

REFERENCE
C L A V I S

HUMANIORUM LITTERARUM

SUBLIMIORIS TAMULICI IDIOMATIS

AUCTORE

R. P. CONSTANTIO JOSEPHO BESCHIO

**SOCIETATIS JESU.
IN MADURENSI REGNO MISSIONARIO.**

TRANQUEBAR

PRINTED FOR A. BURNELL

BY THE EVANGELICAL LUTHERAN MISSION PRESS.

1876.

P R E F A C E.

BESCHI'S *Treatise* on the so-called *High Tamil* and on *Tamil Poetry* and *Rhetoric* is here printed for the first time from a Manuscript corrected by the Author himself. The Rev. J. H. Thielefeld has undertaken the very laborious task of editing it precisely as it stands in the Manuscript, for corrections could hardly be allowed in this case. The Tamil Quotations have been carefully revised according to the Text given in Beschi's *தொனனூல*.

This Manuscript was purchased on the sale of Dr. Babbington's Library, and he got it from Mr F. W. Ellis who had a search made, about the beginning of this Century, for Beschi's Manuscripts.

The Tranquebar Mission Press which printed the first edition of Beschi's *Kodun - Tamil Grammar* in 1738, now publishes the first Edition of his more important work.

TANJORE, 1876.

A. B.

INDEX.

Pag.

PARS I

எழுத்ததிகாரம். 1

CAPUT I.

DE DIVISIONE LITERARUM.

1. Duplex Literarum Classis.	1
2. De Nomine, quo Literae dividuntur.	2

CAPUT II.

DE ABBREVIATIONE EXTENSIONEQUE LITERARUM.

1. குறுக்கம். Abbreviatio	3
2. அளபெடை. De Extensione	5

CAPUT III.

DE MUTATIONE LITERARUM. 7

PARS II

சொல்லதிகாரம். 14

CAPUT I.

DE VOCIBUS IN GENERE. 14

CAPUT II.

DE NOMINE.

1. De Casibus	18
2. பகுபதம். Nomina Appellativa.	24
3. தொகைநிலை — தொடர் மொழி.	27
4. சுட்டும் வினாவும். Pronomina.	32

CAPUT III.

DE VERBO.

§ 1.	முககால முறையினை. De Praesenti, Praeterito et Futuro.....	34
§ 2	ஏவலும் வியங்காளும	37
§ 3	நெரச்சம. De Participio et Gerundio	40
§ 4.	வினைக்குறிப்பு.....	44

CAPUT IV

இடைச்சொல்.

CAPUT V

உரிச்சொல்	ADVERBIA.	49
-----------	-----------	----

PARS III

பொருள்திகாரம்.	50
----------------	----

CAPUT I

உரிமை.	PROPRIETATES LOCUTIONIS.	51
--------	--------------------------	----

§ 1.	காலவுரிமை. Proprietas Temporum	52
§ 2	இடவுரிமை. Locorum Proprietas	56
§ 3	பண்புரிமை. Conditionum Proprietas	58
§ 4	சொல்வரிமை. De Proprietate Locutionis ...	60

PARS IV.

யாப்பு. —	POESIS:	65
-----------	---------	----

CAPUT I

DE PEDIBUS AC ALIIS VERSUI NECESSARIIS.	65
---	----

§ 1.	அசை.	65
§ 2.	சீர். Pedes Versus.	67

	Pag.
தலை. Connexio Pedum.	68
அடி.	70
தொடை Consonantia Versuum unius Strophæ inter se	72
தொடைவி'கதபம். Subdivisiones Consonantiarum Versuum.	75

CAPUT II

செய்யுளியல். DE DIVERSITATE CARMINUM.	78
De Carmine வெண்பா dicto	78
De Carmine ஆசிரியப்பா dicto	83
De Carmine சலிப்பா dicto.	85
ஒத்த"ழிசைக்கல்பபா	86
கொச்சுக்கல்பபா'	88
வெண்கல்பபா - கலிவெண்பா.	92
கட்டளைச்சலிப்பா.	93
De Carmine வஞ்சிப்பா dicto	94
De Carmine மருடபா dicto	95

CAPUT III

வினம். DE SUBALTERNIS CARMINUM SPECIEBUS	96
1 அறை	96
2 தாழிசை.	98
3 விருத்தம்.	101

CAPUT IV

1. Prima Carminum Divisio.	107
2. De secunda ac multiplici Carminum Divisione	108
3. De Regulis omni Carminum Generi communibus ac 1 De Consonantia primæ vocis	120
4. Appendix pro quocunque Carminum Genere.	126

PARS V.

அணி SEU அலங்காரம் — DE TROPIS AC FIGURIS RHETORICAE.	128
---	-----

CAPUT I.

DE TROPIS SEU சொல்லணி.	128
§ 1 மறிக்கையணி.	126
§ 2 சொல்லிக்கணி.	134
§ 3 சொல்லெஞ்சணி.....	135
§ 4 சொல்லொப்பணி.	137

CAPUT II.

பொருளணி. DE FIGURIS SENTENTIARUM.	
§ 1. De Similitudine	140
§ 2 De cæteris Sententiarum Figuris	149

PARS PRIMA.

எழுத்ததிகாரம்.

Licet in vulgari Gramatica cap 1 plura de literis Tamulicis praeceperim, nonnulla hic repetere ac plura hujus dialectus propria addere censui De his fusc praecepta tradit liber நன னூல dictus. In hoc பஞ்சவிலகணம் se daturum promittit auctor, sed morte, ut ajunt, correptus, literas tantum ac voces sane amplo volumine dedit Et haec tandem tota est scientia libelli நன னூல, quam adeo exaltant ac suspicantur Tamulenses Est ars, ubi Orthographia et Syntaxis docetur Vix tamen aliquos inveneris, qui eam a limite salutaverint, et doctissimi censentur, qui ad ejus calicem pervenerint

CAPUT I.

DE DIVISIONE LITERARUM

§ 1

DUPLEX LITERARUM CLASSIS.

In duas classes dividunt literas, in Principales et in Adhaerentes முதலெழுத்து - சார்பெழுத்து Ex his முதலெழுத்து sunt 30 scil vocales 12 et consonantes 18, e quibus Lingua Grandonica, quae dicitur வட மொழி, Lingua Borealis, non habet duas vocales breves, எ et ஒ, neq tres consonantes — ந, ழ, ன Caetera 25 literae Grandonicis et Tamulicis communes sunt.

PARS PRIMA

§ 1.2 Præterea vocales dividuntur in quinque breves — அ, இ, உ, எ, ஒ et septem longas — ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ. Item consonantes dividuntur in tres classes முயினம் 1. வலஸினம், Asperae — க, ச, ட, த, ப, ம, — 2 மெலஸினம், Tenuēs, — ங, ஞ, ண, ந, ம, ன — 3. இடையினம், Mediae, ய, ர, ல, வ, ழ, ள .

3 Literae adhaerentes, சார்பெழுத்து dictae, sunt decem உயிரமெய, id est, syllabae, ஆயதம், quae sic scribitur ூ et pronuntiatur fere ut g consonans valde gutturale De hac autem litera dicam inferius. Insuper sex literae abbreviatae இ, உ, ஐ, ஔ, ம, ூ Tandem duo அளபு, id est உயிரளபெடை et ஒற்றளபெடை, extensio, scilicet vocalis et consonantis, quae omnia cap seq explicabo. Ex his autem decem Sanscritani duas tantum habent உயிரமெய et உயிரளபெடை.

§ 2

DE NOMINE, QUO LITERAE DIVIDUNTUR

4 Quatuor nominum genera literis attribuunt
 1. இடுகுறிப்பொதுபெயர் — nomen commune ex placito Sic vocantur vocales, consonantes, syllabae etc
 2 இடு குறிச்சிறப்புபெயர் — nomen particulare ex placito Sic dicimus ஆ, அ, க, ச etc 3 காரணப்பொதுபெயர் — nomen commune ex causa Sic dicuntur breves, longae, asperae, tenuēs etc 4 காரணச்சிறப்புபெயர் — nomen particulare ex causa Sic, குற்றியளிகரம், குற்றிலுகரம் etc i abbreviatum, u abbreviatum etc Sic in hac voce நாகு ultima syllaba 1 nomine dicitur உயிரமெய, 2 nomine கு, 3 nomine குற்றெழுத்து — brevis — 4 nomine குற்றியலுகரம், u abbreviatum

CAPUT II. DE ABBREVIATIONE EXTENSIONEQUE LITERARUM

§ 1.

சூதுகம. ABBREVIATIO.

5 Hic sciendum Tamulenses singulis literis mensuram temporis assignare, quam — மாதிரை — vocant, eam autem esse dicunt spatium temporis, quod insumitur in uno ictu oculorum vel digitorum Ex hac vero mensura 1 quartam partem dant literis ம et ஃ, si abbreviatae sint, 2 mediam partem dant consonantibus, literae ஃ et டு et உ abbreviatis; 3 dant unam mensuram brevibus, item ஐ et ஒள abbreviatis et consonantibus extensis, 4 duas mensuras dant longis et tres longis extensis, de quibus infra loquar Ex his, scias in versu ubi opus sit, literas இ et உ abbreviatas posse non considerari, ut non numerantur consonantes, pariter scias consonantem extensam sumi posse ut syllabam brevem, et tandem longas extensas posse sumi ut longam et brevem, quod inferius patebit

6 Sex literae, ut supra dictum est, abbreviantur, scil ஆயகம, இ, உ, ஐ, ஒள, ம, de quibus singillatim dicam

7 Abbreviatio literae ஆயகம Haec dicitur etiam அஃகென et est quae vulgo post vocales nominatur 1 Haec nec inter vocales, nec inter consonantes numeratur, consonantis tamen vim habet, unde ea interposita, in metro brevis fit longa Sic அது dici potest அஃது et tunc prima metro longa censetur, ex regula etiam Tamulensibus communi, si consona bina sequatur 2 Nunquam unitur vocali, nec initialis seu finalis esse potest 3 Semper venit post brevem et ante

unam ex asperis unitam vocali, sic ஆஃகல், வெஃகல், எஃகு etc 4 Si monosyllabon breve desinat per ல vel ள et sequatur த, ut dicam No 19, scribitur simplex — vel ட et huic antepomitur ஆயதம் Sic கலதீது — கஃதீது et முளதீது — முஃம்து etc. et tunc est ஆயதகருதுககம், Aydam abbreviatum et quartam tantum supra dictae mensurae partem habet

8. குறறியலிகரம் Abbreviatio literae இ Voces, quae per ய incipiunt, assumere in principio possunt இ: sic யாழ — இயாழ, யகி — இயகி, யமன — இயமன, யூகம் — இயூகம் etc Quando autem ab hoc இ eliditur உ praecedens, quod sit குறறியலுகரம், de quo infra, tunc இ vocatur குறறியலிகரம், i abbreviatum Sic pro கொட்டு யானை, மாடு யாது fit கொட்டியானை, மாடியாது etc et tunc இ habet dimidium tantum supra dictae mensurae, unde si metro opus sit, non consideratur in versu Sic in வெண்பா post pedem விளம் dictum, debet sequi நேரசை, et tamen post குழலினி, id est கருவிளம், sequitur இயாழ, quod si consideraretur இ, esset நிரையசை, unde eo non considerato remanet யாழ நேரசை Pro quo videnda sunt, quae dicimus P IV, cap I Pariter est interjectio மியா, quae inservit pro secunda persona Sic pro கேள, கேணமியா, pro சொல, சொனமியா etc; in ea autem இ est abbreviatum, unde மியா sumi potest ut unica syllaba longa

9. குறறியலுகரம் Abbreviatio literae உ Pro quo 1. உ tantum finale et unitum unum ex asperis, ut கு, க், டு, து, பு, று, potest sic abbreviari: attamen si ante tale உ sit una simplex brevis, nulla interposita consonanti, non abbreviatur Sic வெகு, பசு, நடு, மது, மறு etc unde nec eliditur a sequenti vocali Sic வெகுவரிது, பசுவகனறது, நடுவறை, மதுவுண்டான, மறுவிலை etc 2 Si autem praecedat vel longa vel brevis cum consonanti, seu ஆயதம், vel plures syllabae, tunc உ abbreviatur et dicitur குறறியலுகரம் Sic ஆறு, நாடு, விதது, பஞ்சு, எஃகு,

அகீது, உலகு, கபடு, etc. et tunc semper eliditur a sequenti vocali. ஆறிலலை, வித்திலலை, எஃகுண்டு, கபடிலலை etc 3 Si உ finale unitum sit literae alii ab asperis, ex gr வ, ut அறிவு, அவாவு, தீவு, தேயவு etc non est abbreviatum, sed integrum et dicitur முற்றுசொல்லம் Semper tamen etiam hoc modo eliditur a sequenti vocali Sic அறிவிலலை, திவது, தேயவுண்டு etc.

10 ஐசாரககுருக்கம். Abbreviatio diphtongi ஐ. Haec in monosyllabo nunquam abbreviatur: in dissyllabo et polysyllabo semper abbreviatur. tum in initio, tum in medio et fine Sic கை, தை, மை non abbreviatur, கைமை, உடைமை abbreviatur

11 ஒளாரககுறுசுகம் Abbreviatio diphtongi ஒள. Haec non venit, nisi in initio alienius dictionis, et ibi semper abbreviatur Sic ஒளையம், கௌவை etc

12 மகராசகுறுசுகம் Abbreviatio literae ம, quando est consonans 1 Consonantes ல, ள, ut infra dicam, ante ம mutantur in ள et ள et tunc sequens ம abbreviatur Sic pro போலும் eliso உ fit போலம் et pro மந்நம் fit மந்நம் Sic in fine cuiusdam வெண்பா dicitur மாறியின மாறு மந்நம், id est species mulieris cum pavonis specie equivocatur et si diceret மந்நம், versus metro erratus esset 2. Si post finalem consonantem ம veniat ல, tunc quoque ம abbreviatur Sic அமலமவிரிந்தது, மரம் வளர்ந்தது etc

§ 2.

DE EXTENSIONE LITERARUM. அளபெடை.

13. அளபு seu அளபெடை est extensio tum sonus, tum mensurae. Sic autem extendi possunt et vocales et consonantes Et 1 உயிரளபெடை extensio vocalium. Vocales omnes longae, et non breves, in principio, medio ac fine dictionis extendi possunt, etiam in soluta oratione: in signum autem extensionis additur cum sua forma initiali vocalis brevis correspondens Correspond-

CAPUT III. DE MUTATIONE LITERARUM

15. In concursu duarum vocum saepe fit literarum mutatio, quae quadruplex est 1. திரிபு, mutatio unius literae in aliam 2 அழிவு, omissio seu abolitio unius literae 3. ஆகம, additio alterius literae. 4. திரட்டு confusio literarum inter se, quando abjectis duabus literis additur tertia diversa. Hae quatuor mutationes, eodem ordine a Sanscritanis dicuntur — ஆதேசம், லோபம், ஆகமம், சங்கோகம். Antequam tamen ad harum explanationem procedam, sciendum Tamulenses saepe uti forma recti pro obliquo. Sic pro கலலை யெறிந்தான — கலலைந்நான, pro கலலாலாய வீடு — கலவீடு etc et tunc vocatur வேற்றுமைப் பொருள், quasi re obliquum. Casus enim nominis vocantur வேற்றுமை. Quando vero nomen et re et forma venit in recto, vocatur — அலவழிப்பொருள். Sic கலவீடு — கல பெரிது etc, ubi கல et forma et re venit in recto. Hanc distinctionem in sequentibus praeceptis sequar, quae propterea diligenter observanda est.

16 Quare 1 ம finale, ut et in vulgari dixi, ante க, ச, த mutatur in க், ச், த் et ante ந deperditur, si vox terminans per ம non sit monosyllaba brevis. மன நல்லது, தாநடந்தார். Si vero illa vox sit monosyllaba brevis, ம mutatur in ந். Sic உமை et நீர் fit உமையீர். Sic செந்நெல் etc. Eodem modo ம finale ante ம initiale in monosyllabo brevi duplicatur, in aliis unum deperditur: தமமக்கள், செமமண etc. Sic தாமைவா, மன மகிழ்ந்தது, கமலமலர்ந்தது etc.

17 ண் et ன் in fine has patiuntur mutationes. 1. Si vox, desinens in ண் vel ன், sit அலவழிப்பொருள், id est, re et forma veniat in recto, sequentibus asperis, nulla fit mutatio, nisi sit த், quod mutatur post ண் in

ட et post ன் in ற Sic மண் கடிது, கண் சிறிது, பொன் பெரிது, மின் சிறிது etc' et கண்டிறந்தது, மின்றெளிந்தது etc 2 Si vox sit வேற்றுமைப் பொருள், id est, forma quidem veniat in recto, sed re in obliquo, ante asperas mutatur - ண in ட et ன in ற et, si veniat த, hoc quoque in ட vel ற mutatur Sic pro மண்குடம், id est, மண்ணுலாய்குடம் fit மட்குடம் Sic மட்சாடி, மட்டாழி, மட்பானை. Sic ex பொன் fit பொற்குடம், பொற்சாடி, பொற்றாழி, பொற்பானை etc 3 Post ன் vel ன் sequenti ற initiale, si prima vox sit monosyllaba brevis, ற mutatur respective in ண seu ன Sic கண்ணெடிது, கண்ணிமை Sic மின்னெடிது, மின்னிமை etc Si vero prima vox vel sit longa, vel non monosyllaba, tunc sequens ற deperditur. Sic ex கோன et கலலன் fit கோனலன் et கோனலம் Sic கலனெடிது, கலனெடிது, மகனலன், மகனலம் etc.

18 Appendix hujus regulae Ad 1 தேன vel re veniat in recto, vel in obliquo, sequente quacunque consonanti, ejus ன potest immutatum remanere Sic தேன கடிது in recto, et தேன கடுமை in obliquo etc. vel sequente aspera, deperdito ன, vel duplicatur illa aspera, vel additur tenuis illi conformis. Sic pro தேன குடம் fit தேன்குடம் seu தேன்குடம் etc Si autem sequatur tenuis, deperditur tantum ன. Sic pro தேனமூரி fit தேமூரி; தேமாண்டது etc

2. Vocibus மின் et பின் addi potest உ et டிை மின்னு, பின்னு et tunc si sequatur aspera, duplicatur Sic மின்னுகடிது, பின்னுகடிது in recto et மின்னுகடுமை, பின்னுகடுமை in obliquo etc.

3. Ex தன் et னன் ante asperas vel ன் non mutatur, vel mutatur in ற Sic தன் பகை, னன் பகை vel தற்பகை, ஏற்பகை etc Sed நின் a நீய nunquam mutatur.

4. ன் in உள்ளன் et குயின். Licet veniat re in obliquo et sequatur aspera, non mutatur. Sic உள்ளன் கடுமை, குயின் குழாம etc. Sed si sequatur த, hoc mutatur in ற. Sic உள்ளநிரன், குயினநிரன் etc.

5 Tandem vox எகின் praeter duas arborum species significat cisnum, cervum, capram கவரி dictam, et canem aquati-

cum: quando autem significat, non arbores, sed unum ex illis quatuor animalibus, vel re veniat in recto, vel in obliquo, sequente quacumque consonanti, vel nulla fit mutatio, sic எகென் பெரிது, எகென் கால etc, seu additur உ, sic எகென் வழக்கு, எகென் மாபு etc. Si autem tunc sequatur aspera, vel haec duplicatur, vel interponitur tenuis correspondens Sic எகென்சகால seu எகென்சகால், எகென்பபெரிது seu எகென்மபெரிது, எகென்சகிரிது seu எகென்ஞ் சிறிது; எகென் தலை seu எகென் தலை etc

19 ல, ள, plures patiuntur mutationes Et l. si vox desinens per ல seu ள veniat et forma et re in recto, sequenti aspera, vel non mutatur, vel ல mutatur in ற et ள in ட Sic கல பெரிது — கறபெரிது, விரல சிறிது — விரறசிறிது, வாள் கொடிது — வாடகொடிது, துகள் பெரிது — துகட்பெரிது etc. Si autem sequatur ex asperis த, tunc, si dictio praecedens non sit monosyllaba brevis, ல et ள seu non mutantur, seu pro ல et ள et த sequenti scribitur simplex ற seu ட Sic பொறுத் தல தலை seu பொறுத்தலை, அவள் தந்தாளன் seu அவடந தாள etc Si vero prima vox sit monosyllaba brevis, tunc scribitur simplex ற seu ட, sed his antepositur ஒ. Sic கலதிது seu கஹீது, முளதிது seu முஹீது, பல தொடை seu பஹீதொடை 2 Si nomen desinens in ல seu ள veniat re in obliquo, sequente aspera, semper mutantur in ற seu ட Sic ஸதபுறம், விரறசுறறு, முடசெடி, வாட கூடமை Et si ex asperis sequatur த, haec quoque mutatur in ற seu ட, seu omnino deperditur Sic நூறறலை seu நூறலை, கடறறிரை seu கடறிரை, வாடடிறல seu வடிறல, அவட்டாய seu அவடாய 3 Nomen desinens in ல seu ள, seu re veniat in obliquo vel in recto, si sequatur tenuis, fit ex ல — ள et ex ள — ண Sic புண முணைத்தது, கணமலை; sic முணமுரிந்தது, முணமுடி. Sed si inter tenues veniat ந, haec mutatur in ள seu ண, si praecedens vox sit monosyllaba brevis, sed deperditur, si sit alia a monosyllaba brevi Sic ex கல நெஞ்சு, fit கன்னெஞ்சு, ex முள நிலம் — முணணிலம். At ex நூல நுனி fit நூனுனி, ex வாள் நுனி — வாணுனி. quia

monosyllabon longum Sic ex விரல நீளம் — விரலீளம் et விரலீண்டது, ex இருள் நிலம் — இருணிலம் et இருணீங்கினது, quia polysyllabon.

20 De mutatione literae ஐ In principio et medio dictionis ante ச, ஞ, ய inter se acquirantur அ et ஐ, unde promiscue scribi possunt பசல — பைசல, மஞ்சு — மைஞ்சு, ஐயன் — அயயன்; hic mutatur in principio Item அச்சு — அணைச்சு, முஞ்சு — முரைஞ்சு, அரயயா — அரையா in medio

21 De குறியியலுக்காம் Nomina quaedam, praecipue quae tempus important, desinentia per உ abbreviatur, ut ஆண்டு, annus, இன்று, hodie, si usurpentur ut adjectiva, seu ut appellativa, mutant உ in ஐ, seu etiam praecedens tenuis mutatur in asperam correspondentem; sic ஆண்டை seu ஆட்டை; sic இன்றை seu இறறை Sic etiam ab ஒன்று -- ஒன்றை, ab இரண்டு — இரட்டை Sic மூவாட்டை நெல்லு oriza triennis, e a tribus annis collecta. இறறைப்புலவா poetae hodierni i e hujus temporis இறறைவரைக்கும் usque modo Sic ஒன்றைக் கொம்பன், unicornis Sic vocatur idolum பிள்ளையார் dictum, இரட்டைப்பிள்ளை gemini etc et haec adjectiva sumpta Ut autem appellativa sunt மூவாட்டையான, puella triennis, sic a மற்று — மற்றையவா caeteri .a பண்டு — பண்டையான antiquus dierum

22 தெவ் i e பகை re veniat in recto vel in obliquo, si sequatur aspera, addit உ et aspera duplicatur Sic தெவவுக்கடித்து, தெவவுக்காடுமை Sed si sequatur ம, haec duplicatur et deperditur வ் Sic non தெவவுமன்னா, sed தெமமன்னா, sic தெமமுனை etc

23. Nomen desinens in ய், ர், ழ Si re veniat in recto, nulla fit mutatio Sic நாய கொடித்து, பொரா பெரிது, வீழ் சிறிது. Si autem veniat ut adjectivum, duplicatur

aspera sequens Sic பொயசு செல்வம். felicitas falsa, காப்பருவம். tempus pluvium, பாழ்நொலை, ager incultus Tandem si illud nomen veniat re in obliquo, sequente aspera, vel illa duplicatur vel interponitur tenuis correspondens Sic வோயசு குறை seu வோயகுகுறை, frustum cannae Bambu dictae, வோகுகுறை seu வோகுகுறை frustum radieis, வீழசுகுறை seu வீழகுகுறை frustum radieis pendulae வீழுது dictae

24 சில, பல plures patiuntur mutationes. 1. Si enim duplicantur, dici potest பலபல, சிலசில seu பலப பல — சிலசசில seu பலலபல — சிலலசல seu பறபல — சிறசில: aliquando பலாம et சிலாம 2 Si uniantur alii nomini, dicitur v g பலசலை seu பறகலை, பல நாள seu பன நாள, பல மணி seu பனமணி, பல வணி seu பலவணி Si tamen sequatur த, tunc vel scribitur பல, vel fit mutatio dicta Nr 19 in fine: sic பலதீது vel பஹீது, பல தொடை vel பஹொடை Idem dicendum de சில.

25 Nomen ஆ et மா veniens et re forma in recto, item interjectio மியா, de qua Nr. 8 in fine, et vox verbi negativi tertiae personae sing neut ut pro செய்யாது — செய்யா, pro போகாது — போகா, haec omnia non duplicant nec asperam, si sequatur; sic ஆ நாதன, மா பாயநதன, ஆ சியிய, மா பெரிய, sic கேணமியா கோதாய, சொனமியா பாவாய; sic இவற்றைக் கின்ற குதிரை; சடலோடா கால வன்னெடுதா Cactera autem nomina in ஆ etiam sensu recti duplicant asperam sequentem. Sic புறப்பறப்பன, கடாக்கிடப்பன. Sic partic nega in ஆ duplicat ஓடாக குதிரையுமுழாக காளையுமாகா

26. Appendix In versu aliquot nomina in ஆ possunt hoc mutare in அ vel etiam addere உ, sic v g சுறா — நிலா dici potest சுற seu சுறவு; நில seu நிலவு. Sic புற, புற, புறவு: quae regula non est universalis; usum sequi debemus.

27 Haec vox தமிழ், quando re venit in obliquo, potest addere vel non அ; sic தமிழ் கூதது, தமிழ் கூதது, தமிழ் சொல seu தமிழ்ச்சொல Semper tamen duplicat asperam sequentem

28 Monosyllabon ஐ et monosyllabon breve desinens per ய, re veniat vel in recto, vel in obliquo, duplicat tenuem sequentem Sic கைமமாற்றது, கைமமாற்று, கைநீண்டது, கைநீண்டசி Sic மெயமமிதகும், மெயம மாட்சி, பொயநநிலா, பொயநநிலை

29 Si monosyllabon breve desinat per consonantem et sequatur vocalis, semper illa consonans duplicatur Sic கணைந்து, கமமிது, பொன்னெளிது, மெய் யினிது, கலலரிது, தெவ்வொழிந்தது, புள்ளடைந்தன

30 Mutationes, huc usque allatae, fiunt ex concursu unus dictionis cum alia: hic referam mutationes literarum per se Novem autem sunt 1 வலித்தல, pro tenui asperam supponere, sic pro வாயந்தது — வாயத்தது 2 மெலித்தல, pro aspera tenuem, sic pro தட்டை தண்டை 3 நீட்டல், pro brevi ponere longam; sic pro நிழல் — நீழல் 4 குறுககூட, pro longa brevem; sic pro பாதம் — பதம் 5 விரித்தல, extensio, additio; sic pro தெண் — தெண்மை 6 தொகுத்தல, syncope, compendium; sic pro வெண்டாதார — வெண்டார் 7 குறைத்தல, abscisio unius literae seu syllabae in principio, in medio vel fine Sic pro தாமரை — மரை; pro யாவா — யார்; pro நீலம், நீல. In omnibus tamen usum inquirere et sequi debemus

31. சங்கிரகம் seu கிரட்சி, commixtio duarum literarum in unam diversam, quae est quarta mutationum species: ut 1. Nr 15 eaque plerumque fit in vocibus sanscritanis, quando scilicet ex duabus fit una dictio, quarum prima desinit et secunda incipit per voca-

lem, tunc deperditur finalis primae vocis et mutatur initialis secundae hoc modo: 1 Si sequens initialis sit அ, fit ஆ; sic ex சல et அசலம் fit சலாசலம்; ex பஞ்ச et அங்கம் fit பஞ்சாங்கம்; ex கருணை et அம்பரம் fit கருணாம்பரம் 2 Si sequens initialis sit இ vel ஈ fit ஏ longum Sic ex தேவ et இந்திரன் — தேவேந்திரன்; ex சருவ et ஈசுரன் fit சருவேசுரன் 3. Si sequens initialis sit உ, fit ஒ longum; sic ex சுதத et உதகம் fit சுததோதகம்; ex மசா et உதரம் — மகோதரம்; ex சந்திர et உதையம் — சந்திரோதையம்

32. Et haec de quadruplici literarum mutatione Addam appendicem, quoad quatuor mundi cardines Hi dicuntur முனக்கு oriens, குடக்கு occidens, வடக்கு septentrio, தெற்கு merities Ex his adjectiva sunt முன, குட, வட, தென Ut autem dicam, quod est ad orientem, occidentem etc additur அது et juxta praecedentem regulam ad 1 ex duplici அ fit ஆ; sic ex முன et அது fit முனாது; sic fit வடா et licet தென non habeat அ in fine, invaluit tamen usus dicendi தெனாது.

33 Praeter has mutationum regulas antiqui scriptores alijs usi sunt mutationibus, de quibus nulla est regula quas tamen inoffenso pede sequi licet Sic pro தின முன, ante domum, முனாநில, pro வேடகை நீர் — வேணீர்; pro பின — பினரை, pro பொது வில — பொதுவில, pro கோயில — கோயிலை; pro அரு மருந்தன்னாள் அருமருந்தான்; pro கிழங்குன்ன பழஞ சோறு — கிழங்கம் பழஞ சோறு; pro சோழனுதி — சோணாதி; pro பாண்டியனுதி — பண்டிநாதி; pro மலையமானாதி — மலாதி; pro தஞ்சாவூர் — தஞ்சை; pro பனையூர் — பஞ்சை; pro செந்தமங்கலம் — செந்தை; pro ஆற்றார் — ஆறை; pro ஆதனறந்தை — ஆந்தை; pro புதனறந்தை — புந்தை; pro வடிகனறந்தை — வடிகந்தை Sic pro என், உன், முன், தன் — எந்தை, உந்தை, முந்தை, தந்தை et similia quam plura, quae in codicibus observari possunt

FINIS PARTIS PRIMAE

PARS SECUNDA.

செரல்லதிகாரம்.

Eliteris formantur voces; de his fuse tractat liber supra relatus நனனால dictus Voces in quatuor dividunt classes quas ipsi nominant — பொன, வினே, இடை, உ^p scilicet. Nomen, Verbum, Particulæ, Adverbia Scorsim de his per quatuor capita agemus, quibus præfigere placet caput unum ad notionem quorundam terminorum ubi de vocibus in genere loquemur Adeoque 5 capitibus constabit hæc secunda pars, quam omnes diligenter perscrutari debent; nisi enim quis bene noverit, quæ hic dicuntur, impossibile erit, quæ apud auctores leget, intelligere.

CAPUT I.

DE VOCIBUS IN GENERE

1 இயற்சொல் Grand ஁டடியாராதம், quasi vox naturalis, dicitur vox univoca, quæ simplex est et unicam admittit significationem. Sic: அவன், அவள், மகன், பொன், மணி etc; sic நிலம், மலை, யாது, கடல்; sic இன்று, நாளே, பண்டு, மேல்; sic கலை, முகம், கொம்பு, மலர்; sic வட்டம், சதுரம், செம்மை. வெண்மை; sic ஆடல், பாடல், நிறைவு, நீங்கல், quæ omnia sunt பெயரியற்சொல் deducta, ut ipsi solent, a பொருள், இடம், காலம், சினே. குணம், தொழில், ut consideranti patebit Sic in verbis உறங்கினான், நின்றான், டோனான் sunt வினையியற்சொல்.

2 திரிசொல், quasi vox aequivoca, quam Grando-nice dicunt யோகாதம், quasi plurium significationum vox et proprie est vox quae plura significat Sic ஒடை est quidam elephantis ornatus in fronte, et quaedam arbor et stagnum etc Attamen dicuntur த்ரிசொல் voces quae non propriae sed synonymae sunt, ut மலை, mons, vox propria, sed வெறடி, வல்லங்கல், வண்ணி, அடுக்கல், பொறை, வரை, குன்று etc ejus synonyma. quae plurimque alia quoque significant

3 ஒரு மொழி, தொடர் மொழி, பொது மொழி, tres vocum classes, quarum prima ஒரு மொழி est vox simplex, non composita; sic நமசி, நகுகை, நிலம், நீர்; sic வந்தான், போனான், at non தண்ணீர், வெந்நீர், quia composita 2. தொடர் மொழி est vox composita ex pluribus; sic பூணொம்பன், செங்காமரை, கருநெல்லி etc உணவெந்தான், காம நோய், நனி பிழை 3. பொது மொழி est vox, quae et ut simplex significat unum et ut composita aliud denotat Sic வேங்கை ut simplex est tigris, seu quaedam arbor, et ut composita ex வேந் pro வேகும் et கை est manus ardens Sic தாமரை ut simplex est quidam flos aquaticus, et ut composita ex தா, a தாவரம் தது எம்மை, est quoddam animal insiliens Sic எழுந் திருந்தான் potest sumi ut simplex எழுந்தான் et ut composita, ita ut prius surgens postea sedit

4 பகாபபதம் vox indivisibilis a பகுத்தது divide-re Est autem vox, quae vel significat ita unum, quid, ut si dividatur, nihil significet sic மலை, நிலம், கை, நனி, வா, போ et caeterae voces imperativi, vel etiamsi per se possit habere sensum divisibilem, tamen ex arbitrio loquentis significat sensum simplicem Sic கறுப்பன் potest significare hominem nigrum, et sic non est பகாபபதம்; sed ex arbitrio sumitur quoque pro nomine, quo quis vocatur, ut Petrus, Paulus Sic vir dictus கறுப்பன் et tunc est பகாபபதம் Sic சிலம்பி ut

nomen appellativum alicujus mulieris est பகாபபதம், non autem si sumatur, ut dicam mulierem in monte natam.

5 பகுபதம், vox, quae, cum una sit, simul plura significat. Hinc distinguuntur a சீரிசொல, cum haec vox non significat plura simul, sed seorsim. Distinguitur a தொடர்மொழி, quia, licet plura simul significet, non est una tantum vox. Quare verbum v. g. tempus importans, est பகுபதம்; sic ஆடினா, quia importat et officium saltandi et simul tempus praeteritum; sic பாடுவான், quia una voce simul explicat officium cantandi et tempus futurum Nomina autem, quae appellant unum ex his sex பொருள, இடம், காலம், சினை, குணம், கொழிலு sunt பகுபதம் Sic விலகினன், arcitenens, quia simul denotat arcum et qui tenet arcum Sic வெறபன், montanus, பண்டையான் antiquus, குருடன், caecus, பெடியன், procerus, வாணியன், mercator Omnia sunt பகுபதம், quia vel locum, vel tempus, vel membrum corporis, vel qualitatem, vel officium simul important et eum, qui ea habet vel exercet Quae tamen infra fusius explicabo

6. ஆகுபெயர் est vox figurata, quae ad synecdochen, metonymiam vel metaphoram reducitur, et fusius dicemus ubi de Tropis et Figuris P V Quinque autem numerant classes vocis ஆகுபெயர் dictae. 1 Quando venit pars pro toto. 2 Totum pro parte et est synecdoche. 3 Quando venit causa pro effectu. 4. Effectus pro causa et est metonymia. 5 Quando proprietas unius rei alteri applicatur et est metaphora, sic பூ நிறமச்சோலை, ubi flos, i e pars, venit pro toto i e arbore et dicitur சினை பாகுபெயர் Sic புனிதபாத இனமுன், ubi venit totum pro parte i e. arbor pro ejus fructu et est முதலாகுபெயர் Sic ஞாயிறு பட மலநந்தா மலை, ubi venit sol pro radio i. e causa pro effectu —

காரணவாகு பெயர் Sic ஒளியெழுந்தது, lux pro sole, effectus pro causa காரியவாகுபெயர். Sic tandem குவிய நோய்கள, முல்லை நகைத்தன, ubi aspicere et videre, quae sunt proprietates hominum, aptantur per metaphoram floribus, unde est பண்பாகுபெயர்

7 கிணை et பால ad genera spectant Ex hisகிணை duplex est, உயர்கிணை et அஃற்கிணை, quasi genus sublime et genus infimum Deos, homines et quos ipsi vocant நரகா, nec sunt daemones, dicunt esse உயர்கிணை Cae- tera omnia, vel animata, vel non, esse அஃற்கிணை In- super subdividunt haec duo genera in quinque — பால, scilicet ஆண்பால, genus masculinum, பெண்பால genus feminum, quae sunt உயர்கிணைபொருளமை in numero singulari; utrumque autem உயர்கிணைபொருளமை in plu- rali dicitur பலப்பால, sic வந்தான, வந்தாள், வந்தார் Praeterea அஃற்கிணையொருமை, neutrum singulare, est ஒன்றன்பால, வந்தது, et அஃற்கிணைபபனமை neutre plur பலவிற்பால — வந்தன.

8 இடம்; hic sunt tres personae முவிடம் Ex his prima தன்மை 2 முன்னிலை 3 ப்டாசகை Sanscritam autem has tres personas vocant — உத்தம புருடன், மத் திம புருடன், பிரதம புருடன்

9 சாசீணை, adjectiones, sunt quaedam literae, quae adduntur in declinatione nominum, in conjuga- tione verborum, in concursu duarum vocum, in compo- sitione vocis கொடா மொழி vel பகுபதா dictae v g தனபுகு, ubi பனை தான, கு, est terminatio dativi, et அ, quae interponitur, est சாரியையெழுத்து Sic உ in voce நிலவு, de quibus fusius suis locis loquar

CAPUT II.

DE NOMINE

§ 1.

DE CASIBUS.

10 Casus appellant வேற்றுமை, quasi differentia nominis; per casus enim idem nomen differt a se ipso et distinguitur. Octo casus assignant hoc nomine et ordine: பெயர், ஐ, ஆல், கு, இன், அது, கண், விளியெட்டே.

11 Primus casus seu nominativus dicitur எழு வாயி e. principium, seu etiam பெயர். Est enim nomen ipsum sine mutatione. Sic ஆரீவன, சாக்தன் வந்தான். Secundus casus dicitur ஐ வேற்றுமை et correspondet nostro accusativo, sic அறத்தைப்பார்க்கினான், வீட்டை நீக்கினான், அடியைப்போட்டான். Tertius casus ஆல்வேற்றுமை, equi valet nostro ablativo causae seu societatis; terminatio autem est ஆல் seu ஆன் pro causa, ஒடு seu ஒடு pro societate; sic நாயவனால், மண்ணால், சங்கரத்தால், பொங்கல்லாலாய் பானை. Ubi venit causa efficiens, materialis instrumentalis et finalis, haec omnia terminari possunt per ஆன்; sic கொடையானும், பொறையானும் மறவறதானும் விடையான். Pro ablativo autem societatis inservit ஒடு seu ஒடு; sic பாடலோடியைந்த வாடல், நாலொடு புகழ் வரம். Quartus casus, கு வேற்றுமை, est noster dativus et eodem modo usurpatur. Quintus casus இல் வேற்றுமை terminat per இல் seu இன் et correspondet nostro ablativo cum in et ex. Sic மலையில seu மலையினிழியருவி, எமலே decedens fluvius மலையில seu மலையினிருககுமயில sunt in monte pavones. Per hunc casum exprimitur terminus, sic: ab hoc loco ad occidentem, இவ்விடத்தின் மேற்கு, aliquando causa, sic virtute, vel ingenio magnus, அறத்தில seu அறிவிற பெரி

யன் Sextus casus, அது லோற்றுமை, est noster genitivus pro அது potest haberi in singulari ஆது et in plurali etiam அ; sic எனது seu எனது முகம் et எனது seu எனது seu எனவடி, quia அடி, etiamsi forma singularis, supponit pro plur, quia duo sunt pedes Sic சிந்தாமணி dicit நான் சீரடி. நேரவ நடந்து செலேலென தாவி யகக துறைவாயெனுநீய, ubi pro நானது est நான் சீரடி in plur. et எனது ஆயி in singul

Septimus casus கணவோற்றுமை Ille ஈண் est locus; synonyma omnia vocis இடம், quae in lexico videre est, inserviunt pro forma hujus casus, qui proprie explicatur per apud seu in Sic apud me non est என் கண்ணிலலை, என்னிடத்திலலை; sic in gemmis stat splendor மணியின் கண்ணொளி, in verecundia pulchritudo நாணத்தின் கண்ணெழில், in virtute dulcedo அறத்தின் ஈண்ணையினபம். Adverto, quod inter synonyma loci veniunt plura, quae non simpliciter locum important, sed principium, finem, supra, infra, intus etc, quae possunt esse forma hujus casus, sed ad earum vocum proportionem tunc explicari debent Sic அறத்தின் மேலூறிய மிலலை Est hic septimus casus, sed explicatur: supra virtutem lucrum nullum est

12 Appendix 1 Quodlibet nomen cujuscunque generis in obliquo potest supradictis casuum formis anteponeere சாற்பை இன், sic pro அடிபை — அடிபனை, pro மலையால் — மலையிலால். Item potest anteponeere அபை, obliquum ab அம் Sic nomen சாத்தன் mascul gen declinari potest சாத்தனது, சாத்தனது, சாத்தனத்தகு — சாத்தனதுவின், சாத்தனதுது, சாத்தனதுகண்.

13 Appendix 2. In versu tantum nomina உயர்த்தனை masc. et femin. possunt mutare formam ஐ in அ, ஆன in ஆன et கு in க et sic quoque duplicat sequentem asperam Sic pro காவலோனைக்களிறஞ்சும dicit காவல்லானக்களிறஞ்சும, pro புலவரானுரைத்த நூல் — புலவரானவுரைத்த நூல் Sic pro கற்றவாக குப புழ — கற்றவாககபுழ. Nomina autem neutrius nec

ஐ nec ௧ possunt mutare, sed tantum ஆன in தன. Sic புள்ளிகளை முடிக்கவாணை dici potest புள்ளிகளை வெழுநகுவோகை, quae omnia tamen facile sequi non convenit.

14 Appendix 3 Nomina desinentia in உ, vel sint nomina interrogativa, ut யாது quid? vel pronomina indicativa, ut அது, இது, vel tandem sint numeri, ut ஒன்று, இரண்டு, மூன்று. Haec omnia, quando veniunt ut adjectiva, vel in declinatione, deperdito உ, possunt addere சாரியை ஆன, sic யாது சொம்பு, யாது நையு மீயான். Sic அதுணி டலடி — அதுகை, sic ஒன்றன்பால் — ஒன்றனை. Sed in declinatione sine hac சாரியை venire possunt: sic யாது, அது, ஒன்றை, vel etiam addere possunt சாரியை இது ex regula communi. sic யாது, அது, ஒன்றை, ஒன்றினை. Quando tamen veniunt ut adjectiva, semper debent sumere சாரியை — ஆன vel இன் et primum elegantius est. Sic இது பொருள், இது பொருள்; ஒன்றன்பால், ஒன்றின்பால். Tandem pronomina indicativa in plurali இதுவ, அதுவ, உவை, et nomina neutra interrogativa in plurali எவை, யாவை, haec omnia in declinatione, deperdito ஐ, addunt சாரியை — அன்று. Sic இவற்றை, அவற்றை, உவற்றை, எவற்றை, யாவற்றை. Item praeter அன்று addere possunt சாரியை — இன். Sic இவற்றினை, இவற்றினை, இவற்றினை, உவற்றினை, எவற்றினை, யாவற்றினை. Hanc regulam sequuntur etiam nomina neutra, quae in plurali terminant per அ, ut பல — பவற்றை, அரிய — அரியவற்றை, பறப்பன — பறப்பனவற்றை etc.

15 Appendix 4 எல்லாம் potest esse அஃதினை et உயாதினை. 1 Si sit அஃதினை generis neutrius, tum quando declinatur, tum quando venit ut adjectivum, assumit சாரியை அன்று et in fine adhibet உம். Sic எல்லாவற்றையும், எல்லாவற்றோடும், sic எல்லாவற்றுக்கூடும், எல்லாவற்றுக்கூடும். 2 Si எல்லாம் sit உயாதினை, assumit சாரியை நம் cum உம் in fine, tum in casibus, tum ut adjectivum, sic எல்லா நம்மையும், எல்லா நம்மாலும் et sic எல்லா நம்மோடும், எல்லா நம்மோடும். 3. Pari modo எல்லாரும் assumit சம், ut எல்லாரும் தம், et transfertur உம் in finem. Sic எல்லாரும் தம்மையும், எல்லாரும் தம்மாலும். Sic எல்லாரும் தம்மோடும், எல்லாரும் தம்மோடும், sic எல்லாரும் தம்மோடும், எல்லாரும் தம்மோடும்.

16 Appendix 5 அ, quando est bos, மா, quando est animal, et ௧ haec tria possunt declinari modo communi ஆவது, ஆவது — மாவது, மாவது — கோவது, கோவது. Sed possunt

etiam, tum quando conjugantur, tum quando veniunt ut adjectivum, assumere சார்சையன், sic ஆனை, ஆனல் மானை, மானால் — கோனை, கோனல். Sic ஆனகன்று, மானறலை, கோனஞ்ஞம்.

17 Octavus casus: விளி வேற்றுமை, vocativus உ விளிகிறது vocare Hic quamplures ad initit terminations; pro quo sciendum, 1. eos tres nominum classes dividere 1 உயர்கிணைப் பெயர் nomina masculina et femina, 2 ஆஃமிணைப் பெயர் neutra, 3 பொதுப்பெயர் communia Sic பிதா, தாய், மகன் nomina communia sunt Forma autem vocativi his omnibus communis est 1 nominativus ipse sine ulla mutatione. sic இறைவன் வராய், மகனே கூறாய், மாந்தா பேசீர், sic கிளி கூறாய், துமரி யி வரியை, புறவழங்கியை, sic பிதாவுடையாய், மகன் வராய் 2 additio literae எ. sic இறைவனே, மகனே, கிளியே, துமரியே, பிதானே, மானே 3 si nomina desinunt in ஓ, omnibus commune est in vocativo mutare ஓ in ஈ, sic சாமி in சாமீ, நம்பி in நம்பீ, கிளி in கிலி, துமரி in துமரி, தம்பி in தம்பி

18 Quae desinunt in ஐ, vel sint உயர்கிணை seu ஆஃமிணை, mutant illud in ஆய Si autem sint nomina communia, habent ஆய vel ஆ Sic ex வீட்டு — வீட்டாய், ex மடந்தை — மடந்தாய் (உயர்கிணை); sic ex நாரை — நாராய், ex கொன்றை — கொன்றாய் (ஆஃமிணை); sed ex ஆனனை — ஆனனாய் seu ஆனனா, ex தந்தை — தந்தாய் seu தந்தா (பொதுப்பெயர்)

19 Nomina desinentia in ன, si 1 sint உயர்கிணை, vocativum habent 1 per அனபொடை Sic ex பெருமானை — பெருமானா 2 fit vocativus, ablato ன final: sic ex இறைவன் — இறைவா, ex நாதன் — நாத 3 producta penultima: sic ex ஆயயன் — ஆயயானா, ex நண்பன் — நண்பானா 4 producta penultima et ultima ablata: sic ex இறைவன் — இறைவா, ex மன்னன் — மன்னா 5 nunc dictae mutationi addere ஓ; sic ex ஆய

யான அயயாவோ, ex நண்பன் — நண்பாவோ. 6. ablato ன, addere ஒ: sic ex பெருமான் — பெருமாவோ, ex திரையான் — திரையாவோ. 7 mutare ன in ய; sic ex மலையான் — மலையாய, ex உண்டான் — உண்டாய 8. Quae desinunt in ஆன், ablato ன et mutato ஆ in ஒ, addunt யே: sic ex வாயிலான் — வாயிலாயே, ex உண்டான் — உண்டாயே 9 Quae desinunt in அன், delato ன, mutant அ in ஏ: sic ex அண்ணன் — அண்ணே, ex முருகன் — முருகே, quae tamen omnia உயாகினை; nominibus omnibus communia non sunt, usus observandus est 2 Nomen neutrum vel commune, desinens in ன, format vocativum seu ablato tantum ன், seu hoc ablato, mutando அ in ஆ: sic அலவன், கலுழன், neutra, habent அலவ், கலுழ் seu அலவா, கலுழா. Sic சாதகன், கொற்றன், nomina communia, habent சாதக், கொற்ற seu சாதகா, கொற்றா.

20 உயாகினை desinens in ன் vocativum habet 1 per அளபெடை. sic ex வேள் — வேளா 2 ablato ன் sic ex கண்ணான் — கண்ணா, ex குழலான் — குழலா 3. mutato ன in ய: கண்ணாய், குழலாய் 4 inutato ultimo அ in ஏ. sic ex அடிதான் — அடிதேன் 5 tandem producta ultima. sic ex நமக்கான் — நமக்காள் ex மாதாகள — மாதாகாள Hic ultimus autem vocativus inservit etiam pro nomine neutro et communi; sic ex கிண்கள — கிண்காள, ex கிணிகள் — கிணியாள et ex மக்கள் — மக்காள.

21 Solum nomina உயாகினை in plurali terminant in ன Haec autem formant vocativum 1 per அளபெடை: sic நமச்சிமாஅர் 2 mutando அ in இர seu ஈர, et ஆர் semper in ஈர: sic ex பார — பாரா seu பகார, ex அமரர் — அமரீர் seu அமரீர்; sed ex உளரார, முனியார fit உளரீர், முனியீர் 3 Facta tali mutatione, addere ஏ; sic: உளரீரே, முனியீரே 4 Si ante ன sit யா, hoc ablato, praecedens இ mutatur in ஈ et additur ே in fine: sic ex நமபி

யார் — நம்பிரே. ex தோழியார் — தோழிரே. 5. Nulla facta mutatione. addere in fine ஈ, sic ex தமா, எமா, பிறா fit தமரீர், எமரீர், பிறரீர் Tandem adverto, quod cum saepe eleganter plura nomina neutra ad modum rationalium உயாதினை usurpari possint, ut pro மயில்கள், குயில்கள் — மயிலார், குயிலார், tunc in vocativo etiam habere possunt மயிலிரே, குயிலிரே

22 Nomina omnia desinentia per ல, si praecedat brevis, eam producendo formant vocativum; sic ex மடவரல — மடவரால, ex கோவறல — கோவறால Sic தூங்கல — தூங்கால Si autem sit nomen உயாகினை et ante ல sit longa, vocativum format per அளபெடை; sic ex மால மாஅல்.

23 உயாகினை desinens in ய semper habet praecedentem longam et per ejus அளபெடை fit vocativus. sic ex கண்ணாய — கண்ணாய், ex குழலாய — குழலாய்

24 Ex variis his terminationibus 1 ipse nominativus seu simplex detractio ultimae literae inserviunt ad vocandum vicinos; sic அய்யன்கேள் — அய்யன்கேள். 2 அளபெடை inservit ad vocandos valde distantes; sic நம்பிமாஅர் வாரீர் 3 Vocativus desinens per ஓ inservit ad vocandum aliquem cum dolore, sic அய்யா வோவுதவாய Caeterae terminationes communes sunt.

25 Pluralis masc et femin, ut in vulgari, terminatur per ர் vel கள், sic பலா, பிறா, நமா, முனிவா seu முனிகள், மடநதைகள், vel etiam in ாகள்: sic நமாகள் முனிவர்கள்.

26. Pluralis generis neut. variat; si quidem nomina, quae sunt பகுபதம் seu வினைக்குறிப்பு, de quibus infra dicam, si in singulari terminentur per அ, in plu-

rali desinunt in அ seu ன் seu ஐ Sic அரியது fit plurali அரிய் seu அரியன் seu அரியவை; sic உள்ள — உள், இலல — இல், பலல — பல, சிலல — சில sunt nomina neutrius in plurali Cactera autem nomina neutra habent pluralem in ன் : sic மலைகள், நிலங்கள், எடுத்துகள். Sciendum tamen quod nominativus gen neut inservit bene pro singulari et pro plurali, unde eorum grammatica, நன்னூல் dicta, dicit பால பகரவழிநோப பெயர்கள் பாட பொதுமை, sic மரம் வளாந்தது — மரம் வளாந்தன, மாடு வந்தது — மாடு வந்தன, ஒரு வீடு — பத்து வீடு Aliquando tandem nomen necessario plura significans, ut எல்லாம், untur numero singulari: sic உள்ளிப் செல்லாமானது, facta sunt omnia, quae cogitaveram

§ 2.

பகுபதம் NOMINA APPELLATIVA

27 பகுபதம், nomen appellativum, de quo hic Nr 5, est vox, quae cum una sit, plura simul significat et tum nomen esse potest, cum verbum Hic de nomine tantum loquar Quare huius modi nomina habent semper பகுதி et வீடு பகுதி est nomen proprium, ex quo appellativum deducitur et வீடு est terminatio appellativi Saepe habent intermedium aliquod — சாரியை, quod promde dicitur இடைநிலை ex gr. in voce மாப்பின் est பகுதி — மாப்பு et வீடு — அன் sine intermedio; sed மாப்பின்ன ஹைதம் பகுதி et வீடு et insuper சாரியை — இன் pro இடைநிலை Sic ex விலை et அன் cum சாரியை — இன் fit. விலைன்ன. Pro பகுதி nomina omnia inservire possunt வீடு autem, seu terminationes, sunt sequentes

28 வீடு seu terminationes pro sing masc அன், ஆன், pro fem அள், ஆள், pro plur utrumque அர்,

ஆர்; pro neutro sing து, pro plur ஐ vel அ. Sic மலையன் seu மலையான்; மலையள் seu மலையாள; மலையர் seu மலையார; மலையது, மலையவை seu மலைய. Quoad இடைநிலை, sequenda est regula et modus, de quo diximus in declinatione nominum, v gr quae desinant in ம*, ut நிறம் addito சாரியை அதது vel etiam simul இன் — அத்கின் et dicitur நிறத்தை, நிறத்தினை, sic பகுபதம் — நிறத்தான் seu நிறத்தினுள் Sic மலை praeter மலையை habet மலையினை, additur சாரியை — இன் Sic பகுபதம் est மலையான் seu மலையினுள் Sic ex தாம் — தம்மை, ex நாம் — நம்மை seu எம்மை, ex நீர் — நுமமை Sic பகுபதம் — தமன், தமள், தமா; sic நமன் seu எமன், நமள் seu எமள், நமா seu எமா; நுமன், நுமள், நுமா: omnia உயர்தினை et dicuntur கிளைப்பெயர் seu சுற்றப்பெயர்: nomina propinquitatis Tandem e nominibus proprietatum fiunt பகுபதம் cum aliqua diversitate, de qua dicam sequenti paragrapho

29 பகுபதம் ut nomen formari potest a nomine et a verbo Et si a verbo, semper ab imperativo vulgari Tunc autem si பகுதி, seu a nomine sit, seu a verbo, desinat in ஐ seu இ, eo casu interponit சாரியை ந seu ஓ Sic a nomine கிளை fit கிளைநா seu கிளைஞா, ab இளை fit இளைநா seu இளைஞா, a கடை fit கடைநா seu கடைஞர், a நடை fit நடைநர் vel நடைஞர். Sic a verbo அறி — அறிநர் vel அறிஞா; a துணி fit துணிநா vel துணிஞர்; a மொழி fit மொழிநா vel மொழிஞா; a குறை — குறைநர் vel குறைஞா Omnia autem பகுபதம் et ut nomina declinantur per casus et ut verba conjugari possunt et tunc vocantur வினைக்குறிப்பு, de quo loquar capite sequenti § 4.

* Note No 14 the Author has spoken about the சாரியை, but did not mention the சாரியை அதது. Perhaps he omitted it there. However he speaks about the same matter No 34 where it may be compared

30 Quae diximus hactenus, propria sunt Tamulici idiomatis Placet, addere aliquid juxta regulas Sanscritanas, quae apud Tamulenses quoque usurpantur Et 1 si பகுபதம் seu nomen proprium, ex quo ut பகுதி formatur பகுபதம், incipiat per இ seu எ, vel sint vocales initiales, seu unitae consonanti mutantur in ஐ; sic ex இந்திரன், qui orienti praesidere dicitur, fit ஐந்திரி — oriens; sic அந்ரி mons, quae ibi resident, dicuntur அகரிந்ம்; six ex சிலை, petra fit சைலம், mons e petra; sic quae nata est in civitate மிதுலை dicta, dicitur மைதுலி Sic devotus சிவன் — சைவன் et devotus விட்டுணு — வைட்டுணுவன். In his autem pro ஐ scribi potest அயி, seu அயிரிந்ம், சயிலம். Pari modo de ஏ; sic ex வேதம், divina lex, fit வைதிகா, qui juxta eam procedunt Aliquando, sed raro, இ mutatur in ஒள seu அவு; sic ex கிரி mons, quae ibi nata est, dicitur கௌரி seu கவுரி 2 உ vel ஓ in initio dictionis mutatur in ஒள seu அவு; sic qui sunt ex tribu குரு dicuntur கௌரவா Sic janua est துவாரம் et ejus custodes dicuntur தெளவாரிகா Adoratores idoli புத்தன் dicuntur பெளத்தர் Sic aliquando etiam ஊ mutatur Six ex சூரியன் sol, ejus filius Saturnus, dicitur செளரி Pari modo de ஓ; sic quae nata est in கோசலை vocatur கௌசலை; ex சோமன், luna, ejus filius Mercurius, vocatur செளமன், quae ut diximus, scribi etiam possunt கவுரவர், பவுத்தர், சவுமன்.

3 Quae in prima syllaba habent அ, dum fiunt appellativa, hoc mutant in ஆ. Sic Ramen, filius regis தசரதன், dicitur தாசரதி; sic Sideri filia regis சனகன், dicitur சானகி Sic gigantes, filii cujusdam தனு, vocantur தானவர். Sic mare, quod fingunt a filiis regis சகரன் effossum, vocatur சாகரம். 4 Si பகாபபதம் desinat in ஐ, hoc ablato, addere ஏயன், importat filium illius Sic filius matris காறகிகை dictae vocatur காறதிகேயன்; sic ககவகை ejus filius கககேயன் et ex வினதை — வயினதேயன் Juxta autem has regulas பகுபதம் efficere nos non convenit, sed si ab auctoribus nonnulla usurpantur

viderimus, radicem, unde pullulant, facile hinc agnoscere poterimus

31. எதிர்மறைப்பதம், vox negativa, id est, quae etiam sine particula negante sensum negativum importat. Hujusmodi voces quoque பகுபதம் vocant aliqui, quia simul plura significant: sic செயலேன, கொடேன, ஆடேன importat negativum et actionem faciendi, dandi, saltandi. Attamen in idiomate Tanulico hujusmodi voces habentur tantum in verbis et verbalibus, ut அறியாமை, பொறுமை, அஃகாமை, ut suo loco dicam. Nomina autem alio modo negativa omnia sunt a lingua Sanscritana. Pro quo est haec regula: si nomen positivum incipiat per consonantem, fit negativum addendo in principio அ sine ulla mutatione. Sic அநீதி — அநீதி, உமலம் — அமலம், உபரம் — அபரம். Si incipiat per vocalem, inter அ et illam vocalem interponitur ன, sic ex ஆதி — அனாதி, ex அநா ன fit அனநா ன, ex ஆசாரம் — அனாசாரம். Tandem tum vocali, tum consonanti anteponi potest நிந்; sic நிந்மலன, immaculatus, நிராயுதன, inermis, நிந்வமன incomparabilis.

§ 3

தொகைநிலை — தொடர் மொழி

32. தொகைநிலை, quasi conjunctio epitomata, pro quo, quando nomini vel verbo unitur aliud nomen, ut participio seu adjectivo unitur substantivum, dicitur தொடர்மொழி, quasi conjunctio vocum. Quod si formae casuum, temporum non veniant explicite, dicitur தொகைநிலை, id est epitome. Sic v. g. pro பூணினையணிதே மாரபன dicesபூணைமாரபன; pro மலையில் வீழுகின்ற வறுவீ — மலையறுவீ, pro கருமையுடைய குரங்கு — கருக

குறகுத Omnia sunt தொகைநிலைத்தொடர் மொழி Hujus modi autem abbreviationes fiunt in uno ex his sex capitibus: பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில். Sic hoc ordine sunt: பூண்மார்பன், மலையருவி, கார்நெல், கைமா, வெண்டாமரை, கொடைக கோமான.

33. Sex autem numerantur hujusmodi epitomes

1. வேற்றுமைத்தொகை, quando non explicatur forma casus; sic யானைக்கோடு pro யானையினது கோடு. 2 வினைத்தொகை, quando participium ita abbreviatur, ut tempora discerni non possint, et fit, quando participio futuri detrahitur ம vel etiam உம et tunc supponere potest pro quolibet tempore; sic பொருகளம் inservit pro பொருத களம், பொருகின்ற களம், பொருங்களம். Sic pro வாழும் — வாழகுடி scil வாழந்த குடி vel வாழுகின்றகுடி seu வாழுகுடி. Vide hic nro 52 3 குணத்தொகை, quando abbreviatur vox significans proprietatem rei; sic pro நறுவிய மலர் — நறுமலர். 4 உவமைத்தொகை, quando supprimitur particula indicans similitudinem; sic மலர்ப்பாதம் pro மலர்போலும் பாதம் 5 உவமைத்தொகை, quando supprimitur conjunctio உம; sic இவனவன் pro இவனும் அவனும், sic மாடு நானகு pro மாடு நான்கும். 6. அனமொழித்தொகை, quando ex dictis quinque venit una epitome et praeterea in fine dictionis deficit vel nomen principale vel saltem விசுதி seu terminatio appellativi. Regulam explicabit exemplum: dico பூங்குழலே Hic primo venit வேற்றுமைத்தொகை, dicendum enim erat பூவையணிந்த குழல் Praeterea si non intelligo dicere simpliciter comam muliebrem, sed mulherem eam habentem, deficit in fine vel substantivum மாது v g vel saltem deficit terminatio appellativi ஆள et pro பூவையணிந்த குழலாளே dictum est பூங்குழலே et hoc est அனமொழித்தொகை. Tandem adverto, quod hujusmodi epitomes pluribus modis explicari possunt, v g சொல்லணி 1 per வினைத்தொகை — சொல்லுகின்றவணி, 2 per வேற்றுமைத்தொகை — சொல்

லால வழங்கினறவணி, 3 per குணத்தொகை — சொல்லாசியவணி, 4 per உவமைத்தொகை — சொல்லுமணியும் 5 per அனமொழித்தொகை — சொல்லணியைத் தந்தால் Sic una eadem dictio quinque diversis modis intelligi potest Quare prudentis est, ex contextu congruam seligere explicationem.

34 Diximus 1. ubi de சாரியை No 9 et ubi de declinatione casuum a No. 14: ante formam casus posse venire plures literas சாரியை dictas, ut அன. இன. அத்து. அற்று Hoc idem servandum in தொடைநிலைத் தொடரமொழி, quando venit ut adjectivum Sic யாது declinatur யாதனை, யாதனாலு. Pari modo ut adjectivum யாதனை கொம்பு, யாதனைபொருள் Sic மலை declinatur மலையை, மலையால sine சாரியை, seu cum இன — மலையினை, மலையினால்; sicut adjectivum மலையுச்சி, மலையினுச்சி, மலைப்பக்கம், மலையின் பக்கம் Sic மனம் declinatur cum சாரியை அத்து vel addito etiam இன — அத்தின், sic மனத்தை, மனத்தினை Pari modo ut adjectivum மனத்து வீரம், மனத்தாண்மை vel etiam மனத்தின் மாசு, மனத்திற்பகை. Attamen, quae desinunt in ம, fiunt etiam adjectiva, ablato tantum ம, sic மனஞ்சுகம், மனப்பகை Sic அவை declinatur: அவற்றை, அவற்றால் cum சாரியை அற்று; sic etiam ut adjectivum: அவற்றுச் செயதி -- அவற்றுச் சொல் Sic சாடு, யாறு, வயறு declinantur காட்டை, யாற்றை, வயற்றை et ut adjectivum சாட்டுவழி, யாற்றுமணல், வயற்றுவளி 2 Substantiva, quae desinunt in ஐ, cum fiunt adjectiva, vel nulla fit mutatio, et tunc duplicant sequentem asperam vel addunt அ, et tunc dicuntur quoque வீணை கூறுபபெச்சம் et sic non duplicant sequentem (aequivalent enim participio), vide hic cap III § 4. Sic dicitur கைவளை et கையவளை, மைசகண் et மையசண், உடைப்பொருள் et உடைய பொருள், சுணைப்பூ, et நனைக்கொம்பு et நனையகொம்பு. சிந்தாமணி விருத்தம்,

சுனைய நீலமுஞ் சுள்ளியுஞ் சூழமலா
 நனைய நாகமுங் கொகமுநாறிணர்ச
 சினைய செண்பகம் வேங்கை பொடேறறுபு
 முனைவன் மேறறுதிமுறறெதெதோதினன

3 Tandem quando venit உவமைத்தொகை, ut pro இர வியுமீனுமகியும் dicam இரவி மீன் மதி Tunc ultimum nomen, etiamsi sit singulare, ut மதி, assumit formam pluralis Sic de beata virgine dicitur இரவி மீன் மதி சுனையிணையது பூண்டனள். Sic ex hac regula sol, qui dicitur ஆத்தத்தன், licet sit unus, tamen dicitur சந்திரா தித்தா, luna et sol, pro சந்திரனுமாதித்தனும.

Appendix 1 De nominibus proprietatum. Si haec, ut plerumque solent, desinant in ஐ v. gr செயமை, செமமை, தணமை, தண்மை, வெணமை, கருமை, பசுமை, குறுமை, நெடுமை, பெருமை, சிறுமை, fiunt adjectiva 1. ablata ultima litera ஐ: sic குறுநகடி, நெடுநெடு பொழுது, பசுங்குளி, கருமபாமபு 2. ablato etiam ம, sic செயகுறுதி, சிறுபொருள், இளவயது, தண்ணீர், வெணமாசு. 3 Insuper si praecedat உ, ablato மை, உ mutatur in இ, sic ex புதுமை — புதுமணம், புதுமது Cui saepius addunt அ sic ஆரிய, பெரிய, சிறிய, கரிய, நெடிய et tunc dicuntur quoque வினைக்குறிப்பெச்சம், qui modus inservit etiam pro பகுபசம், appellativis; sic சிறியன், சிறியள், சிறியர், சிறிது, சிறியவை vel சிறிய. 4 Ablato உமை producere primam: sic ex பசுமை, சிறுமை — பாசிலை, சீறடி; sic காரெலி, காராகடல், பேரொலி. 5 Ablato உமை, ut supra, mutatur primum அ in ஐ et sequens aspera in ம. Sic ex பசுமை fit பைங்குளி, பைந்தாரா, பைம்பொன், quod tamen raro fit in aliis nominibus praeter பசுமை. 6 Ablato உமை, duplicare asperam intermediam: sic உ வெறுமை — வெறுநிலை, உ பசுமை — பச்சிலை. Sic சிறுநிலை, குற்றெழுத்து, நெட்டெழுத்து. 7 Aliquando ablato மை additur அ et tunc dicuntur etiam வினைக்குறிப்பெச்சம், unde non duplicant sequentem: sic ex தீயமை fit தீயபகை, ex இனிமை — இனியனி Haec dicta sunt de his, quae desinunt in ஐ. Caetera autem nomina, aliter desinentia, licet proprietates rerum explicant, sequuntur regulam communem, cf No 34. Quae tamen desinunt in ம், vel hoc tantum ablato, fiunt adjectiva sic கதகண்ணன், செல்லப் பொர், vel addito சாரியை — அத்து apponitur அ; sic கத்தத்

யானை, திறத்தகை, et sic non duplicant sequentem Tandem aliqua nomina, nulla facta mutatione, fiunt adjectiva, addendo tenuem sequenti consonanti conformem. Sic ex சே fit சேநகனறு, ex சூ fit சூநதாறு, சூஞ்செனறு, ex மா மாநகனி.

36 Appendix 2. Hujusmodi adjectivorum unum vel duo addi possunt nomini principali. sic சிறுகருங்காக்கை, இளம்பசுநகனி Sed nomini partium unum adjectivum tantummodo addi potest. sic செங்கானூரை, நெடுங்கடபேடை, in versu tamen et his duo addere licet sic சிறுபைநதாவி, கருடுநெடுங்கனி. Pari modo in versu possunt uniri plures unius partes, quaelibet cum suo adjectivo Sic illud in poemate நளன் கதை dicto — குவிமுலைக் கயயாயச் செங்கடகுடம் புரை செருத்தன மேல், ubi ante principale மேதி, bubala, veniunt quatuor ejus partes seu membra cum suis adjectivis

37. Appendix 3 In vulgari diximus, quomodo usurpandi sint numeri, si adjective veniant Adde hic appendicem de numeris பதக் et ஒன்பத. Quare 1 si பதது uniatu alii numero vel alii substantivo, fit பதன் vel பதிறறு. sic பதனென்று, பதின் மூன்று, பதினூரம், பதின்கோடி; sic பதின்கலம், பதினறுவரம். Pari modo பதிறென்று, பதிறறுகோடி, sic எழுபதிறறுததுணி, எண்பதிறறுக்கோடி. 2. Si post பதது veniat இரண்டும், non dicitur பதின் sed பதிறிரண்டும் vel etiam பன்னிரண்டும். Sic si veniat post பதது — ஒன்பத vel பதது, dicitur semper, non பதினென்பத nec பதினபதது, sed பதிறென்பத et பதிறறுபதது. Si vero post பதது veniat ஆயிரம், non பதிறறுயிரம், sed பதினாயிரம். 3 Idem dicendum de ஒன்பத: sic ஒன்பதினாயிரம், ஒன்பதின்கோடி, ஒன்பதன்கலம் vel ஒன்பதிறறுக்கோடி, ஒன்பதிறறுததுணி, ஒன்பதிறறுக்கோடி. Excipe tamen, quasi post ஒன்பத veniat unum usque ad decem, nunquam dicitur ஒன்பதின், sed semper ஒன்பதிறென்று, ஒன்பதிறிரண்டும், ஒன்பதிறறுமூன்று.

38. Appendix 4. Quando பதது venit post numeros 1. 2. usque ad 8 tunc vel, ut in vulgari, subtrahitur consonans த: sic ஒருபத, இருபத, முப்பத, vel loco illius consonantis interponitur ஃ: sic ஒருபஃத, இருபஃத, முப்பஃத. Vel tandem detracto தது additur ஆன் et fit பான்: sic ஒருபான், இருபான், முப்பான்: et hoc ultimum inservit etiam pro ஒன்பத et dici potest ஒன்பான். Caetera vide in gramatica vulgari.

39 Appendix 5 De mensuris, quibus metimur grana, praeter jam dicta in vulgari gramatica, hic addam aliquod de mensura உரி. Quare si post க ழி veniat உரி, dicitur காழரி, sed si post உரி veniat res, quam metimus, tunc si hujus nomen incipiat per consonantem, voci உரி additur ஊ et duplicatur sequens, si sit aspera: sic உரிபககொள்ளு, உரியச்சாமை, உரிமத தினை, உரியடபயறு. Si autem nomen rei, quam metimur, incipiat per vocalem, nulla fit mutatio sic உரிபரிசி, உரியெண்ணைய. Excipe உப்பு, de quo dicitur உரியவுப்பு.

§ 4.

சுடம வினாவும்.

PRONOMINA

Pronomina sunt vel demonstrativa · hic, haec, hoc, vel interrogativa, qui, quae, quod De his plura vide in gramatica vulgari Ut autem referam, quae hic propria sunt, 1. pronomina demonstrativa sunt அவன் ille, இவன் hic, உவன், qui illis medius est Sic pro feminino அவள், இவள், உவள்; pro plurali utriusque அவர், இவர், உவர். 2 Pro neutro singularis அது, இது, உது, vel etiam அஃது, இஃது, உஃது. Pro plurali அவை, இவை, உவை, vel etiam aliquando அவ, இவ, உவ: sic in poemate சிந்தாமணி est விருத்தம்,

வெவ்வினை செய்யுமாந்தருயிரெனு நிலத்தில வித்தி
யவவினை விளைவுஞ்ஞ மவவிடத்தாவ துனபம்.
இவ்வெனக்கிளத்துமென்று நினைப்பினும் பனிகஞ்முள்ளு
செவவித்திற் சிறிது கூறக கேனை மதிச செலவ வேந்தே.

Hic இவ்வென est pro இவையென 3. Si autem post இவ, அவ், உவ veniant appellativa vel adjectiva, tunc si sequatur aspera, வ mutatur in ஃ: sic அஃசிறிய, இஃகொடிய; si sequatur tenuis, வ mutatur in aliam similem tenuem: sic அநகெடிய, இமமலைய Si sequatur media, nulla fit mutatio: sic அவ்வலிய, இவ்வரைய. Quae omnia sunt ex அவை vel இவை et சிறிய, கொடிய,

கெடிய, மலைய, வலிய என்றய 4 Ut in vulgari diximus, pro dictis pronomibus adjective sumptis inserviunt அ, இ, et hic உ, et pro interrogativo எ, quae anteponuntur dictioni, duplicando semper sequentem, si consonans sit, vel interponendo duo வ, si sequatur vocalis: sic அப்படை, இந்நிலம், உவவழி, எப்பொருள். Sic sequente vocali. அவனிரை, இவ்வெழில், உவ்வூர், எவ்வினம் Hoc unum hic adnotandum quod his literis sic uti possumus non solum in omnibus substantivis, sed etiam in appellativis, in participis et in வினைக் குறிப்பு sic இம்மலையான் (appellativum), இச்சொன்ன பொருள் (participium), நீயெவ்வூரினை (வினைக்குறிப்பு), de quo infra

41. வினா, pronomina et particula, quae inserviunt interrogationi, sunt 1 quae incipiunt per எ; sic எவன், எவள், எவா, எது, எவை et pro எது, ut supra எஃது, pro எவை — எவ, quae omnia usurpantur, ut prima pronomina demonstrativa 2 Ad interrogationem inservit யா: sic யாவன், யாவள், யாவா, யாது, யாவை Praeterea vox யா per se solam inservit pro எது vel எவை: sic திருவள்ளுவன் குறள்:

யாககாவாத யாககாவாராயினு நாககாகக சொல்லுஞ் சொல்லாககமுங் கெடுதரும Ilic யா est pro எது 3 Sicuti sub 40 diximus, அ, இ, உ inservire demonstrativi, sic எ et யா inserviunt interrogationi: sic எககரை, யாககரை; எவவினை, யாவினை 4 எவன் in வினைக்குறிப்பு inservit pro neutro singularis et pluralis: sic எவனது, எவனவை. Insuper ex se inservit pro nomine interrogativo, non solum masculini gen, ut ante dictum est, sed etiam neutrius singularis: sic திருவள்ளுவன்:

சிறை செய்யுங் காப்பெவன் செய்யு மகவீர நிறைசெய்யுங் காப்பேதலை, ubi எவன் செய்யும, est: quid prodest. Tandem in hoc sensu aliquando pro எவன் usurpatur என், sic திருவள்ளுவன்: ஒலித்தக்காலென்னொழுவாரியெலிப்

பகை நாக முயிராகக்கெடும, ubi எனனும் explicatur, quid est propter eam 5 ஆ vel ஓ et aliquando ஏ in fine dictionis inserviunt interrogationi: sic நீயா, நீயோ, நீயே, de quibus caput 4 ubi de இடைச்சொல்

CAPUT III

DE VERBO

§ 1

* முக்கால முற்றுவின். DE PRAESENTI, PRAETERITO ET FUTURO

42 Verbum வின்ne vocant, et quando verbum orationem complet, vocant முற்றுவின்ne, quasi verbum finale Sunt autem tria tempora. modus imperativus et quod dicunt வியங்கோள் Sed participia et gerundia vocant எச்சம், detectus verbi Tandem nomina, quando construuntur ut verba, ut in hoc idiomate fit, vocant வின்ne குறிப்பு, de quibus omnibus se junctim loquar Ille autem de praesenti, praeterito et futuro disseram, quae cum tempus importent, ut dixi No 5, sunt வின்ne பகுபதம், quia simul et officium explicant et tempus

43 Quare omne பகுபதம், ut diximus No 27, habet பகுதி, unde formatur, et விகுதி, formam, qua terminatur Ille ubi de verbis, பகுதி est, ut ibi diximus, vox imperativi vulgaris. sic நட, படு, செய, செல், தேய், தை, போ, வா விகுதி autem, seu terminationes, eadem omnino sunt pro quolibet tempore, diversificantur tantum, quoad personam et numerum. Sic prima persona singularis ஏன vel என, plur ஏம் vel எம், ஓம், ஆம், ஆம், sic: வந்தனென, வந்தேன (யான), sic வந்தனெம், வந்தேம்,

வந்தோம், வந்தனம், வந்தாம் (யாம்) Secunda persona singularis இ. ஆய் இ, plur இர, ஈ: sic வந்தனை, வந்தாய், வந்தி (நீய) -- வந்தனிர, வந்திர (நீர்) Tertia persona singular masc அன, ஆன, femin அள, ஆள, neutr உ, plur masc et fem அர, ஆர, neut அய sic: வந்தனன, வந்தான (உவன); வந்தனள, வந்தாள (அவள), வந்தது (அது) -- வந்தனர, வந்தார (அவர), வந்தன, வந்த (அவை) Hae sunt terminationes communes omni tempori omnium verborum, quae particularia sunt, inferius dicam, praecipue No 47 Praeterea personae, quae neutrae non sunt, in plurali dictis terminationibus addere possunt க: sic வந்தனன்கள, வந்தாங்களு, வந்தின்கள, வந்தோங்களு (யாரம்) -- வந்தனரீர்கள, வந்திரீகள (நீர்) -- வந்தனாரகளை, வந்தாராகளை (அவரகளை)

44 Appendix Quinque terminationes assignavimus primae personae pluralis ex his க, ட, ர amplectuntur loquentem et praesentes, எம், ஏம், ஒம் non praesentes, sed loquentem et absentes In futuro, ut infra dicemus No 47, inservit etiam terminatio உர pro prima persona pluralis et haec includit omnes, loquentem, praesentes et absentes sic ந-க்கும், வருதும், டீசாக்கும், வாழ்கும்.

45 Praeter dictas terminationes 1 உம் inservit pro tertia persona singularis cujuscunque generis et pro tertia pluralis generis tantum neutrius, et non mascul nec fem . sic அவனுண்ணும், அவளுண்ணும், அஃதுண்ணும் et அவையுண்ணும். 2 Praeterea in hac terminatione, remanente ம, potest auferri உ et aliquando etiam consonans huc unita. sic ex போலும், மருளும், கலுழும் fit போனம், மருணம், கலுழம்; sic ex பொழியும், பணியும், ஆகும், போகும் fit பொழிம், பணிம் ஆம், போம் Compara வெணபா:

வெண கொடை மாரியு மனனா தபை நிழலின
வெண குடையும் வெஃகிப் புசுழமுலகம் சுணகொள
புகைப் படப்போ வெலலுன புகழ நாம் வெளவேல
பகைப்படப் போரஞ்சிப் பணிம்

Hic pro உலகம் புகழும் est புகழம் et pro போரா பணியும் est போராபபணிம். Quae si non essent hic tali modo abbreviata, versus metro peccaret 3 Quando உம inservit pro tertia persona plur neutr, potest addere கள்: sic அவை செய்யுநாள், இடுங்கள், வருங்கள், உண்ணுநகள்: sic சிந்தாமணி விருத்தம்:

அலவிக தாளற்றபோது மாறாத நூலதனைப் போலத
தொலைத தம்முடம்பு நீங்காதீயவினை தொடரது நீங்காப்
புலவிகொண்டு யிரைச சூழ்ந்து புகுகழிபுகுப பின்னின
றெல்லையிறுன பவெந்தீய சுட்டெரித்திடுங்களுன்றே

Hic pro எரித்திடும est எரித்திடுங்கள்.

46. Praeter பகுதி vox, scil imperativi vulgaris, et வித்தி, seu terminationes, de quibus modo diximus, venit இடைநிலை, seu quid intermedium, quod diversum est pro diversitate temporum Ac 1 in praesenti இடைநிலை est vel கிறு, ut in vulgari, vel கின்ற, vel ஆகின்ற. quibus adduntur terminationes: sic a செய fit செய்கிறேன் vel செய்கின்றேன், vel செய்பார்கின்றேன், sic a படு fit படுகிறேன் vel படுகின்றேன் vel படார்கின்றேன் 2. De praeterito nil est addendum iis, quae fuse dictae sunt in vulgari Hoc unum adverto, quod ea, quae habent சாரியை — இன v ட வணங்கினேன், ஆடினேன், ஆயினேன், போயினேன், in tertia persona sing. neut, quae desinit in து, vel ex இன mutato ன in ற et து in று, fit வணங்கிறு, ஆடிற்று, ஆயிறு, போயிறு. vel post இன additur ஆ et fit வணங்கினது, ஆடினது, ஆயினது, போயினது. Hinc in vulgari, syncopata சி, dicitur ஆனது போனது 3 Futurum formatur omnino, ut in vulgari, nec quidquam hic est addendum

47 Tempus futurum praeter terminationes communes, quas retuli No 34, plures alias particulares habet Et 1 prima persona singularis praeter என vel

ஏன், ut alia tempora, terminat etiam per அல. அன் : sic praeter நடப்பன் est நடப்பல், நடப்பல் யான்; sic பூண்பல், பூண்பனயான்; அதை ஏவல், அதை ஏவன யான். Item sine இடைநிலை terminat per க, டி, து, று : sic செய்கு, கொடு, வாழ்கு, சேறயான் Ex his valde usitatum est து Si autem his addas ம, erit prima persona pluralis : sic செய்குமது, வாழ்கும யாம். 2 Tertia persona pluralis masculi et feminini, praeter terminationes communes, potest sine இடைநிலை terminari per ப, மா, மா, மனா : sic ஒப்ப, உரைப்ப, சொல்லுப, எனப் பலா, sic நடமா, எனமாப் பலா; sic என்மா, மொழிமர் பலா; sic எனமனா, மொழிமனா பலா Ex poemate சிந்தாமணி விருத்தம்:

என மனந்த நினைமனம் மென்றிரண்டிலையாற
றன்மனத்துள் பொருட்டான றனக்குரைப்பதொத
துன்மனம் மென்மனம் மென்பதொத்திழநதநா
ன்னமனக்குஞ் சரந நம்பியோடெனமரும்.

Hic என்மரும் est pro என்பாரும்

48. Verbum negativum formatur, ut in vulgari: sic நடவேன், நடவாய், நடவான், நடவாள, நடவோம் et நடவேம், நடவீர், நடவார் Pro neutro நடவாது, plur நடவாவன் Item pro neutro, tum singularis, tum pluralis, நடவா, et sic கிருவாளுவன் குறள். கடலோடா லவன்னெடுநனதோ கடலோடு நாவாடிமோடா நிலத்து Hic ஓடா bis est pro ஓடாது, tertia persona neutrius singularis

§ 2

ஏவலும் வியங்கோளும்.

49 Imperativus est, ut diximus supra, பகாப்பதம் verbi et inservit pro புகுதி, unde formantur tempora Hoc intelligendum de imperativo, ut in vulgari Hic autem huic ipsi imperativo addunt plures alias termi-

nationes Et 1 pro secunda persona sing addunt ஆய், தி, மோ Sic loco simplicis imperativi v g உரை, சொல், அருள, dicunt etiam உரையாய, உரைதி, உரைமோ, sic சொல்லாய, சொல்லுதி, சொன்மோ; sic அருளாய, அருளதி, அருண்மோ Sic ab ஆகிறது, கேளகிறது, நடக்கிறது est imperativus ஆகி, கேட்டி, கேண்மோ, நடமோ Sic கம பன் in poemate ராமாயணம் dicit de quodam poenitente, qui, uxorem adulteram maledicens, dixerat: fias petra:

மெலவியலானே நோக்கி விலைமகளனைய நீயுகு

கவலியலாதினென்றான கருங்கலாய மருங்கில வீழந தாள, ubi ஆகி est: fias Adverte, quod ஆய v g உடையாய, சொல்லாய, est etiam secunda persona singularis verbi negativi, ut et in vulgari Praeterea தி, ut அருளதி, விடுகி, est etiam secunda persona singularis praeteriti: sic illud விடுகியேற கெடுகி explicatur விட்டாய ஆற்ற கெட்டாய. Sic போகி est imperativus pro போ Sed hic நோக்காது போகியே est pro போனாயே, quae propterea ex contextu dignoscenda sunt Adverte tandem, quod வருகிறது et தருகிறது, heet in imperativo vulgari habeant வா, தா, hic habent வாராய, தாராய, et வருகி, தருகி. 2 Pro secunda persona pluralis terminationes sunt ரா, தீரா, மின், மினீர்: sic கேளீர், சொல்லீர்; sic உரைதீர், அருளீர்; sic சொன்மின், கேண்மின்; sic மொழிமினீர், விடுமினீர் At வருகிறது et தருகிறது habent வாரீர், தாரீர், வருதீர், தருதீர், வம்மின், தம்மின், வம்மினீர், தம்மினீர் 3 Aliquando கு inservit pro secunda persona tum singularis, tum pluralis: sic கம பன்: அன்னையே யனையாக்கிவவா றித்தவா றருளுகென்றான்.— சிலப்பதிகாரம். நீயிகுநிருகுகெனதேகினான்.— சிற தாமணி. ஏற்றியல காணநாமி வட்டருகென்னவே In his அருளுகு, இருக்க, கருகு omnia sunt secunda persona singularis imperativi Insuper சந்தாமணி: எந்தை மாரக ளெழுநென்றான், ubi எழுகு est secunda persona pluralis imperativi

50 Imperativus verbi negativi 1. in secunda persona sing terminat sine இடைநிலை per ஏல், அல், அனமோ, அறக. Sic pro சொல்லாதே est சொல்லேல், சொல்லல், சொல்லனமோ, சொல்லறக, sic முனியேல், பணியல், பிடியனமோ, நடவறக சிந்தாமணி: தூனசீரடி நோவநடநது செலேல் நிருவளளுவன: வயவறக வெளு ஞானறுந்தனனை. நயவறக நனறி பயவாவினை, ubi செலேல், வயவறக, நயவறக sunt pro செலலாதே, புசுழாதே, வீரும பாதே. 2 In secunda persona plur terminat per ஆமின், அன்மின், அறபிர. sic செயபாமின், செயயன்மின், செயபற பிர, pro செய்யாதேயுகோள்; sic சொல்லாமின், ஒழியன் மின், வழங்கறபிர

51 வியங்கோள் est imperativi species, quo utuntur cum omnibus personis, numeris et generibus, formatur autem ab imperativo vulgari sine இடைநிலை et cum terminatione in க vel ய et aliquando யா; et advertendum, quod hic ய ex regula universalis potest assumere ante se இ: sic இய, இயா, ut diximus Pars 1 No 8 Quare fit வாழக, வருக, சிறக, எழுதுக, துணிக, செயக. Sic வாழிய, காணிய; sic வாழியா, காணியா Adverte, quod pro வாழிய dici potest வாழி, et quod neque hoc, neque caetera duplicant unquam sequentem asperum Ratio est, quia வியங்கோள் est முற்றுவின், id est, quia hac voce perficitur oratio. sic வாழக செலவ, வாழிய கொற்றவ, வாழிகோனே Sic நான சொல்லு, நீயே டேடக, நாம வருக, நீ போக, தங்கை வாழிய, தாய காணிப, நமர் விளங்குக, புகழ் சிறக்க, அவை வழங்குக Ille terminatio imperativi negativi அறக et positivi கு, quas retulimus supra, possunt dici வியங்கோள், quia possunt inservire etiam primae et tertiae personae. Sic சிலப பதிகாரம் வசியும் வன்னுஞ் சுரககெனறேகினன், ubi சுரககு est idem, ac சுரக்க; sic நாடும் பொயயறக, அரசன் முனியறக, அவையொழியறக.

§ 3

ஈரோச்சம். (DE PARTICIPIO ET GERUNDIO).

52. எச்சம் est ab எஞ்சுகிறது deficere, unde est defectus Participium autem dicitur பெயரெச்சம், defectus nominis, quia, ut nomina adjectiva, unitur alii nomini; sed deficit a ratione nominis, quia non declinatur per casus etc. Sic gerundium dicitur வினை யெச்சம், defectus verbi, quia habet vim et significationem verbi, actionem enim et tempus importat, sed deficit, quia nec numerum explicat nec personam. De participiis nihil est addendum iis. quae in vulgari dicta sunt, nisi quod participium praeteriti potest addere ன: sic வாங்க, வந்தன; கேட்ட, கேட்டன; பெற்ற, பெற்றன. Quae tamen habent hoc participium in இன, ut ஆடின, வண்ணமின, ஆயின, nunquam aliud ன addere possunt. Praeterea advertendum, quod participium futuri semper desinit in உம et potest ab eo auferri ம vel etiam உ, vel etiam consonans, cui unitur உ, si sit ய, et tunc vocatur வினைத்தொகை, ut diximus No 33. Sic pro வாழுங்குடி, வாழுகுடி et வாழகுடி; pro அணியுங்கலன் — அணிகலன், et tunc inservit pro quocumque tempore ad exigentiam orationis. Observa, quod licet ஆகும், போகும், நோகும், etiam ut participia, abbreviari possint et dici ஆம், போம், நோம், tamen, cum retineatur ultimum ம, non sunt வினைத்தொகை, nec possunt inseruire pro quocumque tempore. Tandem participium futuri, in poesi tantum, potest addere து et fieri உ செய்யும் — செய்யுந்த, உ வாழும் — வாழுந்த, உ சொல்லும் — சொல்லுந்த: sic

புணரி நீரூழுந்து பூவலகில பாவும்
உணரினினகிலலை யொப்பு,

ubi, si esset non சூழுந்த, sed tantum சூழும், versus metro peccaret.

53. Gerundia seu வினையெச்சம் tria numerant: unum pro quolibet tempore, quae tamen per nos non sunt omnia gerundia Quare 1 வினையெச்சம் praeteriti correspondet nostro gerundio in do et Tamulice terminatur in இ vel உ: சொல்லி, ஆடி, வந்து, பெற்று, ut satis dictum est in vulgari Addo hic, quod, quae desinunt in உ, hoc eliso, possunt addere என. sic வந்தென, பெற்றென, உண்டென, படித்தென Praeterea fit hoc gerundium addendo voci simplicis imperativi ஊ, 4, ஆ: sic செய்யு, செயபு, செய்யா, உண்ணு, உணபு, உண்ணு, et idem sunt, ac செய்து, உண்டு 2 வினையெச்சம் praesentis correspondet nostro ablativo absoluto et terminat per அ, quae additur simplicis imperativo: sic செய, seu செய்ய, உண்ண, காண, பட, பக, வணங்க, போக Pro quo adverto, quod tunc nomen, quod hoc regit, debet esse aliud a nomine, quod regit verbum principale, v. g. நான் பாட நீயாடினாய் me cantante, saltasti Quod si nomen esset unum et idem, பாட spectaret ad வினையெச்சம் futuri, ut infra dicam: sic நீயபாடவந்தாய் canturus venisti Adverte tamen, quod, etiamsi nunquam வினையெச்சம் praesentis seu ablativus absolutus possit regi a nomine regente verbum principale, tamen வினையெச்சம் futuri, quod aequivalet gerundio in di vel dum vel participio in u r u s, aliquando, sed raro potest regi a nomine diverso ab eo, quod regit verbum principale: sic தீயகூடசு கூட்டும பொன் est ablativus absolutus cum duplici nominativo: ardente igne, splendet aurum Sed பொன் கூடா சுருந்தாய், licet duplicem nominativum habeat, est வினையெச்சம் futuri et explicatur, ut aurum splendorem acquirat ardet in fornace ignis. Quod tamen valde raro contingit, sed si nominativus sit unus, est வினையெச்சம் futuri, et si nominativus sit duplex, et diversus, est வினையெச்சம் praesentis, seu ablativus absolutus, அநுததம்:

விண்டுபெய்யவிரிந்தனமுலலைமேல
வண்டுபாடவந்தாழ்நமஞ்ஞையக
கணடுவாழ்மணிக்கழலாருமுக
கொண்டுபோகவெங்கொய்யுளையேறினா,

ubi in duobus primis versibus duplex nomen venit, unde பெய்ய et பாட sunt ablativi absoluti; sed in aliis duobus versibus unicum venit nomen, unde வாழ et போக sunt வினையெச்சம் futuri 3 வினையெச்சம் futuri correspondet participio in r u s vel gerundio in d i et d u m terminatur autem in ஆ cum unico nominativo, ut modo diximus Praeterea terminat in இய, இயர், வான, பான, பாசு: sic காணியவமமின, காணியா வந்தனன; தருவான விளித்தனை, உண்பானெயதினன; உரைப்பாககு; vel தரு பாசுசு சென்றன

54 Tamulenses numerant inter வினையெச்சம் futurum id, quod a nobis dicitur conjunctivus si et terminat in இல vel இன; raro autem in ஆல, ut in vulgari: sic செய்யில, வரில, வணங்கில, ஏகில, படி: sic செய்யின, வரின் Unde est ஆயின, ஆயினும pro ஆலை, ஆனாலும்.

55 Appendix 1 Passim apud auctores aliae quoque terminationes inveniuntur. Et 1 verbale ஆல addunt உம. sic சேட்டலும், செய்தலும், ஆடலும், வருதலும் et sumitur pro வினையெச்சம் praesentis, seu pro ablativo absoluto, sic கம்பன:

இனைய கேட்டலு மெரியின வாயமெழு
கனையநைந்தளக. கத்தரத்தினுள.

Id est: his auditis, doluit etc Sic idem வாந்தருமுனிவனையக வருதலும் வெருவி நின்றன. Id est. anachoreta prope accedente, illa timuit 2. Pro வினையெச்சம் praeteriti, seu pro gerundio in do addunt aliquando voci simplicis imperativi ஈ cum அளபெடை et semper eliditur உ, si habeatur in fine: sic ex இரு fit இரீஇ pro இருந்த, sic விழீஇ pro விழுந்த, செலீஇ pro சென்று, சழீஇ pro சழுவி, கொளீஇ pro கொண்டு: sic திருவள்ளுவன குறள்:

சலத்தாறபொருளசெய்தமாரதறல. பசு மட
கலத்து நீர் பெய்திரீஇயறறு

Si autem imperativus desinet in ஐ, idem participium fit, addendo huic அளபெடை. Sic வளைஇ pro வளைநது, வளைஇ pro வளைந்தது, அடைஇ pro அடைந்தது 3. Si huius quae habent அளபெடை, addas அ vel அன், inservit pro participio praeteriti: sic சீழ்இய vel சீழ்இயன் pro சீழ்வின; கொளிஇய vel கொளீஇயன் pro கொண்ணு, sic விளைஇய vel விளைஇயன் pro விளைந்தது. Sic in poemate செம்பாவணி dicto விருத்தம்.

சீழ்இயன் அலன்பொருத்தனாறுசுப்பென
சீழ்இயன் மலாபொருதகொடிகளுசலகொண்
டெழ்இயன் கனிபொருவளைஇயகொம்புமல.
விழ்இயன் விளைபொருவிளங்கமுலையு.

56 Appendix 2 Diximus primo No 53 ad secundum விளையெச்சம் terminans in அ: காண், வாழ, வணங்க, இருங்க, si regatur ab eodem nominativo, quo regitur verbum principale, esse விளையெச்சம் futuri, si vero regatur a diverso nomine, esse விளையெச்சம் praesentis, seu ablativus absolutus. Simili modo diximus hic, quod gerundia praeteriti desinentia in இ, உ, ண, பு, ஆ, ut சொல்லி, செய்யது, செய்யு, செய்யு, செயா, quae omnia, ut supra diximus, idem sunt et vertuntur - dicendo, faciendo, praeterea விளையெச்சம் futuri desinens in காண், பாண், பாஞ்சு haec, inquam, omnia debent habere nominativum communem cum verbo principali et nullatenus diversum sic நானாடிப்பாடினன், நீயிவைச்செய்து (செய்யு, செய்து, செய்யு) கெட்டாய். Sic நான் செய்வதனைத்தருவான் vel செய்வதனைப்பான் vel பலவற்றையுரைப்பாகிய வந்தீசன். 2. விளையெச்சம் praeteriti desinens in ணன், ut செயதென், வந்தென், et futuri இய, உய, ணு, ut பாணிய, காணிய, item desinentia in இய seu இன், ut செயல், செயல் haec omnia construuntur vel cum eodem nominativo verbi principalis, vel cum alio diverso Sic நான் வந்தெனவுரைக்கென்கொடினான், sic நீகாணிய (காணியாவம் மின், அவர காணிய, காணிய) ஏகுமீனீ, sic நாடுகளை முகப்பென், நீய வேண்டியவான், sic திருவள்ளுவனகுறள்:

பிறர்க்கினனாழைபகற் செயயிற்றமக்கன்ன
பிறபகற்றாடும் வரும.

Hic செய்யில் venit cum diverso nominativo a வரும, verbo principali.

57 எதிரை விளையெச்சம், gerundium verbi negativi, fit addendo voci simplicis imperativi positivi

ஆமல, ஆது, ஆ, ஆமை: sic & செய், நட, இடு, அது, வழங்கு fit செய்யாமல, செய்யாது, செய்யா, செய்யாமை: sic நடவாமல, நடவாது, நடவா, நடவாமை; sic இடாமல, இடாது, இடா, இடாமை; sic அருமல, அருது etc; வழங்காமல, வழங்காது etc Unde illud நோக்காது போதியே ஒன்று மீயாக கூடிய பொருள் — இட்ட தூல வாழாமை யொத்தம் வீதி pro நோக்காமல, ரயாமல, வாழாமல et sic de ceteris

§ 4

வினைசூழிப்பு .

58 வினைசூழிப்பு Latine dici potest: Indicativum, verbi, non enim est verbum, sed nomen appellativum, quod பகுபதம் supra No 27 Tamen indicat actionem verbi et construitur ut verbum et si sit வினைசூழிப்பு முற்று sine alio verbo, perficit orationem Quare omne nomen substantivum பகாபபதம் fieri potest appellativum பகுபதம் et omne appellativum conjugari potest ut verbum et erit வினைசூழிப்பு Quod sane huic linguae omnino singulare censeo, unde et hinc ejus copiam facile dignoscere fas est Cum autem ita conjugatur, assumit terminationes verborum, de quibus No 42 et praecipuae sunt hae: ஏன, ஐ, அன, அள, து, ஏம vel அம், ஈ, ஆ. அ Sic appellativum விலவினன, arcitenens, conjugatur நான விலவினேன, நீய விலவினே, அவன விலவினன, அது விலவிற்று, நாம விலவினேம vel விலவினம, நீர் விலவினீர், அவர் விலவினார், அவை விலவின Id exponitur ego habeo arcum, tu habes arcum, ille habet arcum etc Sic uti diximus No 35 3 ex nominibus proprietatum fit பகுபதம்: சிறியன, பெரியன, ஒனியன, கொடியன, quae ut வினைசூழிப்பு conjugantur நான் சிறியேன, நீய பெரியை, அவன் பெரியன, அவளினியன, அது சிறிது, நாமினியேம vel இனியம, நீர் சொரியர், அவர் கொடியர், அவையினிய vel இனியன et explicantur: ego sum parvulus, tu es grandior, ille est magnus Sic dicitur இறைவகொடியை,

தாயோநினியை, தீரேதண்ணியை, தீயேவெய்யை, இவையுள்
பால, இவை பொதுமைய, இவை தீய, அவை நல்ல sic
குறள்

ஆகுதயயலவெஃகியறஞ்செய்கசெயதபின்
ஈகியுயபறபாலபல

59 Tertia persona singularis neutrius terminat,
ut dixi, per து Hoc autem 1 post nomina desinentia
in ஐ vel ய vel ற duplicatur sic தீயமைத்து, பொது
மைத்து, உரைத்து நடைத்து, sic பொயத்து, மெயத்து;
sic பெயாத்து, உளாத்து திருவள்ளுவன்.

பல்லாராகைகொளன்றபததிதத்தியமைகதே
நல்லாரொடாபைவிடல

Ubi தீயமைக ஈ est idem, ac தீயமையாகும் 2 Si no-
men est appellativum a positivo terminante per ல vel
ள, tunc வீணைக்குறிப்பு mutat து in து vel டு et ல in த,
ள in ட. Sic ex கடல — கடறறு; ex முதல — முகறறு;
ex மேல — மேறறு, ex பால — பாறறு Sic ex நாள —
நாட்டு; ex பொருள் — பொருட்டு, ex இருள் — இருட்டு;
sic யார்க்கும் பொருள் பொழிவாரதே மேற புகழ் Sic
இப்படி மாரி நாட்டு 3 Eodem modo பகுபதம், quae
assumunt pro இடைநிலை intermedium இன, cum sunt
வீணைக்குறிப்பு, mutant illud ன in த et து in து: sic வில
வினன் — விலவிறறு, இருளினை in இருளிறறு; பொறபி
னன் — பொறபிறறு. வெண்பா.

வெறபிறதேசெம்பொனவிரி கடறறேவெணமுததம்
பொறபிற றம்பூமுடைத்தேதேனினிமை — சுறபிறறே
பெண்ணமுஞ் நல்லறத்தேபேராபபொருளினபங்
கண்ணமுஞ்செய்கயைகதேகாண

Id est in monte est aurum in mari sunt margaritae,
e floribus educitur mel, in honestate consistit mulieris
pulchritudo, e virtute procedunt opes et deliciae, tan-
dem in commiseratione consistit pulchritudo oculo-
rum Hic omnia sunt வீணை-குறிப்பு in tertia persona sin-

gularis neut. Pari modo quando nomen desinit in ண, aliquando, sed raro, ண mutatur in ட et து in டி. Sic ex கண forma terti casus fit சுட்டு et tunc explicatur est apud Sic நானுடைமைக்கட்டே நலம் - pulchritudo est apud verecundiam. 4 Tandem tertia persona pluralis neut. desinit in அ vel அன் : sic கொடிய, பெரிய, உடைய, நட்டைய; முகத்த, முச்சத்தன, புறத்த, புறத்தன, பெயர vel பெயரின; முதல, பால, மேல, விலலின, வெறபின, நாள; பொருள vel பொருளள. திருவளஞவனகுறள :

அசரபு தலவெழுத்தெல்லாமாதி

பகவன் முத்தறேயுலகு

Id est alphabeti literae omnes incipiunt ab A et orbis universus a Deo initium sumit, ubi முதல (incipiunt) tertia persona neut plur et முதறது (incipit) tertia singularis et utraque explet orationis sensum.

60 வினைசுருதிப்பெச்சம், quasi participium a dicto வினைசுருதிப்பு, semper terminat in அ. ut participium praeteriti. sic கத்ததயானை, சொடியசொல, இனியகுணம், அரும்பொருளவோகிரள. Quare haec voces desinentes in அ, sunt, ut ante diximus, tertia persona plur neut. வினைசுருதிப்புமுதல et sic complent sensum orationis: sic இனவாயிரிய — haec difficilia sunt. Vel sunt, ut modo dixi வினைசுருதிப்பெச்சம் participia seu அடைமொழி, adjectiva, ut dictum est No 35 et tunc adhaerent nomini: sic அரியபொருள, அரியவழி — res difficilis, iter difficile. Vel tandem possunt esse nomina appellativa பகுபதம், neutra in plurali. et tunc non nomini adhaerent, sed verbo: sic அரிய செயதான, அரிய சொன்னான, ardua fecit, difficilia dixit. Sic இனியகூறாய, நிறகதவாய மலரே, மென்னடையவாய வன்னம். Quare legentis est, ea juxta exigentiam orationis explicare.

61 அனமை, negatio essentiae et இனமை, negatio existentiae. Ex his fiunt appellativa அலலன, இல

லன Haec autem l. ut வினைக்குறிப்பு sic conjugantur: நானலலேன, இலலேன; நீயலலை, இலலை; அவனலலன, இலலன; அவளலலள, இலலள; அது அன்று, இன்று; நாமலலேம, இலலேம; அவ்லனம, இலலனம; நீரலலீர், இலலீர்; அவையலல, இலல. 2 Quando, negando essentiam unius, affirmamus esse aliud, tunc அலலன debet concordare persona, genere et numero cum eo, quod affirmatur et non cum eo, quod negatur, v. g non dicitur நீயல்லையவன, sed dicendum நீயல்லையவா - non tu, sed est illa: sic அவனலலேனயான, non ille, sed sum ego. Sic ஒன்றல்லபல et பலவனறென்று, விலங்கலலன மகன், மர ளன்றுமான். 3 Si venit அது et sequatur அன்று, poetis licet dicere அதான். 4 Ex his adjectiva sunt அலல, இலல vel அல, இல. Sic அற்பலலவினைசெயாதே பயனிலலவினைநயவறக. Gerundia autem sunt அனயி, இனயி, pro அலலாமல, இலலாமல et duplicant asperam, si sequatur: quae aliquando in versu mutant ௧ in ௨ — அன்று, இன்று in eodem sensu, et tunc non duplicant sequentem. Sic pro வாள்ளறிப்பிடியா ளீரா ளீரா diei potest வாள்ளன்று பிடியா ளீரா. Sic pro உப்பினைறிப்புறகை dixit poeta உப்பினறு புறகையுணகமாரோற கையோனே.

CAPUT IV.

இடைச்சொல்

62 Particulae, quae passim interponuntur orationi, dicuntur இடைச்சொல். Ex his particulae ஏ, ஓ, உம satis explicatae sunt in gramatica vulgari et in ipso vulgari dictionario. Praeterea என, என்று inserviunt similitudini: sic புளியெனப்பாய்ந்தான; காரென்பபொழிந்தான. Sic புளியென்று, காரென்று. Item inserviunt numero கடலெனக்காலென pro கடலுங்காலும். Sic ஒன்றென, இரண்டென, மூன்றென vel ஒன்றென்று etc. Item ad explicandas proprietates rerum வெள்ளென விளாத

தது, சிவேலெனச்சிவந்தது Item ad exponendum signum v. g. timoris, celeritatis. sic துணுகுகெனவெருவி நின்றன; ஐயென்பபோன; ஒலெனவொலிகதது. Hoc eodem modo pro என supponi potest என்று et sic uniuntur tum nomini, tum verbo, ut in exemplis apparet

63. Octo modis utuntur ad numerandum plura, scil: vel sine ulla conjunctione numerant vel addunt unam ex his septem particulis, quas இடைச்சொல் vocant: ஏ, என்ற, என், என்று, என, ஒடு, உம் Adverte autem, quod si sine conjunctione numeres, aut utaris ஏ, என்ற, என், in fine semper summam addere debes: sic அவனிவனி நவநம் வந்தார; நானே நீயே யவனே மூவரும் போவனம்; நீயென்றவவனென்றவநிநவநம் வம்மின; பாவமென பழியென பனகொன வச்சமென நானகு மினைநது வருவன Aliae vero quatuor conjunctiones என்று, என, ஒடு, உம், possunt addere, vel non, in fine summam Sic சாதகனென்று கொதகனென்று சொன்னவா வந்தலா, நானென நீயென நிற்பனம்; பரியொடு கரியொடு தேரொடுதானே வந்தன; நீநநதியும் வேண்டுவன Haec sine summa Iterum சாதகனென்று கொதகனென்றநிநவநம் வந்தலா; நானென நீயெனநிநவநநிற்பனம் cum summa in fine Tandem hae tres conjunctiones என்று, என, ஒடு post plura, quae numerantur, possunt semel tantum venire in fine et tunc subintelliguntur in singulis partibus. sic வீனை பகை யென்றனடி லுங் கேடிலலை; வீனை பழி பாவமென மூன்றும்; பொருளிடங் காலஞ் சினை குணந் தொழிலொடாம

64 இடைச்சொல் vocantur etiam illae particulae, quae et அசைச்சொல் dicuntur, et sub hoc nomine eas dedi in lexico sublimioris idiomatis Ex his, quae nihil significant, sed implent et ornant orationem, viginti numerantur, quae communes sunt, et aliae decem quae propriae sunt pro secunda persona, unde et dicuntur முன்னிலையசைச்சொல். Ex omnibus autem,

quae saepius occurrunt, sunt: அமம், அரோ, ஆம், ஆன, ஓநம், என்று, மன்னே, மா, மாது, மாதோ etc Sic வந்தா னரோ, போனன்னே, கூறுகமன்னே, கூறமாதோ.

CAPUT V.

உரிச்சொல் ADVERBIA

65. உரிமை est proprietas rei Hinc உரிச்சொல் sunt particulae, quae has proprietates important et bene dici possunt: adverbia Sic நனி multum, கடி cito, சால multum etc : sic நனி நயந்தான. கடிபோயினா, சால வாழ்வான Adverbia in hac lingua pauca sunt et in lexicis inveniuntur

FINIS PARTIS SECUNDAE

PARS TERTIA.

பெரூளதிகாரம்.

1 Nomine பொருள் hic Tamulenses intelligunt materiam, ex qua fit oratio, ejusque amplificationem In duas partes eam dividunt: அகப்பொருள் dicitur una, et புறப்பொருள் altera, quasi materies interior et exterior Sed cum tot sint animi affectiones ac passiones, ipsi de அகப்பொருள் fuse disserentes lascivos amores tantum ad pauseam profuse exponunt Atque ut hic praeicipuas eorum divisiones saltem proponant: amor alterutrius tantum vocatur கைக்கிளை seu ஒருதலைக் காமம்; amor non reciprocus பெருந்திணை seu பொருந்தாக்காமம்; amor reciprocus ஐந்திணை seu அன்புடைக் காமம் Hic ஐந்திணை sunt quinque species, in quas terram omnem dividunt: குறிஞ்சி ager montanus, முல்லை pascualis et arboretis plenus, மருதம் irriguus, நெய்தல் maritimus, பாலை arens, sine aqua, desertum Subinde mores ac his tribus amoribus propriae consuetudines vocantur கைக்கொள் Has autem dividunt in களவு et கற்பு, quasi amor furtivus et honestus Deinde exponunt connubium seu வதுவை, ejusque festa ac delicias Subinde est வரைவு seu sponsorum separatio ob mercaturam, militiam etc; ibique sponsae querelae ac lamentationes In his autem 400 praecepta inepte tradunt, et cum, quod libet ex his, per singulos கவித்துறை decantant, carmen vocatur கோவை, quod propterea 400 versus கவித்துறை dictos numerat De aliis autem animi affectionibus ac passionibus nihil omnino dicunt

2 புறப்பொருள், materies externa. Hanc ad bellum unice coarctant et de hoc satis inepte loquuntur. In septem classes omnia, quae ad bellum spectant, dividunt easque vocant a nomine septem planetarum, unde victoribus coronas innectunt, scilicet: 1 iis, qui hostium agros depopulando eorum armenta abducunt, செட்சி; 2 iis, qui ablata ab hostibus armenta recuperando reducunt, கரந்தை; 3 iis, qui in hostes incursiones faciunt, வஞ்சி; 4 iis, qui advenientes hostes fortiter sustinent, காஞ்சி; 5 iis, qui arcem defendunt, நொச்சி; 6 iis, qui hostilem arcem intercipiunt, உழிஞை, 7 iis, qui tandem pugnando plene de hostibus victores evadunt, தாமரை. Singulis autem ex his proclandi modis plura assignant praecepta, nec quidquam aliud nomine — புறப்பொருள் — explicant. Nihil de scientiis, de regimine, de mercatura et huiusmodi quam pluribus. Quare in libro, de quo supra, தொன் னூல் விளக்கா dicto, nostras rhetorum leges sequendo plura de amplificatione scripsi: quae tamen hic, cum illius facultatis magistros alloquar, repetere ineptum esset.

CAPUT I

உ. ரீ. மை (PROPRIETATES LOCUTIONIS)

3. Proprietates rerum et locutiones, quas hic tradendas esse censeo, hunc regioni fere omnes speciales sunt, unde omnino earum expositio necessaria videtur. Quinque hic proprietatum classes distinguunt: proprietates temporum, locorum, conditionum, consuetudinum et verborum. De singulis pauca se-junctim loquar.

§ 1

காலவுரிமை (PROPRIETAS TEMPORUM.)

4. Nomine temporis veniunt tum partes anni, quas பருவம் vocant, tum partes diei, quae பொழுது dicuntur. Anni பருவம் sunt sex et singulis assignant duos menses. 1 கார்பருவம், Augustus et September, et est tempus pluviae. 2 கூதிர்பருவம், tempus frigoris: October et November. 3 முன்பனிப்பருவம், tempus primi roris: December et Januarius. 4 பின்பனிப்பருவம், tempus ultimi roris: Februarius et Martius. 5 வசந்தம் seu இளவேனிற்பருவம், tempus veris: Aprilis et Majus. 6 முதிர்வேனிற்பருவம், tempus aestatis: Junius et Julius, quam divisionem tamen non satis temporum varietati convenire apparet. De his autem singulis prius loquar, subinde de divisione diei

5 Proprietates temporis pluviae sunt: boream flare, insectum valde rubro-perlucidum இந்திரகோபம் dictum, pavones et avem, கேசயப்புள dictam, palam fieri et lactari, plantas et arbores, dictas கந்தள, கொன்றை கழுதாளி, வேங்கைமரம், காககணஞ்செடி, முல்லை, கடம்பு, காயா et கருந்து flores emittere; cisnum, psittacum et avem, குரில dictam, dolentes recedere; flores omnes aquaticos aquis abscondi

6 Proprietates temporis frigoris sunt: flare ventum frigidum; aves குருகு et சகோரப்புள dictas, et cisnum et ardeam: item cancerum, conchylum சங்கு et limacem eo tempore lactari, aquam clare fieri; pisces ova concipere, nubes aquam colligere; plantas et arbores, dictas பரிசாதம், சிறுசெனபகம், சேம்பரத்தை, et sandalum, nec non vimen, நாணல் dictum, tunc florescere. Praeter dicta, caetera animata omnia et homines simul eo tempore molestiam pati

7. Proprietates pruni roris; ventum ab oriente, கொண்டல dictum, flare; coccydem, noctuam et avem, quae suspenso libratur nido, தூக்கணுகருவி dictam, eo tempore laetantes canere; arborem மா et plantam செவந்தி florescere; arborem இலந்தை et arbustum குன்றிமணி fructus edere; oryzam maturescere et sacchaream arundinem ad suam perfectionem pervenire

8 Proprietates ultimi roris. ventum flare ab oriente ad austrum, உலவை dictum; columbarum ac turturum species omnes, sicuti et sylvestres pullos gallinaceos laetantes garrere; arbores, குங்குமம் et இலவு dictas, florescere, palmam vero sylvestrem ac dactyliferam fructus maturescere, arbustum tandem பருத்தி dictum, fructus suos findens exlidere gossypium.

9 Veri proprium dicunt: australem ventum, தெனறல dictum, leniter insuflare, bruchos, psittacos ac aves பூவை, ஆழில் et குழில் dictas, passum canere, fructus mangas copiose maturescere, aquaticos flores abundare et arbores மடுள, தாழை, புனை, சென்பகம் dictas, aliasve plures flores emittere; quae tempore pluviae laetari diximus, nunc contristari

10 Tandem aestati proprium dicunt. ventum ab occidente கோடை dictum, flare; aestus exhalare terram cornices, coturnices, alaudes, perdices et aves, வலியான dictas, laetantes garrere; caeteras aves, caetera animalia et homines nimio aestu marcescere; arbores புளி et பாதிரி dictas, tum gelsissimi species omnes florescere; arbores, பாலை, காஞ்சுரம், நாவல, இலுப்பை dictas, fructus maturare

11 Quare servanda est haec temporum ratio et quae uni tempori propria sunt, alteri non attribueret.

nisi si aliquando unum et alterum, uni aetati proprium, aptetur aetati ei proximae, ut fit a poeta கம்பன், qui in parte கிடநிறதாக்காண்டம cap கரற்காலப்படலம் inscripto, confundit plura, quae propria sunt tempori pluviae et frigoris Sed reprobant auctores, quod est in poemate நெகிளகம dicto, alias merito ab omnibus laudato, ubi capite இளவேனிற்பாடலம் dicto, veri attribuit, quae tempori pluviae propriae sunt Dicit enim விருத்தம்:

களஞ்சிரத்தலநமுலலைக்கடிமுனைமுறுவறேனற
வளளித்தகுவளையுண்கணமலாநதுபாநதளிர்மெனநையாற
கிளளைமெனகுதலைசொற்றிக்கிளரொளிவண்டுபாணுக
தொவிழியாடவேனிற்றிநமகளசிறநகதனறே

et alud. ஆரவமேகலையாமிளையாநகருயா
குரவம்பாவைகொடுகததொகுகிமென்
முருகுலாமலாமொயகதகடம்பினம்,
பரிவினேடெண்ணநதுகொடுததலே

Hic enim veris tempore floruisse dicit plantas, முலலை et அடம்பு dictas, quorum flores proprii sunt temporis pluviae, quare in hac re caute procedendum est, siquidem etiam apud nos reprehenderetur, qui poma daret veri et huius flores

12. In sex quoque partes dividunt diem, cum sexaginta horas seu நாழிகை tribuant, decem conveniunt singulis partibus, easque ab occasu solis initium sumentes vocant: மாலை, யாமம், வைகறை, விடியல், உச்சிப்பகல், ஏற்பாடு Quare 1 மாலை est ab occasu solis ad decimam noctis, eique propria dicunt: florescere குவளை et claudī தாமரை; aves ad arboreta grandi strepitu se recipere; vaccas lactantium filiorum memores mugiendo domum revertere Ex 42 musicae sonis, quos ipsi assignant, sono கன்னடம் et காமபோதி dicto canere 2. யாமம் a decima hora ad vicesimam noctis Huc propria dicunt: sonum

musicae ஆகரி dictum; coccydem et avem சகோரம் dictam laetari; mare veluti intumescere; silentium et latrocinia. 3 வைகறை 2 vicesima ad tricesimam horam noctis, seu ad ortum solis; cantus galli, somnia, stellarum fulgoris diminutio, phospori ortus. religiosorum hominum ad deum preces, soni ராமகலி et இரதோளம் dicti; haec omnia illi tempori propria dicuntur 4 விடியல ab ortu solis ad decimam horam diei Viventia omnia eo tempore e somno laeta surgunt et primos lucidi planetae radios salutant Tunc ubique terrarum flores omnes et in aquis தாமரை os suum aperiens, haurientesve solis radios undeque odorem, qui mane suavior est, emanant 5 உச்சிப்பகல a decima hora diei ad vicesimam, meridies Tunc laetatur tantum avis, சகரவாகபபுள dicta Tunc abundant exhalationes aestuosae ac densae, quae பேயத்தோ i e currum diaboli vocant, tunc in aquas immergi, ibique jacere bubalis pergratum est Tunc proprius est sonus musicae சாரங்கம் dictus 6 Tandem ஏற்பாடு a vicesima hora diei ad occasum solis Tunc proprium est: umbras extendi; coelum rubescere, agnos haedos aliosque ovium parvulos laetantes susultare; ac tandem sonis காமி et கவியாணி dictis canere Quare observandum est, ne, quae propria unius temporis sunt, alteri tribuantur. Sic வெண்பா :

செங்கமலவாயகுயியத்தேங்குமுதங்கண்மலா
வெங்குநெடுவானினிதிமைப்ப — பபொங்குதையத
தோராழித்தெரோனேழிலாலுவந்ததே
நிராழிக்குழந்தநிலம்

Hoc reprobatur, quia தாமரை claudi குமுதம் aperiri et sydera apparere pertinent ad occasum solis et ibi dicuntur de ejusdem ortu Aliquando tamen eleganter et per figuram rethoricae sic confundi possunt proprietates temporum, unde laudatur hoc வெண்பா :

மண்டபத்துமாணிக்கச்சோதியாலவாவிவாய்
புண்டரிகமலைப்பொழுதலருந் - தண்டாளத்
தாமஞ்சொரியுந்தகைநிலவானமெல்லாமடல
பூமலருங்காலைப்பொழுது

Hic mutato ordine dicitur தாமரை sero et குழுதம்
mane florescere: quod tamen laudatur, quia per hy-
perbolem dictum est, ut laudet carbunculum, cujus
splendorem solis lucem aestimans தாமரை vespere
floruit et ut laudet margaritarum monile, ad cujus
conspectum, quasi crescens luna esset, mane flos குழு
தம் apertus est

§ 2

இடவுரிமை. (LOCORUM PROPRIETAS)

13 Quinque, ut diximus supra, agnoscunt ag-
rorum species குறிஞ்சி, ager montanus, பாலை, ager
arens desertum, முலை, ager pascualis et arboribus
consitus, மருதம், ager irriguus, நேயதல, ager mari-
timus Singulis ex his 14 assignant proprietates, quas
communi voce கரு vocant Sunt autem 1 deus, qui
ibi specialiter colitur, 2 titulus regis ac reginae talis
loci, 3 nomen incolarum, 4 aves, 5 animalia; 6. no-
men, quo vocant eorum oppida; 7 aquae, quae ibi
abundant; 8 flores; 9 arbores; 10 frumentorum
genus; 11 tympanum; 12 citara; 13 musica; 14.
officia Omnia seorsim singulis agrorum speciebus
propria referam

14 குறிஞ்சி - Deus: குமரன்; rex: பொருப்பன்,
வேறப்பன், சிலம்பன், et regina குறத்தி, கொடிச்சி Inco-
lae: குறவர், காணவர், குறத்தியர் Aves: psittacus, pavo
Animalia: tigris, leo ursus, elephas Oppidum: சிறு
குடி Aqua: fluvius, fontes Flores et arbores: வேங்
கை, குறிஞ்சி, காரதள, சந்தனம், தேக்கு, அகில, அசோரு,

புண்ணை Frumenta, quae comedunt. semina arundinis மூங்கில dictae; oryzae species, quae ஜவனம் et quae தோரை dicitur; insuper panicum Tympanum: தொண்டகம் Cithara. குறிஞ்சியாழ Musica: குறிஞ்சியிசைப் பாட்டு Officia: serere agros, e panico aves arcere, mel extrahere, radices bulbosas ad cibum evellere, lavare se in fontibus etc.

15 பாலை Deus: காளி. Rex et regina. காளி, விடலை, மீளி, யிறழி Incolae: எயினா, எயிறழியா, மறவர், மறத்தியா Aves. turturae, milvi, vultures Animalia: silvestris canis, செந்நாய dictus Oppida: குறுமபு Aqua: puteus Flores et arbores: குரா, சிறு பூளை, பாலை, மா, காளி Frumenta, quae comedunt: ea, quae furto ac rapina aliunde comparare possunt Tympanum. ஆடி Cithara. பாலையாழ Musica. பஞ்சரம், வெஞ்சமம். Officium: si forte turbo venti adveniat, ibi ab aestu solari

16 முலலை. Deus. விட்டுணு Rex et regina. குறும் பொறை, நாடன், தோனறல், மனைவி, கிழத்தி. Incolae: இடையர், இடைச்சியா, மரயா, மரச்சியா Aves. galina silvestris Animalia. damae, cervi, lepores Oppida: பாடி Aqua. parva stagna et torrentes Flores et arbores. துளசி, முலலை, செங்காந்தள், கொன்றை, காயா, குருந்தம் Frumenta: வரகு, சாமை, காராமணிப்பயறு Tympanum: பம்பை Cithara. முலலையாழ Musica: சாதாரி. Officia. dicta frumenta serere, colere, colligere, pascere greges, fistula pastorali canere et vociferando choreas ducere ac tandem in torrentibus se lavare

17 மருதம் Deus: தேவேந்திரன் Rex et regina: உளான், கிழவன், கிழத்தி, மனைவி Incolae: உழவர், உழத்தியா, கடையா, கடைச்சியா Aves. cygnus, ardea, anates, ஆனறில், நாரை, போதா, கம்புள், குருகு. Ani-

malia · bubali et canes aquatici · Oppida. பேரூர், மூதூர் Aqua flumen Flores et arbores: தாமரை, கழுநீர், குவளை, மசின, காஞ்சி, வலளி, மருதம் Frumenta quamplures oryzae species Tympana: கிணை, மணப்பறை, முரசு முழவு Cithara: மருதயாழ். Musica: மருதம் Officia; ingenti pompa festa celebrare; oryzae segetes colere; in fluvio et stagnis se lavare

18 நெய்தல Deus: வருணன் Rex et regina · சோப்பன், புலம்பன், பரததி, நுழைச்சி. Incolae: பரதா, பரததியார், நுழைப்பா, நுழைச்சியா, அளவா, அளத்தியா Aves: cornix maritima Animalia: சுரு, quod, licet sit piscis, inter animalia numeratur Oppida: பாக்கம், பாட்டினம் Aqua: mare et saluginosae aquae, puteus Flores et arbores: தாழை, கடம்பு, புள்ளி, புன்னை, கொங்கு Cibus Pisces et quae, vendito pisce et sale, sibi emunt frumenta Tympana · கோட்பறை, பம்பை Cithara: விளரியாழ் Musica · செவ்வழி Officium: piscari, captos pisces sale conspergere, conspersos sole siccare, sic siccatos vendere et in mari se lavare

19 Cum haec omnia singulis locis propria dicuntur, non excluduntur alia, quae ibi esse possunt, sed non ut propria, et hanc proprietatem observare, dicitur இடவுரிமை Advertendum quoque, quod non omnis fert omnia tellus Unde in monte இமையம் dicto sunt elephantes et in monte பொதியமலை dicto non elephantes, sed sandali arbores multae sunt; quare error esset, laudare hunc montem ab elephantibus et illum a sandalo, et sic de caeteris, quod studio ac usu edisci potest.

§ 3.

பண்புரிமை (CONDITIONUM PROPRIETAS).

20 Hic nomine பண்பு seu குணம் intelligunt 1 tribuum diversitatem, 2 passiones animi, 3 figu-

ram, mensuram, colorem rei et hujusmodi Quare
1 quatuor hic sunt praecipuae, ac nobiles tribus.
Brachmanes, அகத்தனா dicti, e regia tribu homines,
அரசா, licet nunquam regimen habeant, et passim pau-
peres sint, வணிகா mercatores, et tandem சூத்திரா,
agricolae, pastores et operarii. Horum singulis di-
versa tribuunt officia ac ! dicunt, divinam edocere
legem Brachmanibus tantum convenire, eam autem
ediscere Brachmanibus, regibus et mercatoribus pro-
prium esse; quarti vero ordinis hominibus id inter-
dictum esse volunt, caeteras autem scientias et artes
omnes ediscere possunt, quod quam injustum sit et
rationi dissonum, hic referre omnino supervacaneum
est. 2 Arma tractare, elephantes, equos ac currus
regere, exceptis Brachmanibus, caeteris communia
sunt. 3 Custodire alienam provinciam, quod vocant
பாதுராவை, omnibus convenit, sed custodes proprii
regni sunt tantum reges. 4 Ad externos reges lega-
tione fungere Brachmanibus et regiae tribus homi-
nibus proprium dicunt. Si vero quis tertii vel quarti
ordinis praecipuo a rege donatus sit nomine, ille
quoque et legatione fungere et propriae provinciae
custos esse potest.

21 Passiones animi De his nihil dicunt prae-
ter id, quod nostri rhetores docent, sive quoad mo-
dum excitandi in auditoribus varios animi affectus,
sive quoad effectus cujushbet passionis. Siquidem
manifestum est, quantum unus idemque vir agat et
loquatur diverso prorsus modo, quando desiderio vel
amore afficitur, et quando ipsemet odio aut ira cor-
reptus est, quae diligenter observare பற்றுதலுரிமை
vocat.

22 Quoad figuram, mensuram etc, dicunt ob-
servari proprietates, quando dicuntur non communia,

sed quae specialia cujuslibet rei sunt; ex gr si dicas பைரகினை, பைவரகு, communis conditio est: siquidem segetes omnes virides sunt, antequam maturescant. Si autem dicas செறிசூர்நினை et தாழறுக்ககிவரகு, est speciale, quia explicat spicas proprias hujusmodi segetum. Sic பசுநகதவி, உயர்தேங்கு commune aliis arboribus; sed விரிதலைக்கதவி et முரலிலைக்கேங்கு his specificum. Et error sane non est, communes conditiones rerum afferre, sed valde laudandum addere specificas. De his loquar, ubi de figura, தனமை dicta.

23 Nomine ஒழுக்கூரிமை hortari intelligunt, ne improbabilia dicantur, sed attendamus ad id, quod solet accidere. Hinc bene reprobant hoc வெண்பா :

அலைகடல்களெழுந் தூரத்தந்தரத்தினூடே
மலையனையமாவின்னையானையோடிக கலவரை
நீருக்கிவையநெடுங்குடையின்மீழவைத்தான்
மருசசீரமரனித்தாமன

Ubi de unius provinciae rege dicitur, maria omnia opplevisse, et per aera elephantes duxisse; quae nec de universali et absoluto terrarum orbis rege apte dicerentur.

§ 4.

சொல்லுரிமை. (DE PROPRIETATE LOCUTIONIS)

24 Quatuor dictionum genera distinguunt Tamilenses சனுகிரகம், சங்கதம்; utramque deorum proprias inepte dicunt. Insuper அவப்பிரஞ்சனம், propriam semi-deorum, quos இழிசினா vocant. Tandem பாதகம், propria cujuslibet regi et provinciae. Hanc subdividunt in சுறபவம், தறசமம், தேசிகம். Ex his dictio pure Grandonica சுறபவம்: sic பாபம், அபாபம், நயம், நதியம், நிதியம். Dictio Grandonicis et Tamulicis communis. தறசமம், sic குங்குமம், உலகம்,

மலையம், மாருதம் Dictio pure Tamulica தேசிகம்: sic நிலம், நீர், தீ, வளி, சோழ In versu autem miscere Tamulicis verba Grondonica, ut Latinis Graeca, saepe laudant et hujusmodi carmen dicitur உறுப்புச்செய்யுள் ex gr வெண்பா.

தராதரத்தொட்பதராதலததோகி
வராதரத்தந்தரதகிலவாழ-பபராசு
சிரசரணுகதிரவிதிக்களமீன்புணடாட
கரசரணுகிதொழிர்+ண்டு

25 Ut autem peculiariter de lingua சொந்தமிழ் loquar. hujus dictiones dividuntur in இயல்புவழக்கு et தகுதிவழக்கு Ad இயல்புவழக்கு spectant இலக்கண மொழி, இலக்கணப்போலிமொழி, மரு உமொழி Sic நிலம், நீர், தீ, வளி, ஆகாயம், கூழ, பால், பாகு, பானிகம், மாந்தர், புள், விலங்கு, quae sunt juxta regulas Tamulici sermonis, dicuntur இலக்கணமொழி Quae vero non sunt juxta regulas, sed a classicis auctoribus usurpantur, dicuntur இலக்கணப்போலிமொழி: sic pro இலமுன — முனில; pro கோவில — கோயில, pro பொதுவில — பொகியில, pro கணம் — மீண, pro யாவா — யார, pro எவன — என Tandem quae sunt contra regulas, sed apud auctores usu invaluerunt, dicuntur மரு உமொழி: sic pro சோழாடு — சோழாண்டு, pro மலையாடு — மலாடு, pro மடகட்டி — மணாறுகட்டி. Praeterea ad தகுதிவழக்கு spectant இடக்கரடக்கல், மங்கலமரபு, குழு உக்குறி Si dictiones, quae unum dicunt et aliud intelligendum designant, quod explicare nolunt, dicuntur இடக்கரடக்கல் Sic ut dicant உண்டிவருதும், saepe dicunt கானமேனீர் பெய்துவருதும் vel வாய்ப்புசிவருதும் vel அந்திதொழுதுவருதும் Insuper, quae, ut rei defectum vel deformitatem abscondant, eam cum laude nominant, dicuntur மங்கலமரபு மொழி. Sic pro செறாருர் — துளுசிறார், pro ஓலை — திருமுகம் pro சுகிராடு — நன்காடு, pro காராடு — வெள்ளாடு, pro யமன — தருமன், ut apud nos dicitur lucus, qui

minime lucet, et Parca, quae nemini parcat Tandem quae in coetu quorundam hominum tantum usurpantur, dicuntur சூழ உசுருதி Sic aurifices aurum பந் dicunt; elephantum ductores மாரை, vestem, vocant, homines silvestres களஞ் dicunt சொவவிளம்பி

26. Insuper sunt குறிப்புச்சொல், et sic dicuntur dictiones veluti mysticae, quae denotant aliud ab eo, quod exprimuut, ut sunt பொதுச்சொல், de quibus P II, No 3 Item novem விகாரம் P I, No 30, sic தொகுதிவழக்கு hic numero superiori; வினைக்குறிப்பு P II, No 58; ஆகுபெயர் P. II, No 6; அனமொழிகதொகை P, II, No 33 et similia Advertendum tamen, ne, dum mystice loqui volueris, obscurus fias, quare scribentis prudentiae est, addere seu verbum seu adjectivum seu aliam quamcumque dictionem, unde appareat, quid ipse intelligat, licet illud non exprimat: ex gr நாம் est *கரிசொல், plura significans; etenim serpens, elephas, simius, nubes Haec dictio, pluribus communis, fit eleganter propria cuihbet, addito uno veluti adjectivo sic பைநாகம் specificè est serpens, மொயநாகம் elephas, ஞிருநைநாகம் simius, பெயநாகம் nubes, quod perspicuum et elegans est; sic hoc விருத்தம் :

மொயநாசுமொதகிருணடுமுழங்கநெடுமின்னெரிப்ப
மெயநாகநீர்பொழியும்பெருங்குங்கொம்பிலிரு
கைநாகங்குதித்தாடிக்களித்தனகாலுளமலெருவப்
பைநாகங்கண்டலறிப்பதறியுளந்தோடினவே

Elegantius adhuc erit, si hujusmodi dictioni addatur vel adjectivum vel participium, quod oppositum videatur notioni primae ac obviae illius vocabuli ex gr புண்டரீகம் obvie significat florem தாமரை, sed etiam significat tigridem. pro quo dicas பூவாத புண்டரீகம். Oppositum autem est தாமரை non florescere et புண்டரீகம் non florens nihil aliud est, quam

tigris Sic பறவா நாரை est taurus ; உணரூக்குமரி est தாழை; இமைக்குங் குவளை = oculus et similia, in quibus apparens antithesis elegantiam addit et contrahit ad unam notionem id, quod ex se plura significabat Plures hujusmodi antitheses in uno versu proponam, ubi omnia contrahuntur ad significandum equum விருத்தம்.

பாடாதகநகிருவம்பகிருதெரியாகநதுகமுட
கோடாததோணமுரைகருதரிளளைமலா
சூடாதபாடலம்போதொடாகருநதமின்னிநகிழ்
நீடாதசடிவழகைநெரிளாமாவிவகுளவோ

Hic obvio sensu கநகிருவம் est quaedam cantillena, கநதுவம் pila lusoria, கோணம் curvitas, கிளளை psittacus, பாடலம் arbor florifera, குநதம் lancea missilis, சடிவம் plecta, மா arbor manguesru dicta Praeterea haec octo nomina sunt synonyma equi, ad quam notionem hic contrahuntur per addita participia per antithesin opposita primae notioni. Et hoc modo பொதுச்சொல் factum est உரிச்சொல், in quo consistit சொல்லுரிமை.

27. Quando unus generis species plures, quibus diversa verba conveniunt, unico verbo explicare volumus, tunc omisso, quod particulare est, uti debemus verbo omnibus communi, et hoc ipsum erit சொல்லுரிமை, proprietates locutionis, ex gr e genere tympanorum et similia alia, ut பறை, explicantur per கொட்டுதல், alia, ut குழல், per ஊதல், alia, ut citharae, per உளாதல், sed his omnibus commune est படுக்கல், முழங்கல், இயம்பல் etc, quare dicendum est பஹகுழவியாழ முழங்கின, இயம்பின Sic ex armorum genere அம்புகளையெய்வாரா, வேலைமெறினாரா, வாளால் வெட்டுவாரா, sed commune omnibus est தொடடல், வழங்கல், பயிற்றல், unde வாளவேலம்புகளைப்பயிற்றினா, வாங்கினா Sic e genere monilium proprium est dicere முடியைக்க

விததான், மேகலை கடடினான், குழை யிடடான, வளை
யைதொட்டான், ஆரவாரைப் பூண்டான் Quae si unita
veniant, nullo ex his verbis uti convenit, sed quod
monilibus omnibus commune est, ut அணிதல், தாங்கல்
etc Sic முடியுகுழையும் வளையுமுதலாயின வணிந்தார்,
தாங்கினார் Adverto, apud auctores பூணல், idem esse,
ac அணிதல், unde commune esse potest omni moni-
lium generi

28 Tandem ad proprietatem locutionis spectat
regula, qua praecipunt, ut, si ad laudem vel impro-
perum alicujus viri praeter nomen proprium addan-
tur plura appellativa, semper in fine venire debeat
nomen proprium Sic போரமுத்தஞ்சா நெஞ்சானகேழ்
விரலலொன் வரையாந் கொடையோன் சீவகனென்பான்,
ubi nomen proprium சீவகன் ultimo venit.

FINIS PARTIS TERTIAE.

PARS QUARTA.

யாப் பு. — P O E S I S.

De hac praecipue loquuntur libri யாப்புற நகலம்
et காரிகை

CAPUT I

DE PEDIBUS AC ALIIS VERSUI NECESSARIIS

1 Quae metro necessaria sunt, செய்யுளனுப
vocant, quasi carminis membra. Sex ipsi numerant
எழுத்து, அசை, சீர, கலோ, அடி, தொடை, scilicet எழுத்
து literae, de quibus satis suo loco dictum est, அசை,
quod infra explicabo. சீர pedes versus தலா connexio
pedum. அடி singuli versus unus strophae, தொடை
consonantia versuum in una strophā. Omissis literis,
de aliis quinque membris per singulos paragraphos
loquar.

§ 1.

அசை

2 அசை sunt membra quibus formantur pedes.
Duo autem sunt, நிரையசை et நேரசை. Ex his 1 நிரை
யசை constat semper duabus syllabis in una eadem-
que dictione, quarum prima sit brevis sine duplici
consonante sequenti, secunda autem potest esse vel
brevis vel longa cum consonante vel non. Sic வெறி

est நிரையசை ex duplici brevi, நிறம est நிரையசை ex duplici brevi et consonante, சுறு est நிரையசை ex brevi et longa Tandem விளாம est நிரையசை ex brevi, longa et consonante 2 நேரசை semper unica syllaba constat, quae sit vel natura longa vel metro, si brevem consona bina sequantur Vel tandem sit omnino syllaba brevis sine consonante, sed quae enumerato uno vel altero அசை sola remaneat in fine dictioms, quod Latini vocatur caesura et non eo modo, quo venit in versu pentametro Ita in primo versu Virgilio Arma virumque cano, Trojae qui primus ab oris Hic no ex cano et jae ex Trojae dictui caesura, ut scandenti patebit Ea autem vis est hujusmodi caesurae, ut ex hoc ipso brevis sumi possit ut longa Sic Virgilius Pectoribus mihans spirantia consulit exta — et. Emicat Euryalus et munere victor amicit Hic autem bus a pectoribus et lus ab Euryalus, quia caesura produciuntur, longae fiunt, cum omnino breves sint, quod pluries invenitur apud Virgilium Hoc autem, quod apud nos permittitur ut licentia, apud Tamulenses est regula necessaria et reprehenduntur, qui caesuras, licet natura sua breves, in versu non sumunt ut longas Sic ஆழி est duplex நேரசை, primum ex syllaba natura longa, secundum ex brevi quidem, sed caesura ஆம்பல. hic ஆம-நேரசை ex longa cum consonante பல-நேரசை ex brevi, sed metro longa, quia sequitur consonans Unde si dicas ஆம்பலை, jam பலை est நிரை, quia est duplex syllaba, quarum prima est brevis, tum metro, tum natura Adverto, quod caesura etiam brevis, ut diximus, est metro longa, sed potest aliquando connumerari primae syllabae sequentis vocabuli et cum illa fieri unum நிரை Sic in hoc versu ex சுமபன. அலளினைமாரி அனைய நிறத்தவள scanditur அலளினை - மாரி அ - நைய நி - நத்தவள, ubi caesurae நி - மாரி cum sequenti unum நிரையசை formant Quod saepe in versu விருத்திர elegans

est et in aliis quoque versibus permittitur; sed nunquam in versu வெண்பா dicto in quo errant huius temporis semi-poetae

§ 2

சீர (PEDES VERSUS)

3 Ex அசை fiunt pedes, quibus nomen dederunt, quod est semper exemplum regulae Triginta pedes assignant, quos ad quatuor classes reducunt, prima continet duos pedes, secunda quatuor, tertia octo, quarta sedecim. Quare prima classis, அசை, ௪௭, sunt pedes seu melius caesurae ut in nostro pentametro, ex unico அசை, vel கோ et dicitur பாளா, vel நிரை et dicitur மலா. Secunda classis அயறசீர, pedes, qui duobus அசை constant et sunt கோகோ, quod dicitur கேமா, நிரைகோ - புளிமா, நிரைநிரை - கருவிளம et கோநிரை - கூவிளம. Tertia classis உரிசசீர: pedes trium அசை, addendo supradictis quatuor in fine vel unum கோ vel unum நிரை. Sic கோகோகோ, தேமாகாகாய, நிரைகோகோ, புளிமாகாகாய, நிரைநிரைகோ, கருவிளமாகாய, கோநிரைகோ, கூவிளமாகாய. Hi quatuor pedes cum desinunt per கோ, dicuntur கோகோகோகோ. Et cum sint proprii versus வெண்பா, vocantur etiam வெண்சீர. Eodem modo alii quatuor desinunt per நிரை sic கோகோநிரை, தேமாகுகனி, நிரைகோநிரை, புளிமாகுகனி, நிரைநிரைநிரை, கருவிளமாகுகனி, கோநிரைநிரை, கூவிளமாகுகனி et sunt நிரையிறறுரிசசீர. Cum autem proprii sunt versus வஞ்சி dicti, dicuntur etiam வஞ்சிசசீர. Quarta tandem classis பொதுசசீர pedes ex quatuor அசை et sunt sedecim, scilicet, si addas primis quatuor No 2 seu கோநிரை, தண்ணிழல vel கோகோதணபூ vel நிரைகோகருமபூ vel நிரைநிரைகருநிழல; hoc modo quatuor quater ductis, habes 16 pedes, eorumque nomen est தேமாததண்ணிழல, தேமாததண

ஹி, தேமாநஹம்ஹி, தேமாநஹம்ஹி et sic de caeteris.
Hi pedes raro usurpantur

§ 3.

தலை. (CONNEXIO PEDUM.)

4 தலை sunt compedes, unde hic est connexio, qua inter se metro colligantur pedes, hujusmodi connexiones septem esse dicunt, quae re vera ad quatuor classes reduci possunt 1 ஆசிரியத்தலை, 2 வெண்டலை, 3 கவித்தலை, 4 வஞ்சித்தலை. Ex his ஆசிரியத்தலை fit, cum ita veniunt இயற்சொல், ut ultimum அசை praecedentis pedis idem sit ac primum sequentis, unde post நோநோ vel post நிரைநோ veniat pes per நோநோ vel நோநிரை et tunc vocatur நேரொன்றாசிரியத்தலை Sic si post தேமா vel புளிமா veniat தேமா vel கூவிளம் Pariter si post நிரைநிரை vel நோநிரை veniat pes per நிரைநோ vel நிரைநிரை, vocatur நிரையொன்றாசிரியத்தலை Sic post அருவிளம் vel கூவிளம் veniat புளிமா vel கருவிளம் Exemplum:

கி நமழை - கலைநய - விந்நணிந - விசுமயின -

விண்ணகி - நிமிழ்சை - சுடுபப -

பண்ணமைத - தவாதோ - சென்ற - வானே

Hic pedes omnes lineis distinctos dedimus : ibique duplex ஆசிரியத்தலை constanter venit, ut consideranti patebit

5 வெண்டலை, connexio propria versus வெண்டலை dicti 1 Si veniat இயற்சொல் et unum cum alio disconveniat, ita ut post pedem desinentem per நோ veniat incipiens per நிரை et contra, dicitur இயற்சொல் வெண்டலை 2 Si veniat வெண்டலை, qui semper desinunt per நோகாய, debet succedere semper incipiens per நோ et dicitur வெண்டலை வெண்டலை His autem

duobus modis communis regula esto: மாமுன ிரை யும விளமுன்னேருகராய முன நேரும் வரும், ubi முன debet intelligi = sequitur, sic மா sequitur ிரை; விளம et காய sequitur நோ, praecedente, scilicet, pede desinente per மா, venire debet pes incipiens per ிரை, praecedente vero pede desinente per விளம vel காய, sequi debet incipiens per நோ. Exemplum வேண்பா:

வெயய - குரளேனறி - வெஞ்சினவே - றுடகொனினும -
பெயயு - மழைமுநிலைப - பேணுவரால - வையத -
திருளபொழியுங - குறறம் - பலவெனினும - யாககும் -
பொருளளெழிலார - மேறதே - புகழ -

Hic hoc modo veniunt pedes sequentes.

தேமா - புளிமாகாய் - கூவிளங்காய - கூவிளங்காய -
தேமா - கருவிளங்காய - கூவிளங்காய - தேமா -
கருவிளங்காய - தேமா - கருவிளங்காய - தேமா -
கருவிளங்காய - தேமா - மலர. -

De hoc ultimo pede loquar suo loco, ubi de வெண்பா

6 சுவிதகளை, connexio versus சுவிபபா dicti Si veniant pedes, வெணசீா dicti, qui omnes desinunt per நோ (காய) et sequatur pes incipiens per ிரை, dicitur சுவிதகளை, unde haec connexio est omnino opposita connexioni, வெணடளை dictae Exemplum சுவிபபா:

செல்வபபோரூ - சுதகசுண்ணை - செய்யாததெழிறக - சின
வாழி -
முலலைத்தார - மறமன்னா - ஈழகதலையை - முருகசிப
போய -
யெலலைநீர் - வியனகோணமு - விடைநுகழாபு - மகியம
போன -

மல்லலோங - செழிவியனை - மருமமபாயந - கொளிகதகதே -

Hic intra singulos strophae versus venit hujusmodi connexio.

7 வஞ்சிகதளை, connexio versus வஞ்சிப்பா dicti Quando veniant வஞ்சிச்சீர், 1 e pedes trium அரை, quorum ultimus sit நிரை (சனி), tunc si initium pedis subsequenter consonat cum praecedenti அசை ac propterea incipiat per நிரை, dicitur ஒன்றியவஞ்சித்தளை Si dissonet et incipiat per நோ, est ஒன்றாவஞ்சித்தளை Exemplum வஞ்சிப்பா :

விரைவாயமலா - நகருவப்பன் - மிடைவண்ணன் - மியாழொ
விப்பன் -

கரைவாயயெழு - முதைத்தாழைகள் - சடிசுமழவன் -
காவெங்குணு -

மிரைவாயவிரை - யிளவேனிலீண் - டின்புறவிரு - நிலத்து
லாவவே -

Hic ஒன்றியவஞ்சித்தளை et ஒன்றாவஞ்சித்தளை promiscue veniunt

8. Appendix. Quoad dictas versuum connexiones:

1. duo அசைச்சீர் considerantur ut இயச்சீர். Sic நான் ut தேமா et மலா ut கருவிளம். 2. Ex 16 பொதுச்சீர் octo, qui desinunt per ழு, considerantur ut வெண்சீர் desinentes per காய, et octo desinentes per நிழல் considerantur ut வஞ்சிச்சீர், qui desinunt per கனி. Quare si post pedes desinentes per ழு sequatur incipiens per நோ, dicitur வெண்டளை, et si sequatur incipiens per நிரை, dicitur சுலிகதளை Si vero post desinentes per நிழல் sequatur நிரை, est ஒன்றியவஞ்சித்தளை Si sequatur நோ, est ஒன்றாவஞ்சித்தளை Eodem modo, quoad அசைச்சீர் Si post நான் sequatur நோ et post மலா - நிரை est ஆசிரியத்தளை. Si e contra post நான் - நிவர et post மலா - நோ, dicitur வெண்டளை.

§ 4

அடி

9 அடி hic sunt singuli versus unius strophae, qui conflantur ex pluribus சீர் seu pedibus Quare qui duobus pedibus constant, sunt குறளடி; qui tribus, சிறுதடி, qui quatuor, அளவடி; qui quinque, நெ

டிலடி; qui sex et ultra, சழிநெடிலடி Versus tamen,
qui supra octo pedes numerant, in poematibus venire
reprobant Exempla:

குறளடி. மாதுமாணபெழுக
2 pedum கோதுகொன்றுநோயக

காதுகாததனை
பாதுபாவையே

சிறதடி. குயினம - ருடடிய - கோணமொழி -
3 pedum யாயினம - ருடடிய - வம்பக -
மயினம - ருடடிய - மாணபுடைக -
குயினம - ருடடிய - கூந்தளள -

அளவடி. பருவிலார் - மனமென - முகிலப - ரந்தநாற
4 pedum கருவிலார் - மனமென - ககருக - வந்தரந -
திருவிலார் - மனமென - ததேமப - மாங்குயில -
மருவிலார் - மனமென - மருஞை - யாடுமால

நெடிலடி. இன்றே - புள்ளார் - நாளை - றப்பா - ரிது
5 pedum வலலாற
பொன்றா - ருண்டோ - பூதலத - தெங்கும -
புகழுவியுசிக -
குன்றா - மினனா - காசொளி - கொண்மா -
முடிக்கொண்டே -
நின்றா - ருளனும் - பொன்னுரி - நீங்கா -
நிலையாரயார் -

சழிநெடிலடி. தூலவழி - புகழே - பொன்று - நொடிப
6 pedum பினிற - பரந்த - மேசம -
வெலவழி - பொளியே - போன்று - மினனி
யாத - திறைவன்னபின -
பாலவழி - பயனே - போன்று - பகவிரா -
வளவிற - தூவிர
கோலவழி - படமே - போன்று - கூலெலாங் -
சேழத்த - தனதே -

Hoc modo 7, 8 etc pedibus carmina alibi videri possunt

§ 5

தொடை (CONSONANTIA VERSUUM UNIUS STROPHAE INTER SE).

10 தொடை hic sumitur pro consonantia, quam versus unius strophae habent inter se. Quinque autem consonantias assignant மோனை, இயைபு, எதுகை, முரண, அளபெடை. Ex his 1 மோனை, i e initium, est quando in eodem versu repetitur prima illius syllaba. 2 இயைபு fit, quando in eodem versu repetitur ultima ejus syllaba. 3 எதுகை, quando repetitur secunda litera primi pedis. 4 முரண, quando venit antithesis primi pedis. 5 அளபு, quando versus incipiunt vel per உயிரளபெடை vel per ஒற்றளபெடை, de quibus Pars I, No 13 dictum est. Ex his praecipua sunt மோனை et எதுகை, de quibus propterea distincte loquar.

11 மோனை Dixi supra மோனை fieri, quando in eodem versu repetitur prima illius syllaba. addo, quod, etiamsi non veniat illa eadem, satis est, si veniat aequivalens. Ad hoc autem aequivalere dicunt inter se ஸ, ஆ, ஐ, ஒள, item இ, ற, எ, ஏ; item உ, ஊ, ஒ, ஓ. Item ex consonantibus ச cum த; ஞ cum ற et ம cum வ. Quare si in principio versus veniat v டு சி ரம, erit மோனை, si inde cursu veniat, சினம, சீயம, செரு, சேனை vel etiamsi venerit திலை, தீபம, தெரு, தேசு, et sic de caeteris.

12 எதுகை Diximus supra, requiri ad hanc consonantiam, ut secunda litera, quae venit in principio primi versus, sic veniat in aliis. Adverte tamen, quod prima versus syllaba non debet venire quidem, sed debet venire alia quantitate similis, unde pro கட்டு non erit எதுகை, dicere பாட்டு. Diphthongi autem ஐ et ஒள, ut suo loco diximus, aequivalent his அய, அவ, unde bene pro கையிரண்டும் erit எதுகை - மெய்யிரண்டும் et pro ஒளவியம் - செவ்வியம் et 2 dixi,

debere venire secundam literam primi versus, non autem secundam syllabam, unde sufficit, veniat consonans sequens primam syllabam et hoc vel veniat simplex consonans sine vocali vel cum vocali; sic pro கறக sufficit, veniat பெறவு, பறறி, வெறவு Si tamen talis consonans sit ய, ர, ழ et his adhaereat alia consonans, haec quoque venire debet, ut sit எதுகை. Sic pro சோநதான் - காயநதான், வாழநதான் Non est எதுகை, dicere பாரததான், தேயததான், வீழததான், licet veniat ய, ர, ழ, sed dicendum போநத, தேயநத, வீழநத 3 Si vero non simplex consonans, sed unita vocali veniat, optimum quidem est cum eadem consonante venire eandem vocalem in aliis versibus, sed non est necessario requisitum. Satis est venire eandem consonantem cum quacunque alia vocali, dummodo ejusdem quantitatis sit Sic pro கரு optime veniet உரு, தரு, தெரு, குரு Sed sufficit, si cum ர veniat brevis: sic பரி, திரை, இரவு.

13. Praeterea sex classes consonantiae, எதுகை dictae assignant, ex quibus, praeter ultimas duas, sunt re vera licentia, non regula, quas sequi non convenit Quare 1 மூன்றாமெழுத்தொன்றெதுகை, quando, si, mutata secunda litera, sequens syllaba consonat Sic pro மெயமை - நனமை; pro கறபு - பணபு 2. இனவெதுகை, quando secunda litera mutatur ita, ut veniat aspera pro aspera, tenuis pro tenui et media pro media. Sic திருவளஞவன dixit pro தக்காரர் - எச்சத்தால், pro அனபு - நணபு et pro எல்லாம் - பொயயா. 3. ஆசெதுகை, quando ablatis consonantibus ய, ர, ல, ழ, si veniant, consonet tantum sequens litera Sic pro வாயநதவோநதன; pro சோதத - பூதத; pro பால்போல - ஆபோல et pro வாழகினை - போகினை 4 கடையாகெதுகை, quando non secunda, sed ultima syllaba primi pedis venit eadem in omnibus versibus Sic pro எச்சத்தார் - சுற்றத்தார், pro பரியால - மணியால Hi quatuor modi

imitandi non sunt. 5. இடையாகெதுகை, quando secunda syllaba primi pedis invariata reperitur in aliis versibus: sic குறள்:

அகரமுதலவெழுததெலலாமாதி
பகவன்முதறமேயுலம

Unde constanter venit க. Hic modus communis est. 6 Tandem தலையாகெதுகை, quando, excepta prima syllaba primi pedis, unus pes integer in caeteris omnino consonat Sic கருவி, அருவி, மருவி. குருவி, உருவி et est modus omnium elegantissimus, licet difficilior, in quo singulare est poema தேம்பாவணி dictum, ubi non tantum secundus pes, sed saepe secundus et tertius omnino consonant in eadem *stropha De quo tamen advertendum, ne, dum vocum consonantiam quaerimus, sensum violenter deflectemus; sed ita laborandum, ut vocem, quam studiosae conquisitam de longe fortasse accersimus, ita collocemus, ut ibi necessaria, et veluti congenita videatur Exempla:

குறள். சிறறினபமவெட்டுயறனலசெயயாரே
மறயினபமவேணடுபவா

குறள். நலலாகடபட்டவெறுமைரினினனாதே
கலலார்கடபட்டகிரு

கெண்பா. நீணிறத்தாறசோலைரிமபொயரீடியதன

புகழேந்தி முணிறத்தாறபொயகைதகலஞ்சிவபபமாணி
றத்தான
முன்னப்புடோனறுமுளரித்தலைவாகும
அன்னப்புடோனறுமருகு

கலித்துறை கரோருகம்போலவளபாவமொழிபபகவின்
மதிபுண
சரோருகம்போறசேவடிண்டணியேனோதார
னககு
சீரோருகம்புபபபுனாபவததென்றுஞ்செ
முங்கருணை
யுரோருகமாநவிலைகாவலுரமலோறபவியே.

தெம்பாவணி. யானையெழுங்கடலேந்தியதோப்பரிகாற

விருத்தம் சேனையெழுங்கடலசென்றுசெழுங்கடனமே
 லேனையெழுங்கடலமோதலெனப்பகைவா
 தானையெழுங்கடலோருடுதலைப்படுமால.

Insuper vide supra No 9 versus 2, 5, 4 et 6 pedum,
 quos ibi attulimus

§ 5

தொடைவிகற்பம் (SUBDIVISIONES CONSONANTIAE VERSUUM).

14 Quinque versuum consonantias No 10 numeravimus Singulae autem multifarie subdividuntur 1 Si veniant, non in eodem versu, sed semel in singulis unus strophae versibus, dicuntur அடிமோனை, அடியியைப்பு, அடியெதுகை, அடிமுரண, அடியளப்பு. 2 Si uno eodemque in versu, quod sit அளவடி versus, scilicet quatuor pedum, veniant hae consonantiae hoc modo in primo et secundo pede tantum, dicitur இணைமோனை, இணையெதுகை etc 3 Si veniant in primo et tertio pede, பொழிப்புமோனை, பொழிப்பெதுகை etc 4 Si veniant in primo et quarto pede ஒர்டுமோனை etc 5. Si excepto ultimo pede, veniant in primis tribus, கூழைமோனை etc 6 Si, excepto secundo tantum pede, in aliis veniant, மேற்கதுவாயமோனை etc. 7. Si, excepto tertio tantum pede, veniant in aliis tribus, கீடகதுவாயமோனை etc 8 Si in omnibus pedibus veniant hujusmodi consonantiae, dicitur முற்றமோனை, முற்றியைப்பு, முற்றெதுகை etc Hoc unum adverte, quod cum இயைப்பு sit consonantia ultimae syllabae versus, quoad hanc consonantiam, quae modo diximus, intelligenda sunt numerando pedes ab ultimo ad primum Exemplum, quoad மோனை, intra eum versum திருக்காவலூர் ககலம்பம் :

அகவல (இணை) பனிமதுபபதுமந்தன்னிகனமறந்து.
 (பொழிப்பு) குனிமதிப்பிறைமேறொகாங்குமிழந்த
 லரவந
 (ஒருஉ) தொலையநதற்பகையொழிந்துகுட
 டொழிந
 (கூழை) தெலையுமென்னுளத்திளமபனி வீச
 வுந
 (மேறாதுவாய்) தொற்பகைப்பருதிசெயசுடர்முன்
 ரோலா.
 (கீடகதுவாய்) நற்பகன்னணிவுடுவொளிரலகவும
 (முறறு) அவையொருங்குணிதேவருங்கொடி
 யலரிஞ்ச
 சுவையொருங்கமைகனிசுமந்துயாநிமிரவும
 பெருந்திருக்கலாப்பபீனிகளாடும
 அருந்திருக்காவலூரகத்துக்கண்டேன
 கண்டுளம்பிணித்துருங்ாணிதேன
 உண்டுளப்பிரிவினியூழியுமரிதே.

Sic quoad தலையாதெதுகை, in eodem versu exemplum
 ex திருக்காவலூரககலமபகம. விருத்தம்:

ஆங்குமலத்தேங்கமலமாயநிலாத
 தாங்குவிருபாங்குவிருதாளெழி -
 நீங்கவலையாங்கவலைநீசவென
 நீங்குவகைநீங்குவகைசோந்ததே

Hic அடியெதுகை et இணையெதுகை in singulis versi-
 bus venisse observa Sic:

மொய்யுளங்குளிர்க்குமுகிலேபொழிலே
 பொய்யுளமயலேபோகருநிழலே.

Primo versu இணையியைப்பு, secundo versu பொழிப்பி
 யைப்பு, et hoc modo de caeteris

15 Praeterea alios tres modos assignant, qui-
 bus inter se consonant versus unus strophae; qui

modi, excepto primo, raro usurpantur Et 1 அந்தாதிரததொடை, quae figura apud nos dicitur Anadiplosis seu Analepsis, quando, si அந்தம், seu finis unius versus, est etiam ஆதி, id est initium sequentis Sic illud Virgilii:

Certent et cymnis ululae, si Tytirus Orpheus,
Orpheus in silvis, inter Delphinas Arion

Apud Tamulenses tamen ad hoc sufficit, ut repetatur vel unica syllaba, vel unum அசை, vel integer pes ex gr desinit primus versus per எனறுவகை: si sequens incipiat per கை vel வகை vel உவகை, erit அந்தாதிரததொடை Debet tamen ultimus versus, seu ultima strophæ desinere per vocem, qua incipit primus versus totius carminis 2. இரட்டைததொடை, quando in versu quatuor pedum, quater repetitur eadem vox, etiamsi deficiat aliquando ultima syllaba Sic scripsit quidam

ஒருகுமேயொகருமேயொகருமேயொகரும
விளகநிலுடச்சிறையொகருமேயொகருந
குளத்தொட்டிப்பூவீனிறம்

Quod tamen non laudatur 3 செந்தொடை, quando in tota strophæ nulla venit ex hactenus dictis consonantiis: quod, si quilibet versus incipiat diverso அசை et diverso pede, elegantiam aestimant Sic அஃவல:

பூதத - சலலகி - வியனசினே - ககாவீள.
மிகுதருக்காவலூரகத
கினபெழுந்தாளுமவாளமதியாளே.

Hic nulla est consonantia versuum qui omnes incipiunt diverso அசை et diverso pede

CAPUT II.

செய்யுளியல்.

DE DIVERSITATE CARMINUM.

16. Quinque habent carminum genera: வெண்பா, ஆசிரியப்பா, களிப்பா, வஞ்சிப்பா, மருட்பா Hoc ultimo excepto, caeteris tres subalternas species assignant singulis, quas dicunt பாவினம் Et sunt: துறை, தாழிசை, விநதகம், quae tres species quater ductae sunt duodecim Et cum supradictis quinque generibus carmina sunt septendecim De primis quinque carminibus hic loquar, sequenti vero capite de eorum subalternis speciebus Plura hoc tempore vix sunt in usu tamen ne quis defectum arguat, brevi omnia tradam.

§ 1.

DE CARMINE வெண்பா dicto.

17 வெண்பா seu வெள்ளை est genus carminis et numero et dignitate primum Hoc autem primo non admittit nisi pedes இயற்சொ் dicti, id est தேமா, புளிமா, கருவிளம், கூவிளம் et pedes வெண்சொ் dicti, qui relatis quatuor addunt காய: sic தேமாங்காய etc In fine autem ultimus pes debet esse அசைச்சொ், i e நாள, மலா, quibus addi potest குற்றியலுகரம், de quo diximus P 1, No 9 et tunc dicuntur காசு, திறப்பு Aliquando admittit etiam முற்றுசுரம். அறிவு, கரவு, etc. Sic குறள்.

எவ்வதுறைவதுலமுலகத்தோ

டவ்வதுறைவதறிவு

Alios autem pedes nunquam admittit 2 Quoad mensuram versuum, petit அளவடி, i e versus quatuor pedum 3 Quoad தலை, i e pedum connexionem,

non aliam admittit, quam வெண்டளை, de qua hic No 5. Hinc 4 tonus hujusmodi versus dicitur செப பலோசை et tripliciter subdividitur Si cum connexione வெண்டளை dicta veniant pedes omnes ex வெண்சீர் dictis, tunc dicitur ஏந்திசைச்செப்பல Si veniant tantum இயற்சீர், dicitur தூங்கிசைச்செப்பல Si tandem promiscue veniant இயற்சீர் et வெண்சீர், dicitur ஒழுகிசைச்செப்பல Exempla குறள் :

தீயவைமுன்றானபிறாககு - சசெயயறக - தன்னுயிராகே -
 ரோயவையின - ருனவேண்டா - தான (ஏந்திசைச்செப்பல)
 பகையவாக்கனபினை - ககாட்டலிற - பாராமேற
 தன்கயவை - யெங்கு - மில (தூங்கிசைச்செப்பல)
 அனறறியோ - மென்னு - தறஞ்செய்க - மற்றது
 பொனறுங்காற - பொன்ற - ததுணை (ஒழுகிசைச்செப்பல)

19. Hocmodo constanter procedit வெண்பா. nec ab his regulis nullam unquam admittit vel minimum digressionem Sex autem sunt hujus carminis species: குறள், சிந்தியல், நேரிசை, இன்னிசை, சவலை, பஃறொடை Ex his 1. குறள் habet duos versus, primus est quatuor pedum et secundus trium: raro autem ille tres, hic quatuor pedes numerare potest De primo ordinario modo குறள் vide exempla nuper tradita De secundo modo ex திருவள்ளுவன்.

உரைப்பா, நரைப்பவையெல்லாம்

இரப்பார்கொன - நீயவாராமே - னிறகும் - புழ்

19. 2 Duplex குறள், simul junctum sub uno எதுகை, est unum சவலைவெண்பா, unde veniunt pedes 4, 3, 4, 3 Sic ex மூதுரை:

அட்டாலும் - பாலசுவையிற - குன்ற - தளவல்ல -

நட்டாலும் - நண்பல்லார - நட்பல்ல -

கெட்டாலும் - மேனமக்கள் - மேனமக்க - னேசங்கு

சுட்டாலும் - வெண்மை - தரும

20 3. Duplex குறள, interposito uno pede, qui தனிச்சொல் dicitur, ita ut primum குறள et தனிச் சொல் veniat sub uno எதுகை et sequens குறள sub eodem எதுகை, vel sub diverso, dicitur நேரிசைவெண்பா et est, quod vulgo antonomastice dicitur வெண்பா; et caeteris est usitatus. Adverte, quod தனிச்சொல் est unus pes tantum, sed potest constare ex unico genere அசை vel ex duplici. Unde ex octo pedibus, qui huic carmini conveniunt, ex நிரை tantum est கருவிளம் et ex நோ tantum sunt தேமா, தேமாநகராய; alii pedes promiscue habent நிரை et நோ. Quare si தனிச்சொல் sit unius tantum generis அசை, illud வெண்பா vocatur ஓராசுடைநேரிசைவெண்பா. Sed si constat ex utroque அசை commixto, dicitur ஈராசுடைநேரிசைவெண்பா. Exempla.

பரப்புநீர்வையகத்துபலனுயிர்கட்கெல்லாம்
இரப்பவரினவளளலகளிலலை - பிரப்பவா -
இமமைப்பயனுமினிச்செலகதிப்பயனுந்
தமமைத்தலைப்படுத்தலான.

Hic தனிச்சொல் est இரப்பவா, i. e. கருவிளம், pes unius generis அசை - நிரைநிரை, unde hoc carmen dicitur ஓராசுடைநேரிசைவெண்பா. Praeterea:

எஞ்சினுரிலலையெனக்கெதிராபினனுயிரகொண
டஞ்சினுரஞ்சாதுபோய்கலக - வெஞ்சமத்துப -
பேராதவராகத்தனறிப்பிறாழுதுகிற
சாராவெனக்கெதிரசரம.

Hic தனிச்சொல் est வெஞ்சமத்து, i. e. கூவிளங்காய - நோநிரைநோ. Unde cum veniat promiscue utrumque அசை, carmen vocatur ஈராசுடைநேரிசைவெண்பா.

21 4 இன்னிசைவெண்பா dicitur, quando sine தனிச்சொல் primi tres versus numerant quatuor pedes et ultimus tres et hi vel veniant sub uno எதுகை vel sub duplici. Exemplum ex நாலடியார்:

துகடர் - பெருஞ்செல்வந் - தோன்றியக்காற் - ரெட்டுப் -
பகடு - நடந்தகூழ் - பலலாரோ - டுணக -
வகடுற - யாராமாட்டு - நிலலாது - செலவஞ
சகடைக்கால - போல - வரும.

sub unico எதுகை Sic:

இன்றுகொல - லன்றுகொல் - லென்றுகொல - லென்னுது -
பினறையே - நின்றது - கூறறமென - றெண்ணி -
ஒருவுமின் - றீயவை - பொலலும் - வகையான -
மருவுமின் - மாண்டா ரறம

sub duplici எதுகை Insuper, quotiescunque venit
வெண்பா habens quatuor versus et recedit a regulis,
quas de நேரிசை tradidimus, vocatur இன்னிசை Sic:

பேரொளி - வேண்டி - பொருளபொழிக - பினறனக்கே -
சேரப - பொருள வேண்டி - றீதெழிக - பாருலநில -
நின்றுவப்ப - வேண்டி - நெயிநிறப - ததுயரினமை -
வேண்டில - வெகுளி - விடல.

Hoc வெண்பா est omnino ut நேரிசை, sed quia secun-
dum குறள், seu ultimi duo versus veniunt sub dup-
lici எதுகை, vocatur இன்னிசைவெண்பா Sic.

நீலஞ - சுனைதகன - நீமை - தயைநிலைதே - (4 pedes)
ஞாலந - தரினெனஞ - நடப்பிலலா - (3 pedes)
பூமணமும் - பூண்மணியும் - பொன்ற - மணிபொவியும் -
(4 pedes)

(தனிச்சொல) - ஆமன்றே -
நாமடைநத - சோக்கெல்லா - நடபு. (3 pedes)

Est இன்னிசை, quia தனிச்சொல venit non post secun-
dum, sed post tertium versum, et alia hujusmodi.

22 5, பஃரெடைவெண்பா, quando plures, quam
quatuor versus, numerat, unde habet nomen a பல
et தொடை Omnes autem versus sunt quatuor pedum,
excepto ultimo, qui est trium Et veniunt sub non
tot, quam pluribus எதுகை Exemplum.

பேதமைவிதகிடடெலேபேதைநிலமரமாயக்
 தீதமைவினோயமுளையேகண்ணீர்தெளித்துயர்ந்து.
 காதல்வோ - வீழ்தகிமுருளாகாமங்கவடிவரணடாய
 வேதனைபூ - நிரந்தகாய்வீதலகனியாமென
 மெண்ணாககெயினனுவிலையுமெனததேறி
 மண்ணாமயனீததமாதவதனைவாளான
 மறமரங்கோடாததுக்கதீகசுனியைவாயத்தீ
 னறமரமாககவினிது.

23 6 சிநதியலவெண்பா, quando tres tantum
 versus continet வெண்பா Quod si prunus versus nu-
 meret quatuor pedes, secundus tres, subinde தனிச
 சொல sub uno எதுகை et ultimus versus tres pedes,
 dicitur நெரிசைச சிநதியல, quia illi simile. Sic:

ஆனிறமவே - முயினு - மநநிறதத - வாபயந்த -
 பானிறமவே - நன்று - பலகுலத்தோ - நானிலையின -
 வேறெனினுஞ் - செயயற்றே - வேறு

Si vero, ut இன்னிசை, veniant duo versus quatuor
 pedum et ultimus trium sine தனிசசொல sub uno vel
 pluribus எதுகை, dicitur இன்னிசைச்சிநதியல. Sic;

காவா - சசினத்தெனபேர் - கேட்டலிற - காய்ந்தெள்
 ளேல -

பூவேங்கை - பூநாகம் - பூங்குட்ட - முண்டெனையுங் -
 கோவே - வினையாற - கொளல்-. (sub uno எதுகை)

24. Ex his sex speciebus, praeter குறள் et நெ
 ரிசைவெண்பா, caeterae raro usurpantur Caeterum
 வெண்பா est genus carminis, quod et difficilius et
 elegantius est caeteris Hoc autem et sublimem con-
 ceptum quaerit, ut epigrammata, et strictiorem simul-
 ac elegantiore sermonis stylum Licet enim plures,
 quas tradidimus regulas, adamussim observaveris
 quidem, sed triviali utaris sermone et vulgarem ac
 despectibilem conceptum afferas, erit ut jumentum,

quod tigridis pelle indutum per herbas pascebat Huiusmodi plerumque sunt huius temporis poetarum வெண்பா. Quare ad exemplum lege திருவள்ளுவன் குறள், மூதுரைவெண்பா, நாலடியார், புகழேந்தி.

§ 2

DE CARMINE ஆசிரியப்பா DICTO

25 ஆசிரியப்பா habet tonum, அகவலோசை dictum, unde hoc carmen vulgo dicitur etiam அ¹வல. Quare 1 pedes sunt quatuor இயற்சீர், admittit tamen etiam வெண்சீர் et ex வஞ்சீர் 'சீர் hos duos. தேமாங்கனி, புனிமாங்கனி et tandem aliquando, licet raro, unum aut alterum ex பொதுச்சீர், solum quando desinunt per குறளியலுக்கம்: sic இதுமாப்பற்றது est புனிமாக்கண்ணிழல், sed desinit per குறளியலுக்கம் 2 Connexio pedum propria est ஆசிரியத்தோ, sed admittit etiam வெணடீர், சுவித்தோ, வஞ்சித்தோ 3 Mensura versuum propria est அளவடி, 1 e versus quatuor pedum, sed ut infra dicam, alicubi veniunt etiam குறளடி. et சிந்தடி, 1 e versus duorum seu trium pedum 4 Tandem ஆசிரியப்பா in quatuor species dividitur: நேரிசையாசிரியப்பா, இளைக்குறளாசிரியப்பா, நினைமணடில வாசிரியப்பா, அடிமறிமணடிலவாசிரியப்பா, de quibus seorsim paucis loquar

26 நேரிசையாசிரியப்பா, hoc tempore valde usitatum et vulgo அகவல dictum, continet ad minimum 3 versus et numerare potest non tot, quia plures, qui bini ac bini sub uno எதுகை veniunt Penultimus versus est trium pedum, ceteri omnes quatuor pedum Exemplum vide hic, No 14

27 இளைக்குறளாசிரியப்பா In hac specie primus et ultimus versus est quatuor pedum, inter-

medii quotquot sint, duorum vel trium pedum esse debent Exemplum ex திருக்காவலூரக்கலம்பகம் :

வாழிய - வுமபா - வணங்கியவ - ணங்கெ - (4 pedes)

வாழிவானொளியெ - வாழியாருயிரே (2 pedes)

யாக்கொயினனை - நீதினாபூனறினை

பானொளிராணித்தனை - நீனொளிபுனைந்தனை

குறைமதிமிகுத்தனை - மறைமகிவிசுத்தனை

மேதினிகாததனை - திகினிதாற்றினை

கந்தகதவாயின - ததிசசனிரவாரின

வானொயினித்தனை - யினொளிகத்தனை.

தொழுமுளததுளாறைசோகியை (3 pedes)

யாழுமுளததுளாகுளவோகியை

நீரகத்தம்புரினெனின.

யாரகத்தம்புரினெனின

வானவாவாழ்தவானாண்

மனவாவாழிநிசெயகனை.

யாவலூர்வாழியாற்றிருக

காவலூர்நகராத்தலை.

யன்புணர்நீயிவணமைந்தகின்

பொன்புணருலகொடுபுவுலகொத்தகே. (4 pedes)

28 நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா Haec species habet versus omnes quatuor pedum, quod si ita dispositi sint versus, ut ordine mutari possint, invariato sono ac sensu, tunc dicitur அடிமறிமண்டிலவாசிரியப்பா. Sic புறநிலைக்கப்பியஞர் :

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா : சீதமகிசுஞடைசோநதறங்கிடப

11த

தாதவிழுகாரானறனிசோரானகப

போதவிழிறிறிறொழிற்புஷியுட

னாழை11கப

பேதநீததுலவுமபெருபுசுழநாடே.

அடிமறிமண்டிலம் : நீரிடைநுரைநீனோடுடுமிளமையே

சாரிடைமின்னிறகடிநெொழிபுபுடமே

கேரிடையுநுறிநெசலமையுமே

தாரிடைமதுவ்விநறவிநதழிமினபமே.

Hi quatuor versus ad libitum possunt ordine mutari, quin sensus aut sonus mutetur.

§ 3

DE CARMINE கலிப்பா DICTO

29. Carminis கலிப்பா dicti sonus dicitur துள்ள லோசை Hoc admittit promiscue omnes pedum species, verum pedes, ut ipsi proprii sunt. கூவிளம், கூவிளம், புளிமாங்குனி, தேமாங்குனி et வெண்ணீர், ex quibus frequentius veniunt: புளிமாங்காய், et கூவிளங்காய் Praeter connexionem propriam, கலித்தலை dictam, admittit etiam alias Versus omnes semper sunt quatuor pedum Tandem in decem species dividitur: tres dicuntur ஒக்காழிசை, கலிப்பா, quinque ராசாய கலிப்பா, una வெண்ணீர், una கலிவெண்பா De quibus singillatim loquar, postquam explicavero membra quae ad has species requiruntur

30 Numerantur prima et secunda membra Prima sunt தாவு தாழிசை; ex his primum ex eo, quod venit in principio, dicitur தாவு, quod est sin ciput Et secundum ex eo, quod venit infra illud ad consonantiam, dicitur தாழிசை, quia இசை est consonantia et தாழ் infra Secunda autem membra sunt quatuor: தனிச்சொல், சுரிதம், வண்ணம், அம்போத மங்கம், quae singula explicabo Et primo தாவு தாழிசை utramque admittit connexionem pedum கலித்தலை et வெண்ணீர் dictam habet secundo vel plures versus, omnes quatuor pedum Exemplum inferius tradam

31 வண்ணகம், quod etiam முடுகியல் vel அராசம் dicitur, quia petit cani sono celeri, non enim admittit, nisi raro in principio, vel vocalem longam vel consonantem, ut in exemplo inferius patebit Petit autem non minus, quam quatuor versus, nec admittit

magis quam octo, et quilibet versus numerare debet saltem quatuor pedes

32 அம்போதரங்கம் dictum a maris unda; தரங் கம் enim est unda et அம்புராசி mare. Sicuti autem undae maris ad litus accedendo diminuantur, sic veniunt hic quoque versus diminuti pedibus. Scilicet primus பேரெண் habet duo versus quatuor pedum, quibus sensus completur et sic bis debet venire; secundus அளவெண் constat uno tantum versu quatuor pedum et quater debet venire; tertius இடைமெண் constat uno versu trium pedum et octies repetitur; quartus சிறுமெண் constat uno versu duorum pedum et sedecies veniunt. Attamen trium pedum இடை மெண் (octo) possunt esse tantum quatuor et duorum pedum சிறுமெண் (16) possunt reduci ad octo. Ad vertendum hic, quod ut haec membra omnia discernantur, quodlibet தரவு, quodlibet தாழிசை, வண்ணகம் et quodlibet எண், omnia et singula debent habere sensum completum et distinctum, ut videndum est in exemplo, quod inferius referam

33 தனிச்சொல் uno pede venit et subinde sequitur சரிதகம், scil. அகவல் saltem trium versuum et aliquando venit ad modum versus வெண்பா dicti et sic carmen absolvitur. Et haec de membris versus கவிப்பா.

§ 4.

ஒத்தாழிசைகவிப்பா.

34. ஒத்தாழிசைகவிப்பா tripliciter procedi potest. 1 Venit unum தரவு, tres தாழிசை, தனிச்சொல், சரிதகம் et tunc dicitur நேரிசையெ, தத்தாழிசை கவிப்பா. Exemplum:

தரவு: வானிடியோர்முரசாபபவண்ண முகிலவாகனககின
மீனெழ்தோகொடியேநகிவினையெதிரோப்பொனயில

யுய

ஒருதானுமாயபபடைத்தவுலகனைததுமபுரநதாளுஞ்
சொருதானுநனாடாடொழுமபனசொலலநளிர்களை

Hic completus est sensus et simul, தரவு quatuor
versuum

1. தேடரியபொருணோநதோசீரடிமைகொண்டனபின்
வாடரியதுயாகஞ்ளையமறப்பவரோமாணபுளரே.
- 2 புலறகரியவிழுஞ்செலவம்பொழிந்தடிமைகொண்டனபின்
சொலறகரியதுயாகஞ்ளையதநரகதுவரோடொடா
புளரே
3. மிககாணுவாழ்ந்தவப்பவிறைந்தடிமைகொண்டனபின்
அடிகாணுததுயாகஞ்ளையவகற்றுவரோவனபுளரே

Sic de eadem re ter completus est sensus, unde sunt
tres தாழிசை தனிச்சொல்: எனவாங்கு

கோடியவெனகுறைகொண்டெனையொருவா
வாடியவென்னுயிராவாழ்ந்த
தேடியரினனடிசேரவருளநியே.

Trium versuum அகவல

35 2 Si post supradictos tres தாழிசை ante
தனிச்சொல் interseratur அம்போதரங்கம, dicitur அம்
போதரங்கவொத்தாழிசைக்கவிப்பா Sic:

- பேரெண் 1 இலங்கொளிவடிவியேயினையினைய
அலங்கொளிமணிகொழிந்தமித்தவேலையே
2 சீரளித்தனைததையுநதிடாகுநினகொடை
பாரளித்திறிலபனித்தமாரியே.

Bis hic sensus completur, unde his duobus versibus
quatuor pedum venit பேரெண்.

அளவெண். 4 மூவுலகனைததையுமொழிபொண்டாசகினை -
மூவுலகுறைத்தளிப்பொழிந்தழித்தனை -
ஐநககாட்டுசினத்தமுலநாயினை -
முநககருடகொடுகுகிளநோக்கினை.

Hic et in sequentibus expletur sensus singulis verbis

இடையெண 4: வானரோய் - நயம்பபங் - தோயநீ -
மண்டோய ஆயரழிகதோயநீ -
தேனரோயருடகடலோயநீ -
சேலதோயமழைத்தபையோயநீ.

சிறறெண 5: அருவமைந்தனை -
பு நவமைந்தனை -
ஆன்றுறந்தனை
வானறிந்தனை.
பழிவிலக்கினை
வழி நல்கினை
அறத்தினையினை
நிறக்கினையினை

Post haec, si sequatur, quod supra diximus, தனிச்சொல்
et சுரிதம், erit அமபோதரங்கவொத்தாழிச்சைக்கலிப்பா.

36 Si ante அமபோதரங்கம், de quo modo diximus, immediate post தாழிச்சை inseras அராகம், de quo No 31, ita ut ordine veniant தரவு, தாழிச்சை, அராகம், அமபோதரங்கம். தனிச்சொல், சுரிதம், erit வண்ணக்கவொத்தாழிச்சைக்கலிப்பா

Sic. அராகம்: சினவழியுளியுளிகிதைவுறமுனிவினை.
மனவழியருடாளவழிநனிதையயினை.
மருடருமலுவறமனமுறையொளியினை.
யிருடருவெளிற்றவிருமறையருளினை.

Quae si separatim singula suo ordine junges, apparebit exemplum uniuscujusque ex his tribus ஒத்தாழிச்சைக்கலிப்பா

§ 5

கொச்சக்கலிப்பா.

37 கொச்சக்கலிப்பா in quinque species subdividitur 1 Si tria tantum membra habeat, scil. தரவு

quatuor versuum. தனிசொல், சுரிதகம், dicitur தாவு
கொச்சுக்ககலிப்பா Potest etiam venire sine தனிசொல்
et sine சுரிதகம் et habere tantum quatuor versus qua-
tuor pedum sub uno எதுகை எருகை தாவு Exemplum:
செல்வப்பொரா ருதகண்ணன்சொழித்தெயிநகினவாவி.

முல்லைத் தராமதமன்னா, முடிதகலையைமுரு : விபபோ
யெல்லைநீர்வியன்கோணமுவிடைநுஅழமுமதிபாமபோன
மல்லலோகுவொழிவிபானைமருமபாயக்தொளிதக்து.

Hic servant semper in singulis versibus connexionem
கனித்தனை dicta, praeter primum pedem, omnes sunt
புனிமாநாய vel கநிமாநாய, qui in hoc carmine fre-
quentius et elegantius veniunt, quia sic servatur கனித்
தனை, ut consideranti patebit 2 Si veniat தாவு, தனிச
சொல, தரவு, தனிசசொல, கரிநாம, dicitur தாவினை
கொச்சகநலிபா 3 Si veniat தாவு தாழி ரச, தனிச
சொல, தாழி ரச, தனிசசொல, கரிநாம, dicitur கிண்ணி
கொச்சகநலிபா 4 Si veniant post தாவு plures
quam tres தாழி ரச, deinde தனிசசொல, கரிநாம, dicitur
பண்ணி ரச கொச்சகநலிபா 5 Tandem si veniant
duo தரவு, sex தாழி ரச, கரிநாம, iterum sex தாழி ரச,
அம்போகரிநாம, தனிசசொல, கரிநாம, dicitur மாவி
கொச்சகநலிபா Hic ultima species dicitur
etiam ஒருமே, et est versus, quo incipit carmen
கலம்பகம் dictum. Exempla apud gentium carmina
videri possunt. Hic afferam exemplum ex கிருகா
வனாநாமம், quod est ad honorem Beatissimae
Virgins et Matris Mariae

மயங்கிவிடுதலுக்குரிய சூழ்நிலை

பார்மேவுமபழிதீப்பப்பசாந்தடவசாப்பரிவுள்ளிச தரவு 2
சோமேவுந் தெருவுளததைத்தெறிந்கமந் நுளமபனிப்ப
வுருவிலலாநுநுவாநொலமிலொருமகனுதிப்பந்
கருவிலலாககநததாந் திரகன்னிதநாயாபிணையே -
விண்ணைலகமபுகழந்கேததவிபந் லாசேவடிவந்
மணலுலகந் நுபாந் நம்மநுநிரகந்நெந் தவப்ப
வாந்நதந்நகபுமந்நாப்பவாந்நசாபுணிந்நடப

மீன்றளககள் அணிமதிபோலவிண்ணரசாளாயினேயே -
தணசுடர்கால்மங்குதுழவிதாங்கியபூவடிவிலங்கத்தாழிசை 6
தெணசுடர்கா லுடுவரைநதிருமுடிக்கொளசுமி கம்பப
பணியுயிர்த்துமனவகுளிரகசுமபருதியுதித்துடலிலங்கத்
தனியுயிர்த்துனனரசணியாயத்தரிப்பதுநின்விருதாமோ.
கனைபூத்தசோணுடடுக்கா விரியினவடகரைமேற்
சினேபூத்தநிழற்பொழிலவாய்சசிககநெடுங்கொடிநிழற்றுந்
திருக்காவலூரககதுந்திழொளியாயமணிக் கோயில
அருடகாவலியற்றநமை அளிப்பதுநின்றையாமோ
உள்ளுநுவாககவசமெனவுக்கிரகத்துடனமருடா
தெள்ளுநவாமணி நாலேசிறந்தேநதுங்கைநீட்டி
வாயபொய்யாமதைதசியையாமவடகிசையேதனினோகநித்
தாய்பொய்யா அடைசகலமேதநலதுநின்புழாமோ
கானபொதுநுமபூமபுரையுங்மழபூவுமணந்தேக்க
மீன்பொதுநுமொளியமணிபாவிமானகதுமெழுந்தருளிப்
பாபூகதவினையறநீப்பநதநலதவ்வவுலகுளு
சோபூக்கவாடுபாசசெயவதுநினைசிறப்பாமோ.
தாணமலரேதலோணியத்தருமபணிகேட்டுளமப்பனிப்ப
மாணமலரேபெயதகலுனவரகூடலூடின்தாணடு
வானவருங்கரைகாணாமனந்தேற்றாபுன்பாவா
லீனவருளியானீந்தறநியைங்கதுநின்றமாமோ
யாழகுரலோரினிதென்னுதினருடகேதனமகனசொற
ருமு குரலோரினிதெனறககமைக்கோமனக்கிரங்கித்
துவாவாயப்பொங்கலேமணிபேற்றருடாபுளதாயநீயென
வென

னுவாவாயப்புன்புகமுரைக்கொணடுவப்பதுநின்பரிவாமோ.-
உயருலகடிதொழவுயிரினுமுவகையை அராகம
துயருலகுளியுளதுகளொழிஉறுதியை
உலகினையருளியவொருவனை அருளின
அலகினையவ்வரமருள்தனியரசினே
வினையிடுமிருளமவையிடுமறைவினே
மூனையிடுபகையறமுயலிடுமிடவினே
மறையருளிறைவினமறைவிலவருளினே
இறையருளகத்யினையினிதருடுணையினே -
ஆசியிலாவநமிலாவனேத்துயிரககுங்காரணற்கெ

யோகியிலாநிகர்கடநதவிறபத்தியாயினே -
 பூவாதிமூவுலகினபுலத்தடங்காவரைவொழிக்குந
 தேவாதிதெய்னையுனகிருவயிறநிலடககினை -
 வானவாக்குநதெளியாதவடிவொளியானவினையிநுணீத்
 நினவர்க்குநதெளிவதறையெனனுருவென்றுகினை -
 மூவுலகுமூவிரலாலமுநதேநதுமுதலொனைத
 தேவுலகுமவியநதேந்தசசெங்குமேலேந்கினை -
 பொருளசுரநதுணுயிரககெலலாமபொழிநதுடடிவளாத்
 கோனை

யருளசுரந்தகிருகொங்கையமுதுடடிவளாததனை -
 அனைத்துலகுமேவலைகொண்டசைத்தகனியானையினு
 னினைத்துலகுவிபபுறநிலநிலத்தேவலகொண்டனை -
 உந்தையின்னூந்நவநகங்குநம பெரெண 2
 வந்தையோடனனையுமகங்குமாயினே
 கனியருமபயனெடுதலந்தபூவெனத
 தனியருங்கனையுநதாயுமாயினே
 அலவிநுணீதகுமீனனையதேனனநினை
 தொலவிநுணீதகுமேயசசுடரைத்தோற்றினை
 அலையிலாவுவாரிலாவமிதவேலையே
 புலையிலாக்குமுறிலாபபொழியுமேகமே -
 தொற்பழியுரகமகித்தனை இடையெண் 4
 துகடபழியுலகிழ்டைத்தனை
 கற்பழியலகையடகினை
 ககிகதவகலவியககினை -

விண்டிறந்தனை சிறெண 8
 என்னிறந்தனை
 பானணிந்தனை
 மீனணிந்தனை
 மதிப்பத்தனை
 கதிப்பத்தனை
 யருளவலத்தனை
 பொருளிடத்தனை.

எனவாங்கு

தனிச்சொல
 அகவறசுரிதகம

தண்டிருக்காவலுர்தடமவளாநகொளியெம்
 மணடிருமலரடிவைத்தினைனெங்கும

வினையிரவடர்ந்துவினந்தவவாவிருள
தனையிறமறையொளிதருந்திருபுகலோன்
வந்தூரோவிளசகவருநாளிதுவென
நந்தியிருயாநகைக்கதிர்வரபடுந
குதிக்கனைக்கிருவினைக்கொய்து
குத்தனைநீயோருதையமீனே -

Observe, quod பேரெண et ஆளெண் utrumque pari modo habet quatuor pedes. Differentia est in eo, quod பேரெண tres tantum binis ac binis versibus complet sensum, quod facit quater ஆளெண் singulis se versibus இடையெண autem, quando quatuor tantum versus numerat, sub uno எநுரை verit primus et tertius versus, intermedii autem secundus et quartus, incipiunt per மோனை versus sibi antecedentis et singuli versus habent sensum completum, ut ஆளெண்ண.

§ 6

வெண்கலிப்பா - கலிவெண்பா.

38. வெண்கலிப்பா admittit connexionem கலித் தனை et வெண்டனை dictam et aliquando alias quoque connexiones. Versus omnes sunt quatuor pedum, excepto ultimo, qui est trium et more versus வெண்பா dicti desinit per அசைச்சீர், 1 e per நாளி, மலர் seu காசு, பிறப்பு. Insuper habere potest versus non tot quin plures, quorum bini ac bini veniunt sub uno எநுரை. Exemplum வெண்கலிப்பா :

செனனாகநீரொழியச்செலவநிலைக்கறபுமிசுப
பொன்னாகநீர்புரையப்புனமெலாபுரந்தாண்டே
கருமேவுவினையவழுங்கமழவயற்பாயபுருத்தனஞ்சுழ
மருமேவுநிழற்சோலைமயிலமேவிககளித்தாடக
கருமபொப்பக்காயத்தனசெஞ்சாலிகளிக்கடைச்சியரே.
கருமபொப்பச்சுழிப்போதுவித்துப்பவியந்தியந்து
மாலேதாழ்குழலசையமணக்கூரவையொலித்தாட
வாலேதாழ்புனலொழுகவலாவனபூங்கனிப்பொழிது

மல்கிவளர்சிதர்ப்போங்கவரையாச்சோமனம்வெறுப்ப
நல்கிவளரீத்தலநனனுதி -

39 கவிவெண்பா. Omnio precedit et desinit,
ut வெண்கலிப்பா, excepto, quod praeter வெண்டலை
alias connexiones non admittit Quod si more நேரிசை
வெண்பா veniant versus quatuor et trium pedum, sub-
inde தனிச்சொல், sub eodem எதுகை et sic usque ad
finem procedatur, valde elegans est et sic procedit
உலா, மடல De quibus suo loco Exemplum afferam,
et est versio pacae literalis prima Psalmi Davidici

தீயோருரைகளானதீயோராவறிசெல்லான்
தீயோரமுறையோதானசெல்லோன தூயமறை +
சொல்லொன்றேதேடகத்தானசோரா நிரப்பாச்ச
செல்லொன்றேமுந் துணாவானசெல்லோனேயொல்லெ

னப்பாய

நீர்முகத்துப்பொயயாநிறைசுனிகொய்கொம்பொய்யான
காழ்குத்துப்பாசிலையுங்காய்ந்துதிரு - தீயோருரை +
மாசிலலோராகெல்லாமயகசுமற மாழ்வாமே
யாசுளளோராககப்படிபோவனறன் றே யோசுபெறக
காமமுதறபறறுதலாறகாசுமுறறுந்துசிபெய
நாமமுதலறறுதிவார நசுசுயிபார - வீமமிருத
தீரவைநிநாளிறசுதைநகேநகெல்லாருட
சோரவையுறத்தாமபிரிந்துமுந் துணாவார போரவையில
தூயோர்நெறியறிவானசூழிளவான தேடுகுற
தீயோர்நெறியறிவானசோந்து -

§ 7

கட்டளைக்கலிப்பா.

40. Hoc tempore apud doctos in usu est alia
கலிப்பா species, quae கட்டளைக்கலிப்பா dicitur Qua-
tuor versibus sub uno எதுகை constat, ex quibus qui-
libet in duas aequales partes dividitur quaelibet autem
pars continet quatuor pedes, quorum primus semper
sit மா scil தேமா seu புளிமா . Alii tres sunt sem-

per கூவினம், unde si incipiat per நிரை, quaelibet pars numerat duodecim syllabas et undecim, si incipiat per ரோ Afferam unum, in quo habeas et regulas hujus et exemplum:

இட்டசீவகையானொருமாவின் கீழ்
இயைமுருகூவிளமோரடிப்பாநியாய்
நெட்டடி கடுமுததெண்ணினதன்மையா
னிரைபன்னீரெழுததாயப்பதினொன்றுநீர்
நட்டிரட்டினஃதோரடியாகவிந்
நடையநானகடியொப்ப. நடந்தபாக
கட்டளோசுரீபபாபெனவின்னுநற
கலைவலலோருணர்நதோதினரென்பவே.

Aliud exemplum ex திருக்காவலூர்க்கலம்பகம்:

காட்டினிறபினுமூவுகேந்திய
கையிலையடைநின்மகனேந்தியன்
பூட்டியினசுவையாகவையாயிரர்
உணடுவாழவிருந்துவழங்கின
னாட்டிலாணடுகின்காலிதாருவே
நாகுதிருள்ளணியணிதாளியுன
விட்டிலென்னேவினிததொருநாளையோர்
விருந்தளிப்பவென்கிரங்காய்கொலோ

§ 8

DE CARMINE வஞ்சிப்பா DICTO.

41. வஞ்சிப்பா habet sonum தூங்கலோசை dictum; admittit omnes pedum et connexionum species; habere debet saltem tres versus et potest habere non tot quin plures Versus omnes debent esse duorum et trium pedum; in fine petit தனிச்சொல; deinde அகவற சுரிதாம, de quo vide hic No. 33 Vix nunc est in usu, praeterquam in carmine கலம்பகம், in quo vel semel venire debet. Exemplum ex திருக்காவலூர்க்கலம்பகம்:

2 pedes சீர்விளங்கிய - செல்வியாய்
 பார்விளங்கிய - பாவையே
 தென்காவிரி - திரண்டொலிப்ப
 மனகாவிரி - மலாகமழப
 பூந்தாதநிபுடை - நிழற்றத
 தீந்தாதகில - திணைகுளிரப்ப
 வருட்காவலூர் - தமைநதளிப்பத்
 திருக்காவலூர்சேர்ந்தனளே

தனிச்சொல் சேர்ந்தனபின்
 அகவறசுரிதகம்

ஹே - பூணாழி - நைய - வெண்மதி
 தானே - பூண்பதந - தானற - ராளோ
 திருவடி - லொளியுளந - மெளிவுறக்கணடாற்
 கருவடி - யிருளற - ககண்டு
 மருவடி - மலரடி - வானகதி - யந்தமே

§ 9

DE CARMINE மருடபா DICTO

42 மருடபா, quasi carmen mixtum, incipit per
 வெண்பா et desinit per அகவல் Exemplum ex திருந்
 காவலூர்க்கலம்பகம் :

வெண்பா. வைகலெனவந்துமன்னுயிரார்கங்குலறும்
 வைகலேசசெயதேவொளியோனவாயததுயிர்த்தே
 வைகிஹன்.

அகவல் காவலூர்நறை - காதலார்துறை
 லவலோகளி - யோகியாரொளி
 தெளித்தநாவி - திறத்தசீவி
 களித்தமலை - கயகத்தேவலை
 மருதிரமறைமொழி - மண்டலகுறைமொழி
 சருகிரவடியினள - சருகு முடியினள
 காத - னாயகி - சுதிதரும
 வேத - நாயகி - மெல்லடி - பணிவமே.

CAPUT III.

பா வின ம

DE SUBALTERNIS CARMINUM SPECIEBUS

43 Praeter dicta carmina, dixi superius prima quatuor genera habere singula tres subalternas species, quae sunt துறை, தாழ்சை, விருத்தம். De singulis seorsim loquar.

§ 1.

துறை.

44 In hac specie கலித்துறை tantum, de quo No 46, est in usu: alias tamen brevi objicere non cunctabor Quare primo respectu carminis வெண்பா est வெண்செருதாறு seu செருதுறைவெள்ளை et est species, carminis குறளவெண்பா dicti. Haec species non habet nisi duos versus, inter se omnino aequales, quilibet quatuor pedum; admittit omnes pedum et connexionum species Exemplum:

மீனேவையந்தசெலவிமெலலடி
நானேயேதகிநாளுஞ்சூடுவேன.

Praeterea வெண்குறை dicitur, quae habet saltem tres versus et ad summum septem; quilibet versus ad libitum pedes plus vel minus habere potest et omnes pedum ac connexionum species admittit Ultimi tamen versus unus aut alter uno aut altero pede deficiat a mensura aliorum versuum Sic:

6. மீயுருகவெட்டிமுன்னகிணமுரசார்தொலிதுவைப

பமிடைந்தவாஹோ

6 சானுருமதுப்பூவுமபூமபுகையுநகாடடியுளங்களித்து

வாழுகதப

4 பானுநகுககிரிமைபாபபளி முகிற்றே நந்தி

4. வாளுருமரசீயுனமஃனேறிச்சேனருன -

தொக்கநலமெலாம்பெயதடியாத நடோயமுகிலாயப்
புக்கமிழலோடிருளபுகாச்சோலையாயப்பொங்கலை
ரொக்கவரையாவருகொண்டுவாகொள்ளாவோரிலையா
யக்கமகிழக்கண்டேன்றிருக்காவலூரங்கனையே.

47 வஞ்சித்துறை habet quatuor versus aequales duorum pedum sub uno எதுகை et dicitur etiam விருத்தம், unde ibi vide No 53

§ 2

தாழிசை.

48 தாழிசை. quoad carmen ஸென்பா dictum, 1. si habeat duos tantum versus, ut குறளவெண்பா, et plures, quam quatuor pedes, numeret primus versus, et secundus minus, dicitur கடைகுறைகுறட்டாதிசை. Exemplum:

- தூறறுவாய - மதுமலர்க்கா - சஞ்ஞந்த - காவலூர் - நாயநி
யேறறுவார் - வினையாற்றி - யிவணுவெய்தினளே.

Pari modo si ut செந்துறை hic No 44, habeat duos versus quilibet sit quatuor pedum, sed inter se pedum ratione diversi, de quo No 52, tunc dicitur செந்துறைச்சிதைவுத்தாழிசை. Exemplum:

கொடிநீதத - மலரொப்பார் - தாயே - கூன்மதியேற்
றடியை - யேற்றா - தனபுணரா - தாரே.-

Tandem si veniat omnino ut குறளவெண்பா, sed praeter ஸெண்டளை alias admittat connexiones, dicitur குறட்டாழிசை. Exemplum:

விண்ணருமொளிமதியே - விழைந்தேற்றறுமடியை
நண்ணுரைநண்ணுநயன் -

2 Quoad alias ஸென்பா species, si, ut சிந்தியல்லெண்பா, habet tres versus, primum et secundum quatuor pedum et tertium trium, sed non servetur connexio

வெண்டளை dicta, tunc vocatur வெண்டாழிசை vel வெள்
ளொத்தாழிசை. Exemplum:

நண்பி - தெனறு - தீய - சொல்லார்
முனபு - நினறு - முனிவு - செயபார்
அனபு - வேண்டுபவா.-

49 அகவறாழிசை petit tres versus cujuscun-
que mensurae, sed inter se aequales Exemplum:

மீனுடைமுடி யினை - வெண்மகியடியினை
பாணுடைவடியினை - பாரொருங்கோம்பினை.
வாணுடையரசினினை மலரடிதொழுதனம்.

Hoc modo de una eademque re possumus ter sic
trinos versus congerere et dicitur quoque அகவறா
ழிசை Exemplum:

பருதியுடையாக விறி ஆதித்தநாயகி
மருவிறமமேலிரங்குவளேலவளவாயில்
இருகியந்திங்குரலகேளாமோவென்னெஞ்சே -
வேயநதமுடியாக மென்புனைந்தநாயகி
வாயநதுநம மமேலிரங்குவளேலவளவாயில்
ஆயநதவந்திங்குரலகேளாமோவென்னெஞ்சே -
திங்குளணியாகச் சொந்த அயதாணாயி
இங்குணமமேலிரங்குவளேலவளவாயின்
மங்குளந்திங்குரலகேளாமோவென்னெஞ்சே -

50 கவித்தாழிசை admittit duos vel plures ver-
sus inter se numero pedum aequales vel inaequales;
sed semper ultimus versus plures caeteris numerat
pedes et sic venit vel simplex vel triplicatum, ut
supra Exemplum:

மூவாசைதவச்சிறையினமுற்றடக்கியெதிரிலவுட 4 pedes
டேவாசையாளுநதிருவணங்கே 3 pedes
தேவாசையாளுநதிருவணங்கைச்சோந்தக்கான 4 pedes
மேவாசைதுயரதுமமமெல்லடியேற்றவேற்றவே.- 5 pedes

Ubi ultimus versus longior est et caeteri inter se inaequales et sic de eadem re ter replicare possumus, ut supra

51. வஞ்சித்தாழிசை petit quatuor versus aequales et omnes duorum pedum et sic ter venire debent de eadem re Exemplum:

பருந்தலவப்பார்ப்பினைத்தாய்
பரிந்திறகாற்பகைமறைக்கும்
பெருமபழியானொருநமேல
இரங்குநதாயமன்னே காண -
எரிபாழையிளம்பராபவை
வீரிசிறகாலவெயினமறைக்கும்
விரகத்தானொருநதமேற
பரிபுநதாயமன்னே காண -
இடித்தாழித்தாயிரும்பாபபைக
கடிச்சிறகானமழைமறைக்கும்
இடுக்கணொருநதமேல
அடுக்குநதாயமன்னே காண.-

Hoc tamen tempore vix sunt in usu hi modi omnes
versus தாழிசை dicti, sed quodeunque ஆசிரியவிருத்தம்,
de quo infra, si ita sit compactum, ut cantari possit
tono தேட்டி dicto, vulgo dicitur தாழிசை. Exemplum
ex திருக்காவலூராலப்பாடம்

கொண்டலாடிவிலங்கலகோண்டகுளிரந்தகொண்டலப்பா
தெழா

கொடிபடாநதுவளர்ந்தமுல்லைநகைத்துவாழ்கைத்துராய
உண்டதேறலுமிழந்துகொம்பரொசிறதவண்டுமுழங்கலோ
இளியொருங்குமகிழந்தகானமுக்கைப்பநீரியகாவலூர்
விணடளங்களவிரும்பியண்டிவிளங்கிமணடிவிசம்புலாம
விதுவணிரதபதங்கடாழிவிழைந்துபாடவிணங்கிராம
அண்டநாவிவியங்களுவிவிரந்தசீவிவழங்குதே
வரியமாரிபரந்தவாரிபுரந்தாரிதொழேங்கொலோ

§ 3.

விருத்தம்.

52. விருத்தம் species carminis omnium usitatissima, qua poemata omnia scripta sunt; sic சிந்தாமணி, ராமாயணம், பாரதம், நெடுஞ்சிறை, தேம்பாவணி, 18 பூராணங்கள் etc Debet semper habere sub uno எதுகை quatuor versus et numero et qualitate pedum aequales Unde est nomen விருத்தம், quod interpretatur: circulus Qualitas autem pedum sumitur a terminatione, hoc modo: aequales censentur duo pedes desinentes per மா et duos per விளம் ac tandem quatuor per காய, ut dictum est Cap I, No 3 Sic desinentes per மாகனி et per விளங்கனி inter se aequales sunt Ex பொதுச்சொல் அequales censentur a மா et விளம். Quare eo loco ubi in uno versu strophae venit v. g கருவிளம், eodem loco in aliis potest venire கருவிளம் et கூவிளம், sed non தேமா Sic ubi venit புனிமா, ibi in aliis versibus potest venire புனிமா vel தேமா, sed non alii pedes. At ubi venit v g தேமாங்காய, in aliis possunt venire அ காய, quia, ut diximus, pedes desinentes per காய, omnes sunt sibi aequales Unde etiam, si pedes hoc modo varientur, carmen tamen dicetur habere versus qualitate pedum aequales Exemplum ex தேம்பாவணி.

வேனோ - நிறுவியம் - வேசரினோ - விரிந்தநா - திளைத்தன -
மயிசச்செவியா

ஹானேரொழுகியபிணக்குப்பை - புத்தடுநாறிய - பேழ
வாயான

காரேர்நெருங்கியுந்தேன்கிலேனோ - கழுநீளசிவந்தனதாடி.
யினான

முனேரினறிமாசொருங்கனைத்தநா - தாங்குமவானாமுகவடி
வான்

Hoc vinctum in singulis versibus habet sex pedes hoc ordine: மா, விளம், காய, மா, விளம், காய De primo

pede, cum ibi veniat எதுகை, nulla est quaestio; semper debet esse idem pes Quoad alios, secundus pes in quarto versu est கூவிளம், in aliis tribus கருவிளம்; tertius pes in primo et tertio versu est கூவிளங்காய In secundo versu புளிமாங்காய et in quarto குருவிளங்காய; quartus pes in quarto versu est தேமா, in aliis tribus புளிமா; quintus pes in primo et tertio versu est கருவிளம், in secundo et quarto, கூவிளம்; sextus tandem pes in primo et quarto versu est கருவிளங்காய, in secundo தேமாங்காய, in tertio கூவிளங்காய Licet autem ita varientur pedes, cum servatae sint regulae modo traditae, ut veniat pro மா - மா, pro காய - காய, pro விளம் - விளம், non variatur sonus et versus dicuntur esse pedum numero et qualitate aequales Si vero varietur hic ordo et pro மா veniat v g விளம், seu etiam pedes mutantur loco, ut idem pedes veniant, sed non eodem ordine ac loco, fit விருத்தம் sono omnino diverso et dicitur வேறேசுருத்தம். Sic in poemate ராமாயணம் 1200 strophae omnes sunt விருத்தம் et 87 சுருத்தம், i e diverso sono ac numero ac qualitate pedum diversi விருத்தம் Sic in தேம்பாவணி, ubi 3615 strophae, eo modo சுருத்தம் 90 inveniuntur, et in poematibus omnibus omnes விருத்தம், qui veniunt sub eodem வேறு, habent eundem சுருத்தம் seu sonum et si attente eos consideres, invenies omnino aequales et numero et qualitate modo dicta pedum Quod si variata hac aequalitate variandus sit sonus, notatur வேறு Qui autem aures ad musicos concentus faciles habent et quos audiunt modulos, concinne reddere possunt, has regulas scrupulosius observare non tenetur, praecipue in versu சுருத்தவிருத்தம் dicto, de quo infra Attamen sic ad auriculam compacti versus, saepe asperi ac veluti claudicantur, decidunt, unde regulas quoque scire ac saepe observare opus est

omnino aequalibus procedit, est விருத்தம் Si autem singuli versus sint குறளடி, duorum pedum, dicitur வஞ்சித்துறைவிருத்தம் Si சிறுதடி, trium pedum, dicitur வஞ்சிவிருத்தம் Si அளவடி, quatuor pedum, dicitur களிவிருத்தம் Si quatuor pedum, addito தனிச சொல singulis versibus, est வெளிவிருத்தம் Si நெடிலடி, quinque pedum, களித்துறைவிருத்தம் Si கழிநெடிலடி, sex pedum et ultra, est அசிரியவிருத்தம் Exempla

குறளடி வண்டிமிருமவாயமலா பகாத
கண்டிமிருங்காவனலுரா
பண்டிணிதாளபாவைபணிந்
தண்டினரேபண்டரரோ.

சிறுதடி. ஆலைவாயடுகுகழைத்தேனுஞ்
சோலைவாயசுவைகனித்தேனு
மலைவாயவழிமலாத்தேனும
வேலைவாயமடுபபினைமேபும

அளவடி தீயமுகத்திணங்கிலாநிலைச்செஞ்சுடா
காயமுகத்திருளிலைபுகழுமுநீத்தமே
பாயமுகத்தணையிலையனபுபற்றிய
வாயமுகத்தரியதோரருந்ததமிலையால.

அளவடி துன்னித்தொனனோயதீரநதுதுதிபா -
தனிச்சொல. ஒருபாலா
சென்னிதாராய்ச்சிறழுகொளவா - ஒருபா
லா
உன்னிகுனருவனபுகழாரப்பா - ஒருபாலா
கன்னிதாயுனகாவிலவாழ்வா - ஒருபா
லா. -

நெடிலடி. இன்றையுள்ளோரனவாமாளவாரி துவல்லாற
பொன்றருண்டோபூதலமெங்குமபுகழ்விஞ்சுக
குன்றமின்னுங்காசொளிகொணமாமுடி
கொண்டே
நின்றருளஞ்மபொனறுயிரிங்காதெவனுண
டோ -

கழிநெடிலடி : மணிபுரையரும்பிவான மீன்வடிவொடுமலர்ந

6 pedum: துவெணமுத
தணிபுரைமணங்கொடேனபெயயழகலரன
றுவாடித
துணிபுரைகீழவீழநதாயதூளினைக்கண்
டுஞ்செனமப
பிணிபுரைபிணித்தபாமோபோகிலாவாழது
மெனபார் -

7 pedum: தூமமேயங்கிருண்டமுழவினார்மார்பறறுளங்
கியமுததணிவடமேற
காமனேகளிப்புறறுசலாடியகாலகசடறுமிவா
வரககண்டு
வீமமேயுறறுநடுகொடுவழவீழநதுளத்தழற
றழலாறித
தூமமேயளிபோறஞ்ஞிரவுடகளித்ததுகதயவொ
டுதிதற்பபுகழநதார -

8 pedum: கனிமாலேசினையேந்தத்திந்தேனேந்துங்
காவனலூராவலஞ்ஞாந்தனுசிப்போற்றும்
பனிமாலேயேநகிரவிககுகிர்செயமாலே
பறறினடாளபறறினர்வாழநாளிறறாகத்
துனிமாலேதோன்றியுயிர்க்கநகிமாலே
தோன்றமுன்றுகிமாலேகொணடுபைம்பொன்
னனிமாலேதகிருககேரயிலிடத்தாளதேவ
நங்கைதிருவங்கைதருமாலேசூடா -

Et sic de caeteris, licet excedere octo pedes in poe-
mate non laudatur

54 சந்தவிருத்தம், quod et வண்ணவிருத்தம் seu குழிப்புவிருத்தம் dicitur In hac specie non conside-
rantur pedes modo ante dicto No 52, sed conside-
rantur vel literae omnes vel saltem அசை, ita ut eo-
dem ordine in omnibus ejusdem strophae versibus
eodem loco veniant iidem அசை seu, quod melius,
eadem breves, longae, et consonantes et si non eadem,
saltem ejusdem classis asperae; tenues et mediae.

Ultima tamen syllaba cujuslibet versus non adeo curatur, ut aliquando non possit mutari seu variari
Exemplum ex தேம்பாவணி :

அழலெழுவளைத்தசாபவிருமுநிலைவிலபனித்தபாணமழை
யொடு

நிழலெழமறைத்தவானமிருளுந்நிரைநிரையெனிராததானை
முரிதரப

பழலெழவுரைத்தவாளிவழிவழிபுனலெனவிரத்தமோடவிரு
வாளு

சுழலெழவுரைத்தவாரியெனவினெனொடுமுறையுரைப்பதூவி
னளவகோ .-

Hic in fine secundi et tertii versus est consonans, ibi aspera, hic tenuis, et non in primo, in fine autem quarti versus est longa et in aliis syllaba brevis Sed in fine totius strophae hoc ad elegantiam admittitur
Exemplum pro அசைச்சந்தகிருத்தம் ex தேம்பாவணி :

வரையோபுனலேமழையோவரையே

விரையீர மருவிரிபூதடமே

சுரையீரமலாதனதாடைசூழபொழிலே

யுரையீரநாநிரிணனுயிருளாநிரியே

Hic, ut patet, servatur ordo omnium அசை et semper, ubi semel est நிரை, venit நிரை et ubi நோ, semper venit நோ, haec literae varient

55 Praeter has species carminis விற்குத்தம், quae ab omnibus ubique usurpantur, apud eximium poetam in suo சிந்தாமணி invenitur alia species, quae habet quatuor versus numero pedum aequales, sed non qualitate, ut dictum est requiri No 52. Sed constanter habent connexionem pedum வெண்பாணை dictam, unde illi convenit செப்பலோசை, et hoc carmen canendum est sono வெண்பா proprio Sic சிந்தாமணி :

வீங்கோத - வண்ணை - விரைத்தமபும - பூம்பிண்டித

தேங்கோதை - முக்குடை - ததேவா - பெருமானே

தேவர் - பெருமானை - ததேனா - மலாசிகறி
நாவி - னவிறமுதார - வீடநிலக - நணனாரே -

Sic ex தேம்பாவணி :

பாறகடலென - னுள்ளப - பதும - மலாநுமப
நூறகடலே - யீங்குகித்தாய - நுனமலாககண் - முக்காடமா
நுனமலாககண் - முத்த நுமப - கோயசெய - வினசெய்தன
எனமலாககண் - முத்தநுமப - வின்று - வினை - தீர்த்தால.

Praeterea in celebri poemate பாரதம் dicto in tertia pugna versu 56 venit விந்ததம் habens quatuor versus quatuor pedum Sed ex his bini ac bini habent diversum எதுகை, quod est ஆறொகை et பொரிப பெதுகை scilicet si venit in principio et in medio versus Vide, quae diximus No 14. Sic:

பறபலரு - மகதிரதா - விறபலவ - ணகநியெகா
சொறபொலிவ - யபபாழி - விறசிலதொ - நிகுதன காற
பெயகணைய - டங்கவிவ - நெயர்ணைவி - லாடுவு
மொயர்ணைய - னந்தமிவன - மொயர்ணைய - வுநதினனே.

Hae sunt omnes species carminum primae et subalternae No 17, quae autem revera carmina non sunt, nec metri leges servant, sed ita compacta sunt ut sono carmini consonent ut est libellus கொணறைகொநதன dictus et அன்னையும பிகாவும etc, quae primo a pueris in scholis discuntur, omnia communi vocabulo கதகியம் dicuntur, sicuti versus omnes Grandonice uno nomine vocantur பச்சியம்.

CAPUT IV.

56 Illic loquendum de diversitate ac proprietate carminum, ut sunt apud nos ode, elegia satyra, epigramma etc, de quo fuse agitur in libro பாடகியம்

dicto Hoc eodem nomine tres auctores de hac re agentes vidi ; unus வெண்பா utitur, alter விருகதம், tertius களித்துறை, et omnes fere idem omnino prae-cipiunt Ibi, ut inferius videre est, satis inepte vana ac inutilia plura adstruunt, quae revera majoris notaе poetae despiciunt, sed sciolorum gratia hic omit-tere non censui

§ 1

PRIMA CARMINUM DIVISIO.

57 In quatuor species veluti universales carmina dividunt, quas vocant முகத்தகச்செய்யுள், மூளகச்செய்யுள், தொகைநிலைச்செய்யுள், தொடரநிலைச்செய்யுள் Hic செய்யுள் idem est, ac பாட்டு Ex his 1 முகத்தகச்செய்யுள் dicitur, quod una strophæ completur totum carmen, ut apud nos epigramma Exemplum வெண்பா :

ஞானம்நல்லமைச்சராயநாற்கரணநிற்படைபாயத்த
தானமவிருதாயகத்தவமரணுயப்பானணியாயக
காவலூர்ததாயககண்ணருடகுடைக்கீழ்க்கலிமையே
யாவலூர்ததாஞ்ஞமரசு

2 களகச்செய்யுள் dicitur, quando nulla strophæ per se sola, sed duæ vel tres junctæ habent sensum completum Exemplum :

1 கோகொழிமெயமறைகருணனுங்கவெலாந
தீகொழிதீர்த்தநன்னியுஞ்சொபொதுப
பாதொழிநாடென்பவனமூன்றுமுப
போதொழிவாழவுமபுரமென்றடைமும -

2 ஆகமேபிணைநிலைநெய்நெய்யு
மூராமேபுரநியுமுலககிரத்திடு
நோகமேவேழமுநொடிபிணையாவையுந
தாநகமேலகரமுநினமுநினைநெய்யும-

- 3 மீயரிதுகிதகமீனஃரிபதானையு
 நோயரிநீகியினுனிததேனமையுந
 சாயரிநீணைநதபூவனையன்னியாந
 தாயரிநீனறகோனறசாநகமெனப்பவெ -

In his tribus strophis solum post tertiam plene intelligi potest, quid dicat poeta, unde est குளகச்செய
 யுள் 3 கொகைநிலைச்செய்யுள் dicitur compositum ex multis carminibus inter se nulla alia ratione conjunctis, quam ab auctore, quia unus est, sic திருவள்ளுவப்பயன; vel ex unitate materiae, ut carmen dictum புறநானூறு Quare unitas materiae sumitur vel a loco, si omnia de uno loco dicta sint: sic களவழிநாற்பது; vel a tempore: sic காரநாற்பது, vel ab officio: sic liber dictus ஐந்தணை 4 தொடரிலைச்செய்யுள் dicitur, quando plura carmina inter se connexa veniunt, quod fit vel ratione materiae, uti ராமாயணம், சிந்தாமணி, vel ratione analepsis, quando subsequens carmen incipit per vocem, qua desinit antecedens, et diximus hic No 15 esse அந்தாதி Sic procedit கலம்பகம்

§ 2

DE SECUNDA AC MULTIPLICI CARMINUM DIVISIONE

58 Hoc ultimum genus carminum தொடர்து dictum quam plures admittit species, quas singillatim explicabo 1 சாபடியம் Haec vox stricte convenit omnibus et singulis carminibus Hinc தொழகாப்படியனா, poeta antiquus et பறசாப்படியனா, poeta exterus Attamen antonomastice சாபடியம் vocant speciem quandam, in qua disseritur de அறம், பொருள், இன்பம், வீடு scil. de bono honesto, utili, delectabili et aeterno, ita tamen, ut non de omnibus simul, sed uno vel altero relicto de caeteris fuse loquantur Sic திருவள்ளுவனவீடு, 1 e. bono aeterno relicto, de aliis tribus fuse agit.

59 புராணம், carmen, in quo narrantur historiae, seu verius fabulae deorum, templorum, fluminum, montium. Celebres sunt பதினெண்புராணம்; omnes versu விருத்தம் dicto procedunt

60 பெருங்காபியம் est apud Tamulenses praecipuum carmen, ut apud nos Heroicum Pro quo requirunt 1 ut qui est in poemate principalis heros, sit primae notae vir et omni exceptione major 2 Partes hujus poematis sunt சிறப்பாயிரம், scil invocatio dei et materiae propositio; subinde descriptio montis seu montium, fluminum, maris, provinciae, civitatis, sex anni tempestatum, de quibus Parte Tertia No 4 diximus Describere ortum solis ac lunae, referre herois sui connubium, in regem assumptionem, eum adducere per sylvas et hortos amoene ludentem et in aquis festive lactantem Ejus filiorum propago, ejus scientia, bella et victoriae, quae inuit consilia, quas misit seu recepit legationes, narrantur Quae omnia promiscue venire possunt, prout exiget poematis ordo et aliquae etiam ex his partibus omitti possunt 3 Haec omnia debent venire distincta per capita, quae vocantur படலம் vel சுருக்கம் et இலம்பகம், cum hac distinctione, si, quod uno capite proponitur agendum, in eodem omnino compleatur; illud caput vocatur இலம்பகம் Sic procedit poema சிந்தாமணி dictum, in quo, cum ejus heros சீவகன் dictus octo ducat uxores, quodlibet connubium uno capite proponitur et conficitur. Si autem, quod poeta proponit, pluribus capitibus agat, quodlibet caput vocatur படலம் seu சுருக்கம் Sic in poemate ராமாணம் dicto connubium Ramani incipit capite மிதுலைகாணபடலம் et non nisi post 13 capita conficitur, unde illa capita vocantur படலம் 4 Haec autem omnia ea arte et stylo disponi ac distribui debent, ut, qui legunt, ad amorem virtutis ac boni honesti, utilis, delectabilis et aeterni excitentur.

Hæc præcipiunt antiqui Tanulici auctores Qua autem versus specie hæc scribi debeant, non præcipiunt, sed quæ vidi hujusmodi poemata, scripta sunt versu *விநாத்தம்* dicto Sic *சிறதாமரை, மாமாயணம், மாமதம், நெடுநகம், தேமலாவணி* Quidam poeta tamen *புகழேந்தி* dictus poema confecit versu *வெண்பா* dicto

61 *பிள்ளைக்கள்* vel *பிள்ளைத்தமிழ்* Hoc canitur ad laudem filiorum principum ac magnatum cum respectu ad ætatem trium mensium, 5, 7, 8, 11, 13, 15, 17, 19 et 21 mensium, potest etiam venire ætas quinque et septem annorum Decem requirit partes, ex quibus septem communes sunt pueris et puellis, tres ultimæ pueris diversæ ac puellis aliæ veniunt. Quare 1 *மாபபு*, quo nomen precamur, ut puerum vel puellam cum parentibus ejus ac consanguineis a morte omnique alio infortunio incolumes servet 2 *செங்கிசை*, blanditiæ, quibus pueris blutum rubrum ostendimus ad jocum 3 *சால* seu *தாலாட்டு*, cantus scil, quo infantibus conciliatur somnus 4 *சப்பாணி*, i e claudus, quo, scil cum pueris jocamur, quasi claudus sit, cum adhuc pedibus sistere ac firma ponere vestigia nequeat 5 *முத்தம்*, quo ad oscula puer allicitur eumque tenerime osculamur 6 *வாழை*, quo scil jam vacillanti gressu incedere incipientem puerum blanditis decussisque manibus, ut accedat, alliciendo vocamus 7 *அம்புலி*, i e luna, quæ nocte pueris ostenditur, ut lacteo illius fulgore allecti gaudeant eamque, ut in sinum pueri adveniat, voce ac manu advocamus Hæc omnia pueris ac puellis communia sunt Subinde pueris propria 8 *சிறுபறை*, parvum tympanum, scil quod circumfert ac pulsat 9 *சிறுமீன்*, arena ac luto eum domuculos construere 10 *சிறுக்கோ*, parvum circumducere currum Pro puellis autem 8 *கழுநாடு* seu *அழிவே* 1 ம, i e *தீமபுனலாட்டு*, immergendo se aquis ludere. 9 *அம்*

மாணை, ludus, quo plures in aera pilas projiciunt, ita ut prae manibus semper duas habeant, caetera ascendunt descendantque per aera nullaque humi decidat 10 ஊசல, ludus, quo e fune se librant Haec autem decem hujus carminis membra quacibet ex strophis versus விருத்தம் dicti, cuac sono சந்தம் diversae ad libitum sint, constare debent

62 கலம்பகம், 1 e miscellanea est carmen satis difficile ac promde laudatum Hoc primo octodecimum numerat membra seu partes scil 1 புறம், 1 e humeri, pro quo laudatur poematis heros a brachii fortitudine in bello etc Cum autem ego de Beatissima Virgine hujusmodi carmen canere voluerim, nec hoc modo fortitudinem in bello etc laudare in muliere conveniat, ejus sanctissimi Filii fortitudinem ac prodigia exposui, quod semper reddit in honorem Matris 2 ஐயனனை, 1 e amor non reciprocus, quo ille a puellis amatur 3 தவம், ejus poenitens et aspera vita 4 காலம், tempus 5 வயி, scarabaeorum speciem anhelantium flores 6 அம்மாணை, versu speciali modo connexo per aequivoca verba dicta repetere, quae sibi contradicere videantur, unde imitatur pulam, quae in ludo அம்மாணை dicto ita redditque, ascendit descenditque 7 காற்றுவ, ventus et plerumque கௌறல, de quo loquuntur, ut de nostro Zephyro 8. பாணை, cum alloquuntur, ut de carminis heroe canat 9 குறம், quo inducunt harrolum குறவன் vel ejus uxorem குறத்தி, qui ad laudem herois sui futura praedicant 10 சித்திரங்கள், speciales ac diversae quaedam versuum elegantiae 11 குவிர, fugus 12 தழை, frondes. 13 சமசிரதம், opus mirabile ut ejus, qui ex ferro vel cupro aurum et argentum se formare dictitat 14 மறம், quo inducantur homines rustici ac bello fortes, ut மறவா 15 குடி, legatio, qua heros functus est vel quam ipse seu misit seu

accepit 16 ஊசல், ludus, quo se e fune penduli vi-
brantur 17. மதங்கு, puella, sedecim annorum ejus
laudes canens vel eum ad amorem alliciens 18 ம
டக்கு, figura rhetorica, de qua dicemus parte sequenti
No 12 Ut autem haec omnia bene intelligantur,
auctorum exempla attente legenda sunt, ubi haec
omnia suo nomine notantur Ad memoriae facilita-
tem regula sit:

அகவல... கலம்பகத்துடபுயநகைக்கினோதவமே
காலமவண்டமமானை காற்றுப்பாணன
குறஞ்சித்திரங்குகுளிராதழைசம்பிரத
மறநதூதாசலமதங் ச்மடக்கென.
விரவிமூவாறுவெண்ணெடுமுறுப்பாம

Haec autem octodecim membra non hoc ordine, sed
promiscue ad libitum scribentis venire possunt 2
Quoad versuum species primo loco venire debet ஒரு
போகு seu மயங்கிசைக்கொச்சககாவிப்பா, de quo dixi-
mus hic No 37 in fine Post hoc venire debet pri-
mum வெண்பா, subinde primum கவிதநூறை Post
haec indiscriminatum ad libitum venire debent omnia
versuum genera et eorum subalternae species de quib-
us primo diximus esse simul 17 — 3 Quaelibet
strophæ debet per se separatim posse consistere, con-
nectuntur autem per அநதாதி una scil strophæ inci-
pit per vocem vel saltem syllabam, qua desinit prae-
cedens, et ultima desinit, unde incoepit prima; quo
fit, ut una strophæ evelli non possit, tanquam inter
se connexis annulis torques Hinc fit, ut nunquam
duae strophæ eadem voce incipere possint 4. Men-
sura hujus carminis est, quoad coelestia, Deum scil
sanctos etc centum strophæ Quoad religiosos viros
ac brachmanes 95; quoad reges 90, quoad primarios
ejus ministros et excercitus generales 70, quoad mer-
catores tertiæ tribus homines வணிகா dictos 50; quoad
caeteros 30

63 பாணி dictum carmen satis ineptis regulis procedit Si quidem 1 canitur ad honorem ejus tantum, qui nulle in bello occidit inimicorum elephantes (qualis nullus inveniri poterit) 2 Ejus partes sunt a) கடவுள் வாழ்த்து Laudatio et invocatio Dei. b) கடைத்திறப்பு, ubi fingunt taberna clausas mulieres se deprecari, ut aperiant, ibique satis immodeste loquuntur c) பாலைநிலம் describitur hoc solum aridum, de quo Pars tertia No 15 d) Describunt templum deae காளி dictae, quae praecipuo cultu ibi colitur e) Introducunt hanc deam காளி cum suis diabolis colloquentem ac carminis heroem de eximia in bello fortitudine laudantem, gaudentibus omnibus, quod ejus manu innumerabilia decident cadavera, quibus opulente ipsi vesci possint f) Tandem hac occasione belli artes exponunt et ad proelia viriliter animos excitant g) Hoc carmen procedit strophæ duorum versuum பஃஞ்ஞடை dicta, qui versus inter se bini ac bini aequales sint et quatuor saltem pedes quilibet numeret, possunt autem venire 5, 6, 7 etc pedes

64 உலா dictum carmen valde usitatum 1 Heroem suum laudat a தசாங்கம், i e decem partibus, quae sunt: மலை, யாழ், நாடு, ஊர், மாலை, குத்திரை, யானை, கொடி, முரசு, செகுகோல, quae partes singulae fusc magna laude extolluntur 2 Tanquam alia septem membra addit; siquidem inducit eum super elephantem festivo prodeuntem, quem admiratae laudant septem பருவப்பெண், i e septem aetatum mulieres 1 பேதை, septem annorum puella; 2 பெதுமபை, undecim annorum; 3 மங்கை, tredecim annorum; 4 மடந்தை, undeviginti annorum; 5 அரிவை, viginti quinque annorum; 6 தெரிவை, unus et triginta annorum, 7. tandem பேரிளம்பெண், quadraginta annorum mulier. 3. Haec omnia procedunt metro கவிவெண்பா dicto, de quo hic No 38 sine termino ac mensura

65 மடல dictum carmen eodem ac உலா metro, eadem membra habet Differentia est, quod 1. puellae heroem videntes, erga eum nimio amore exardescunt 2. Quod hoc carmen integrum sub uno எதுகை venire debet, quae consonantia a nomine herois sumenda est

66 அங்கமாலே dictum carmen procedit metro vel ஈலிவெண்பா (hic No 38) vel metro வெணிக் ருத்தம் (No 53) In hoc carmine laudanda sunt singula omnino membra corporis ejus, quem laudare volumus, unde sumpsit nomen ab அங்கம், membra corporis, quod si procedatur a calce ad caput, dicitur பாதா கி கேசம். Si e contra a capite ad pedem, கேசாதிபா கம், quia கேசம் sunt capilli capitis

67 சின்னப்பூ dicto carmine laudantur தசாங்கம், de quibus supra No 64, quod fit versu நேரிசை வெண்பா, de quo hic No 20 Possunt autem decem illae partes succincte per decem வெண்பா explicari, vel etiam diffuse exponi per வெண்பா 30, 50, 70, 90 et 100 ad libitum poetae

68 ஒருபாவொருபது, de quacumque re canere decem வெண்பா vel கவித்துறை vel ஆசிரியப்பா dicitur ஒருபாவொருபது.

69 இருபாவிருபது dicitur, quando canimus de quacumque re mixtum decem வெண்பா et decem அகவல, viginti scil strophas.

70. ஆற்றுப்படை, i e occursus in via ex ஆறு via et படை அபடுகிறது Hoc carmen fit versu ஆசிரியப்பா dicto, fingendo ei, quem laudare volumus, occurrere poetas, cantores, saltatores et bellicosos, vel omnes simul vel aliquos ex his, eumque laudibus attollere.

71. வருக்கமாலே constat octo அகவல், ex quibus singuli incipiant per unam ex literis initialibus, quae vocantur வருக்க எழுத்து, scilicet அ cum caeteris vocalibus க, ச, த, ந, ப, ம, வ; praeterea ஓ et ய possunt quidem esse initiales, sed cum raro sic incipiant voces Tamulicae, hic rejiciuntur Adverte, quod per க etc intelligitur கா, கி, கீ, கு etc. et sic de caeteris

72 Sub nomine மாலே triplex carmen venit Omnia pluribus versibus நேரிசையாசிரியப்பா vel அகவல dictis (hic No 26). Quare 1 si alicujus militum turmas, பரி, ரரி, கேர், பதாதி, equos, elephantes, currus et pedites laudemus, est தானேமாலே 2 Si laudemus animum ac artem, qua quis hostes invadit et proeliatur, est வஞ்சிமாலே, 3 Tandem, si eodem pariter modo laudemus partem de conflictu hoste victoriam, dicitur வாகைமாலே.

73 Si versu வஞ்சி dicto, de quo No 41 laudentur nobiles mulieres, est புகழ்ச்சிமாலே Si eodem modo viros eodemque metro, dicitur நாமமாலே

74 செருக்களவஞ்சி, quia செருக்களம் est campus pugnae, sic vocatur carmen, quod per plures versus வஞ்சி dictos, pugnam describit

75 வரலாறுவஞ்சி est carmen, quo versu வஞ்சி dicto quatuor bona: honestum, utile, delectabile et aeternum, quae அறம், பொருள, இன்பம், வீடு dicuntur, acquirendi viam describit; ex வரலாறு வருகிறது et ஆறு via

76 நானமணிமாலே Sic vocatur carmen constans ex quadraginta ஆசிரியன்குத்தம், qui versus procedit per கழிநெழிலடி. (hic No 53)

77. விருதகமவிலகணம In hoc carmine ejus, quem laudare volumus, extollere debemus குடை, ஊர், நாடு, செங்கோல, பரி, கரி, வில, வாள், வேல, i e umbrellam, qua protegit subditos, urbem, provinciam, sceptrum, equum, elephantem, arcum, ensem et juculum: novem membra, ex quibus unumquodque seorsim per decem ac decem ஆசிரியவிருதகம் exponendum est et proprium nomen praefigendum. Sic குடைவிருதகம், ஊர்விருதகம் etc.

78. அட்டமங்கலம் Hoc carmen procedit versu ஆசிரியவிருதகம் et petit, ut in singulis precemur deum, ut incolumem servet, bonis augeat ac dignitate extollat eum, quem laudare volumus Si autem veniant versus octo, dicitur அட்டமங்கலம், si novem, நவமணிமாலே

79 பலசந்தமாலே constat centum ஆசிரியவிருதகம், de quacunque re ad libitum, ita ut singulis decem mutetur சந்தம் seu sonus. Vide No 52

80 ஊசல Pro numero consanguineorum ejus, quem laudamus, canere in eorum laudem versus ஆசிரியவிருதகம் vel கவிததாழிசை, ibique elegans erit ஆராகம் seu வண்ணசம், de quo hic No 31.

81 சோவை constat 400 versuum கவித்துறை et agitur de அகப்பொருள், de quo vide Pars Tertia No. 1

82 இரட்டைமாலே constat decem வெண்பா, subinde decem கவித்துறை, de quacunque re ad libitum

83. மணிமாலே constat viginti வெண்பா et quadraginta கவித்துறை, promiscue junctis, de quacunque re ad libitum.

84 பனமணிமாலே constat partibus, quas habet கலமபகம் (hic No. 62), omissis tamen ஒருபோரு, அமமானே et ஊசல. Veniunt autem versibus வெண்பா, அகவல, கவித்துறை ad numerum centum versuum, qui அநதாதி, ut ibi diximus, procedunt

85. முமமணிககோவை, connexione அநதாதி dicta, constat triginta versibus hoc ordine. அகவல, வெண்பா, கவித்துறை; quod si, variato tantum hoc ordine, veniant வெண்பா, கவித்துறை, அகவல, est முமமணிமாலே

86 இணைமணிமாலே constat centum versibus, qui sint வெண்பா, கவித்துறை, ஆசிரியப்பா, ஆசிரியவிருத்தம், et hoc ordine veniant usque ad finem Si autem non ita permixti, sed quini ac quini idem versus veniant, dicitur அலங்காரபஞ்சகம்

87. Tandem ad libitum nomen carminum institui potest, vel a qualitate versus, ut வெண்பாமாலே, ஆசிரியமாலே, vel a materia, de qua agitur Sic qui agit de sex anni temporibus, liber instituit பருவமாலே Qui de primo exercitus agmine, கொடிப்படை seu காரை dicto, librum nominavit காரைகமாலே Sic carmen, in quo laudatur beatissima Virgo a luna, quam pedibus calcat, dicitur தாளகமாலே etc Vel tandem a numero versuum; sic liber, ubi veniunt quadraginta bona, quae acquiramus et quadraginta mala, quae vitemus, dicitur இனியநாற்பது, இனஞ்நாற்பது Hoc modo ex qualibet alia causa carmen nominare possumus

88. Nihil adhuc dixi de வண்ணம் nec de சிந்து, quia in Tamulica poesi inter carmina non numerantur Ut tamen hujus temporis versificatoribus inserviam, utrumque paucis exponam Ac I, வண்ணம் est carmen constans octo partibus கலை dictis Ex his prima, tertia, quinta, septima debent venire sub uno

எதுகை. Secunda autem, quarta sexta, octava debent correspondere sibi praecedenti per மோனை Quaelibet ex his partibus tria numerant membra omnino aequalia, modo quo diximus hic No. 54 de சந்தவிருகதம். Hic tamen ne ultima quidem syllaba cujushbet partis variari potest, quod servatur in octo omnino partibus, quae omnes non solum respectu sui ipsius, sed etiam respectu unius ad alias debent esse sic omnino aequales Si quidem prima pars cum sexta, septima cum octava, sunt veluti quatuor versus unius strophae, unde inter se habere debent eandem omnino correspondentiam Quaelibet ex his partibus incedit duplici ac triplici gradu, quod constans est in omnibus Post quamlibet partem venit quaedam veluti cadentia, quae brevis esse debet trium vel quatuor pedum Octo autem istae cadentiae debent inter se convenire per எதுகை et மோனை, ut ante dictum est de octo partibus; எதுகை tamen postest esse ab eis diversum Praeterea hae cadentiae ita compactae esse debent, ut etiam separatae ab eo carmine et seorsim inter se unitae notionem perfectam habeant. Tandem ex dictis octo partibus in prima venit invocatio cum divina laude; in secunda laudatur regnum, provincia et civitas ejus, quem laudare intendimus; in tertia ejusdem laudes ac gesta narramus In quarta venit ejus nomen et parentum ac consanguineorum laudes In quinta autem, sexta, septima et octava loquuntur de mulieribus respectu ad eum, quem laudant Ubi ethnici plerumque impudenti venere foedantur et mulierum pudorem omnino conculcant, quasi ipsae, viso eo viro, insano amore captae mentem ac verecundiam seposuerint Vide exempla, quae passim exstant

89 சிந்தை, quod non பாட்டு, sed காலபாட்டு dicunt quarta scil. pars carminis. Habet 1, intercalare

பலவம் dictum valde breve Subinde அனுபலவம், quasi additum intercalari et est pars, respectu sequentis, parva. Sequuntur tres partes majores inter se omnino aequales, quae etiam plures esse possunt et பதம் vocantur Port அனுபலவம் et post quodlibet பதம் repetitur பலவம்; et ea sic ordinata esse debent, ut quaelibet cum intercalari conveniat sensu Quodlibet பதம் plerumque habet quatuor veluti versus, aliquando etiam plures, in quibus fere semper venit இயைபு seu consonantia in fine, ut in nostro versu vulgari Praeterea plerumque பலவம் cum அனுபலவம் correspondet per எதுகை vel per மோனை Pariter tria பதம், vel veniunt sub uno எதுகை, vel, et frequentius, quodlibet பதம் cum suis quatuor versibus habet speciale எதுகை De hac autem cantilena verificatur, quod dicunt; வா ! கிசைந்தது பாட்டுக் கிசையும், i e quod ori consonat, consonat et metro, unde ad regulam aurium metiuntur, nec poeticas, sed harmonicas leges in hoc carmine sequuntur, quod propterea poetae omnino despiciunt

90 அம்மானை pariter inter carmina non numerant, nec de eo regulas tradunt, quia nimio triviali procedit sermone ac vulgari conceptu, nec figuris, descriptionibus, digressionibus alioque ornatu decoratur Inservit ad narrandas deorum ac heroum vitas ac vulgo proponendas Constat quatuor pedum versibus ac pedes fere semper sunt வெண்சீர்; possunt aliquando venire இயற்சீர் Consonantiam வெண்டளை dictam constanter observant in quolibet versu, non autem ab uno versu ad alium Siquidem licet unus versus desinat per காய், potest subsequens incipere etiam per நிரை ex இயற்சீர். Raro ac vix veniunt கறுவிளம், கூவிளம். Praeterea versus bini ac bini veniunt sub uno எதுகை et sic usque ad finem proceditur. Potest tamen அம்மானை dividi per capita et

singuli praeferre 3, 1, 4 விருத்தம், quibus argumen-
tum proponatur eorum, quae eo capite agenda sunt
Hujus exempla passim inveniri possunt

§ 3

DE REGULIS OMNI CARMINUM GENERI COMMUNIBUS:
AC 1. DE CONSONANTIA PRIMAE VOCIS.

91 Hic plura referam, quae certe exsueca et
inepta omnino sunt Sed meum est hic non antiquos
Tamulenses arguere et emendare, sed eorum prae-
cepta, qualiacunque sint, hac clavi aperire ac studio-
sis exponere Quare hic referam 1 consonantias,
quas in prima voce, qua carmen incipit, requirunt,
easque communum nomine முதனொழிப்பொருத்தம் vo-
cant Sunt autem hae decem மங்கலம், சொல், எழுத்து,
தானம், பால், உணவு, சாதி, நாள், கதி, கணம், quas seor-
sim explicabo.

92 மங்கலப்பொருத்தம். Omne carmen incipit
a கடவுள்வாழ்த்து, scilicet a laude et invocatione dei,
quae etiam மங்கலம் dicitur, eaque debet incipere per
unam ex sequentibus 24 vocibus, seu earum syno-
nims, quas hic referam ordine alphabeti Tamulici:
அழுது, அலா, ஆரணம், எழுத்து, கங்கை, கடல், கரி, கா,
சோ, சூரியன், சொல், கிங்கை, கிரு, தோ, நிலம், நீர், பரி,
பா, புகழ், புயல், பொன், மணி, மலை, வயல் Ad subsi-
dium memoriae hoc uno விருத்தம் dabo

காகடலகரிபரிகங்கையாரணஞ்
சோபுழம்பொன்றிருகிங்கைசூரியன்
நீர்வயல்மணிபுயலநிலம்சொல்பார்மலை
தேரெழுத்தமுதலாசேருமங்கலம்.

Haec autem verba seu eorum synonyma venire pos-
sunt, sic pro கா dici potest முகில, மழை, சூரியன், செல்,
கணம், மஞ்சு, மேகம். Sic கம்பன் incipit ராமாயணம்:

உலகம் யாவையுந் தானுள வாககலு, ubi உலகம் est idem ac பா திருவளருவன incipit: அகரமுதலவெழுத தெலலுமாதி, ubi அகரம் servit pro எழுத்து et sic de caeteris Insuper non est necesse, ut hujus modi vox sit physice prima, sed tantum, ut ita dicam, moraliter, licet antecedant adjectiva et alia ipsi adjacentia Sic நன்னூல் incipit: மலாதலையுலகம் id est அகன்ற உலகம் Sic சிந்தாமணி: மூவாமுதலாவலகமொருமூன்றும். Sic காரிகை, ubi de poesi incipit கந்தமடி விறகடிமலா, id est : பரிமளமலா, quo non obstante உலகம் et மலா considerantur ut prima vox

93 சொற்பொருத்தம் Haec consonantia requirit, ut, licet veniat una ex ante dictis vocibus, prima vox non sit nec adeo obscura, ut et doctis lateat, nec ita aequivoca, ut dubium causet, nec tandem in fine primi pedis ex concursu sequentis fiat obscura mutatio Sic நீக்கடறவழலகு reprobatur ex mutatione in fine primi pedis ex கடற in கடற Bene tamen inciperem dicendo, நீமலிகடறவழ, quia mutatio jam est in secundo pede Sic சீரரிமருவுந் திருநிழற் சோலை reprobatur, quia hic அரி dubium est, an sit சிங்கம் vel வண்டு vel பன்றி vel குரங்கு, quia haec omnia vocantur அரி et in silvis et arboretis discurrunt Bene tamen inciperem: பூவரி குடைதலிற பொழிந்தேன பொழில, quia tunc அரி jam contrahitur ad significandum வண்டு, cum hoc tantum sit illud அரி, quod flores rodet

94. எழுத்துப்பொருத்தம் Hic praecipitur, ut primus pes, quo incipit carmen. numeret syllabas inaequales 3, 5, 7 et dicitur வயநிலை ; non autem pares 2, 4, 6, quod dicitur சமநிலை Attamen சிந்தாமணி auctor, qui certe Tamulensium poetarum princeps dici potest, incipit மூவா et ars poetica காரிகை incipit கந்தம per duas syllabas

95 தானப்பொருத்தம். Hic தானம் est locus; quinque autem தானம் assignant vocalibus, vel veniant per se, vel unitae consonanti, hoc ordine; 1. அ, ஆ 2. இ, ஈ, ஐ. 3. உ, ஊ, ஔ 4. எ, ஏ. 5. ஒ, ஓ. Subinde quinque assignant voces hoc ordine: பாலன், குமரன், இராசன், மூப்பு, மாணம் Ut autem hanc consonantiam observent, sumunt primam vocalem nominis proprii ejus, quem in eo carmine laudare intendunt, et ab hac in ordine vocalium incipiunt numerare பாலன், குமரன், etc et si quando ordine pervenitur ad vocalem, per quam incipit carmen, veniat eo ordine vel பாலன் vel குமரன் vel இராசன், optimum dicunt Si autem veniat மூப்பு vel மாணம், reprobant Sic in carmine, ubi laudabitur வ ங் கி டு லன். Si carmen incipiat per மொகைமலா et cum incipiendo a secundo தானம், ubi est இ, numerando பாலன், குமரன் ad quintum கானம், ubi est ஒ, veniat மூப்பு, inde reprobaretur Quare கம்பன் laudat இராமன் et prima vox carminis est உலகம், unde numerando ab இ. பாலன், in உ venit குமரன் Sic சிந்தாமணி, ubi heros est சீவகன் et prima vox மூவா, eodem modo venit குமரன் Sic in poemate கேம்பாவணி dicto heros est வளன் et prima vox சீரிய et numerando ab அ ad ஈ venit குமரன் Pari modo si ibi sumatur உலகம், quae vox proprie ibi est மங்கலசசொல, numerando ab அ ad உ venit இராசன்

96 பாற்பொருத்தம் Hic பால sumitur pro genere, uti dictum est P II, Nr 7. Dicunt autem literas breves esse ஆண்பால generis masculini, et longas பெண்பால generis feminini Consonantes vero et ஆயதம், quae in initio vocis venire nequeunt, dicunt esse ஆவி i e eunuchos Alii dicunt vocales esse generis masculini et syllabas, i. e. vocales cum consonantibus unitas, esse generis feminini Dicunt autem, ubi vir laudatur, incipiendum per lite-

ram generis masculini et feminam laudandam incipiendo per literam generis feminini Non imputandum tamen errori, si haec conditio despiciatur

97. உண்பபொருத்தம். Ex his literis aliquot dicunt esse அமுது, i e ambrosia, et sunt vocales அ, ஆ, உ, ஏ et consonantes க, ச, த, ந, ப, ம, வ. Alias dicunt esse நஞ்சு, venenum, scil, syllabas யா, யோ, ரா, ரோ, லா, லோ et consonantes ய, ர, ல. Item duo genera அளபெடை et மகரக்குறுக்கம் et ஆயதம். Illis propterea, non his uti debemus in primo pede carminis et ubi laudamus தசாகம், de quo hic No 64 et 67

98 வருணப்பொருத்தம் Hic வருணம் est சாதி. Assignant autem vocales omnes, et ex consonantibus க, ங, ச, ஞ, ட, ண primae சாதி, i e Brachmanibus ; த, ந, ப, ம, ய, ர secundae சாதி i. e regibus, ல, வ, ற, ன tertiae சாதி, i e mercatoribus et tandem ழ, ள quartae சாதி, caeteris சூதகிரா dictis, quo ordine licet uti etiam literis, ந, ஞ, சு dictis. Sic pro regibus ரா, ரோ et pro mercatoribus லா, லோ

99. நாட்பொருத்தம் Hic nomine நாள veniunt 27 constellationes, quas Indi superstitiose in cursu lunae observant. Hic autem illas 27 constellationes dividunt literis omnibus hoc modo. Vocalibus அ, ஆ, இ, ஈ dant காறதிகை ; உ, ஊ, ஏ, ஏ, ஐ — பூரடம் ; ஒ, ஓ, ஔ — உதகிராடம். Ex consonantibus vero க, கா, கி, கீ — திருவோணம் ; கு, கூ — திருவாகிரை ; கெ, கே, கை — புனர்பூசம் ; கொ, கோ, கொள — பூசம் ; ச, சா, சி, சீ — இரேபதி, சு, சூ, செ, சே, சை — அசுவதி ; சொ, சோ, சொள — பாணி ; ஞ, ஞா, ஞே, ஞோ — அவுடடம் ; த, தா — சோதி ; தி, தீ, து, தூ, தெ, தே, தை — விசாகம் ; தொ, தோ, தெள

— சதையம் ; ந, நா, நி, நீ, நு, நூ — அனுடம் ; நெ, நே, நை — கேடடை ; நொ, நோ, நௌ — பூரட்டாதி ; ப, பா, பி, பீ — உத்திரம் ; பு, பூ — அததம் ; பெ, பே, பை, பொ, போ, பெள — சித்திரை ; ம, மா, மி, மீ, மு, மூ — மகம் ; மெ, மே, மை — ஆயிவியம் ; மொ, மோ, மௌ — பூரம் ; யா — உத்திரட்டாதி ; யு, யோ — மூலம் ; — வ, வா, வி, வீ — உரோகணி ; வெ, வே, வை, வெள — மிருகசிரிடம். His positis videntur, quae constellatio conveniat primae syllabae nominis proprii illius, quem in toto poemate laudamus Subinde videre, quatenam constellatio conveniat primae syllabae vocis மங்கலச்சொல் dictae, quam in initio carminis assumpsimus, et proprio constellationum ordine அசுவதி, பரணி, காறதிக்கை, quae suo ordine in vocabulario veniunt, numerare a constellatione nominis ad constellationem vocis pro மங்கலச்சொல் assumptae Si e novem nihil supersit, unde sint novem vel duodeviginti vel viginti septem, est convenientia constellationis ; si autem, rejectis 9, supersint 2, 4, 6, 8, pariter convenit ; non, si supersint 1, 3, 5, 7 Exemplo constabit regula Nomen proprium ejus, qui laudatur in ராமாயணம் est இராமன் ; cujus primae literae இ convenit constellatio காறதிக்கை Item மங்கலச்சொல் ibi est : உலசம் et literae உ convenit constellatio பூரட்டம், numerando autem suo ordine a காறதிக்கை ad பூரட்டம் invenio constellationes 18 ; erga habetur requisita convenientia Sic தேம்பாவணி heros est வள்ளன் Cujus primae syllabae வ convenit உரோகணி et மங்கலச்சொல் est உலசம் Cujus primae literae உ convenit பூரட்டம் et numerando ab உரோகணி ad பூரட்டம் habeo constellationes 17, ex quibus rejectis novem remanent 8, quod est quaesita convenientia et sic de caeteris

100 கதிப்பொருத்தம். Quatuor கதி agnoscunt :
deorum, தேவர்க்கி ; hominum, மக்கட்கி ; animalium,

விலங்கின்க்கி; inferorum, நரசர்க்கி. Alludunt ad errorem Pythagorae de transmigratione animorum, quarum aliae diu efficiuntur, alii iterum in homines formantur, aliae fiunt bruta, aves etc, aliae ad inferos deturbantur, et huiusmodi metamorphosim vocant க்கி, quare literas omnes in quatuor classes dividunt, quarum singulas singulis க்கி attribuunt Sic அ, இ, உ, எ, க, ச, ட, த, ப, novem, தேவாக்கி; ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ண, ந, ம, novem, மக்கடக்கி; ஒ, ஓ, ய, ர, ல, மு, ம, septem, விலங்கின்க்கி; ஐ, ஓள, வ, ள, quatuor, நரசர்க்கி. Primae autem voci carminis conveniunt primae et secundae classes, nullatenus duae ultimae

101 சணபபொருத்தம் Hic சணம், Grandonice idem est, ac Tamulice சீர, 1 e pedes versus, de quibus hic No. 3. Si autem primus pes poematis sit ter நோ - தேமாங்காய - vocant இநதிரகணம், si tres நிரை - கருவிளங்கனி - est நிலக்கணம்; si நிரை, நோ, நோ - புளிமாங்காய - est சநதிரகணம்; si நோ, நிரை, நிரை - கூவிளங்கனி - dicitur சோக்கணம் Hac quatuor autem classes approbantur Praeterea si sit நிரை, நிரை, நோ - கருவிளங்காய - dicitur அநதரசணம், si நோ, நிரை, நோ - கூவிளங்காய, est சூரியகணம்; si நோ, நோ, நிரை - தேமாங்கனி - est வாயுக்கணம், si tandem sit நிரை, நோ, நிரை - புளிமாங்கனி, dicitur தீக்கணம். Hac autem quatuor classes reprobantur Dicunt enim superstitiose, quod அநதரசணம் vitam diminuit, சூரியகணம் animi fortitudinem emollit, வாயுக்கணம் opes destruit, et தீக்கணம் infirmitates adducit Quae omnia quam spernenda sint, patet Praeterea haec regula est juxta Sanscritanas leges, Tamulenses enim plerumque sua incipiunt carmina per இயற்சீர, qui omnes duo tantum அசை admittunt

§ 4

APPENDIX PRO QUOCUNQUE CARMINUM GENERE

102 Magis autem jocosa, inepta ac nulli prorsus rationi innixa sunt, quae sequuntur Quatuor praecipua sunt versuum genera: வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா. Quintum enim மருடபா distincte non consideratur, quia ex primo et secundo genere compositum Cuilibet autem ex his quatuor generibus sex proprietates assignant; scilicet: சாதி, நிலம், நிறம், நட்சத்திரம், இராசி, கிரகம். Quare 1 வெண்பா - சாதி: Brachmen; நிலம் - மூலலை; நிறம் - albus; constellationes 7 - காந்திகை, உரோகணி, மிருகசீரிடம், திருவாகிரை, புனரபூசம், பூசம், ஆயிவியம்; signa Zodiaci இராசி 3 - cancer, scorpio, pisces; planetae, கிரகம் - luna, Jupiter 2 ஆசிரியப்பா: சாதி - அரசர்சாதி; ager - குறிஞ்சிநிலம்; நிறம் - கருகிநிறம் (ruber); constellationes 7 - மகம், பூரம், உத்திரம், அகத்தம், சித்திரை, சோதி, விசாகம்; signa Zodiaci இராசி - aries, leo, arcitenens; planetae: Sol et Mars 3. கலிப்பா, tribus வணிகா சாதி; ager - மருத நிலம்; color - பொவநிறம் (flavus); constellationes - அனுடம், கேடடை, மூலம், பூரடம், உத்திராடம், திருவோணம்; signa Zodiaci - gemini, libra, amphora, planetae - Mercurius et Saturnus 4 வஞ்சிப்பா: Tribus - சூதகிராசாதி; ager: நெய்தனிலம்; color - நீல நிறம்; constellationes - அவுடடம், சதையம், பூரட்டாதி - உத்திரட்டாதி, இரேவதி, அசுபதி, பரணி; signa Zodiaci - taurus, virgo, caper; planetae - Venus, caput et cauda scorpionis, quae uno nomine: பாம்பு vocant

103. Tandem species poetarum distingunt: ஆசு, மாதூரம், சித்திரம், வித்தாரம் Ex his, 1, ஆசு, qui, ab alio datis materia, versus, specie, figura etc, ex improvviso versus concinant ad libitum alterius. 2. மது

ரம், dicitur ille, cujus conceptus sublimis et voces propriae et elegantes, connexio versuum consona ac dulcis, tropi et figurae aptae ac continuatae, sonus ac toni suaves sunt. Exemplum கவித்துறை :

கந்தாரமபாடிக்களித்தவண்டாடியகாழறுமபூஞ்
சந்தாரநாரியகாவனலலூரிடைதாங்கியவான்
இந்தாரமபூண்டதிருமெல்லடிதொழுவெவ்வுயிரும்
வந்தாரககாண்பலோவானலங்கொண்டாரனவயகமே.

3 சித்திரம் Ita proprie ac minute aliquid describere, ut, quae auribus percipimus, oculis ipsis videre, ac non carmen audire, sed சித்திரம். i. e. picturam aspicere videmur. Hoc dicitur சித்திரக்கவி Sic in poemate நெகிளதம் dicto describitur cygnus dormiens Sic விருத்தம் :

விழைவுறுபுலவியினமெவிநதோர்தாளினின்
றெழிறிகளபொன்னிறபெருத்தங்கோட்டுபு
தழைவுறுசிறகரான்மூடித்தண்ணு
வழிமலாச்சேககையினன்னநஞ்சுமால.

Praeterea கோமுத்திரி, aliacque 20 versuum species மிறைக்கவி dictae, de quibus in fine troporum pauca dicam, aliquibus சித்திரக்கவி vocantur ; sed vix ullus sunt momenti et verius puerorum jocus dicendae, quam சித்திரக்கவி Tandem vide Parte sequenti figuram Rhetorices சித்திரம் dictam No 57 4, வித்தாரம் dicuntur carmina, quae fusius extenduntur, ut quae supra diximus காப்பியம், பரணி, உலா, மடல, கோவை. Ex haec de Tamulensium poesi dicta sufficiant.

PARS QUINTA.

அணி SEU அலங்காரம். — DE TROPIS AC FIGURIS RHETORICAE.

1 De tropis ac figuris extat liber தண்டியலங்காரம் dictus, satis ingenioso, sed nimis recondito sermone conscriptus Fateor tamen, me nonnulla addidisse et in pluribus ordinem mutasse, quod claritati magis conferre censui In duo capita dividam hanc partem : 1 de figuris verborum sen tropis, சொல்லணி dictis, 2. de sententiarum figuris, quae பொருளணி vocantur.

CAPUT I.

DE TROPIS SEU சொல்லணி

2 சொல்லணி dicunt ipsi non solum rigoroze tropos seu verborum figuras, sed etiam figuras omnes, quae uno constant verbo, ut infra videbimus. In quatuor autem classes tropos dividunt: 1 qui fiunt per translationem sensus - மறிநிலையணி - 2 qui per augmentum - மிகுதணி - 3 qui per diminutionem - எஞ்சணி - 4 qui per similitudinem - ஒப்பணி. De singulis seorsim loquar

§ 1.

மறிநிலையணி.

3 மறிநிலை est transmutatio, translatio; quod fit 1 transferendo qualitates ac proprietates unius rei ad aliam et dicitur குணமறிநிலை vel பண்புமறிநிலையலங்காரம்: est autem nostra metaphora Sic pro முலலை மலாநகன dicere முலலை நகைத்தன, quia முலலை est symbolum dentium Sic pro குவளை மலாவன - குவளை விழிப்பன, quia குவளை est symbolum Sic சினத்திற காயந்தான, அருடுஞ்சுமாரபன, இருடுஞ்சுகூந்தல, ஒளிக கையாவிருளைத்துடைத்தபகலோன் In his omnibus qualitates ac proprietates unius rei ad aliam translatae sunt per similitudinem, unde vocatur பண்புமறிநிலை, vel etiam சமாதி 2 Quando sumitur pars pro toto vel totum pro parte, dicitur முதனமறிநிலை: nostra scil. synecdoche, Sic பூநிழற்சோலை, ubi umbra, quae est ab arbore, tribuitur flori ejus scil. parti. Sic நறும பொழில், ubi odorem emittere tribuitur toti arboreto, cum proprium sit florum, qui sunt ejus partes. 3. காரணமறிநிலை, nostra metonymia, quando scilicet ponitur causa pro effectu vel e contra. Sic ஒளியெழுநகால, ubi ஒளி, effectus, sumitur pro sole, ejus causa. Sic ஏர jugā boum pro - terram arare - et நீர் pro eam irrigare; causa pro effectu Sic திருவள்ளு வனகுறள்: ஏரினுநருமெருவிடுதலகூட்டின்னீரினுநராததன்காப்பு. 4. குறிப்புமறிநிலை, nostra metalepsis, quando intendimus significare aliud ab eo, quod verba praese ferunt. Sic ut dicam: sex menses, dico அறுநாட்கள, pro sex annis அறுபாடிர, ut, apud Virgilium: Post aliquot mea regna videns mirabor aristas Sic poeta quidam, ut cum venisse ad occasum solis dicat, habet.

கஞ்சமேசினந்தெனககமழகதவடைப்பவும்
பஞ்சிறைக்கிளியொடுபறவையார்தகொடுங்கவும்
பிரிபிபக்கனறுணர்பேற்றபவநகேங்கவும்
விரிநிலைதோளினுனவிரும்பிவந்தெயதினன்.

5 ஒழுககமறிநிலையலங்காரம், nostra hyperbole, quando incredibilia dicimus et contra communem morem aliquid exaggeramus Sic முகிறகை, அயிறகை, வகைதோள Sic satis audacter dixit in தேம்பாவணி, ubi adducit plorantem:

கெழுஞ்சுனைவரம்பிலவைநிகுளிகதநோயழன்றநெஞ்சாம்
அழுஞ்சுனைபெருக்குங்கண்ணீரகலகடலவெள்ளமாற்றா.

Et கம்பன் de Racxadi Taraguel proehante contra
ராமன் sic:

சொலவின்மாத்நிரையிற்கடலூர்ப்பதோர்
கலவினமாரியைககைவகுத்தாளது,

in quo satis nimii et audaces sunt Tamulenses poetae

4. Hic placet referre, quod ipsi பொருள்கோள
vocant et sunt octo, de quibus in fine agit liber நன
னூல Licet enim in uno vel altero non interveniat
மறிநிலை, i e translatio vel mutatio, in aliis habetur
Quare 1. யாற்றுபுனற்பொருள்கோள, quasi unda fluvii;
quia sicut in flumine nunquam undae retrocedunt
nec una in aliam convertitur, sic quando ita dispo-
sita est strophæ, ut quilibet versus completum ha-
beat sensum, nec inter se respectum habeant, voca-
tur யாற்றுபுனல், qui modus revera nullam admittit
mutationem seu translationem Exemplum:

விலைப்பாவனீரகலநதுவிறலுங்குற்றம்
மலைப்பாரைப்பேண்பறுத்தலுங்குற்றம்
நிலைப்பாரைதூங்கிமேகிழகுங்குற்றம்
சொலைப்பாலகுற்றமேயாம்.

5 மொழிமாற்றப்பொருள்கோள். Quando intra unum strophae versum ita mutatur ac perturbatur ordo vocum, ut contrarium significare videantur et ad veram notionem voces transferendae sunt. Exemplum வெண்பா :

கரையாடககெண்டைகயத்தாடமஞஞ
சுரைரழவமமிமிதபப வரையனைய
யானைநகுநீததுமுயறகுநிலையெனப
கானகநாடனகனை

Dicendum erat கரையாடமஞஞ - கயத்தாடககெண்டை et sic de cacteris

6. நிரணிதைப்பொருள்கோள் Quando plura nomina vel verba coacervantur, deinde vel eodem ordine vel ordine opposito addantur, quae eis conveniunt scilicet incipiendo a primo ad ultimum vel ab ultimo ad primum Exemplum :

நீ நுவர்பொனவரைகாரானாவெல்லுமெனகொமான்
கூருணாவகிணமீடாளகொடை

Ubi propositis tribus similitudinibus, in fine eodem ordine veniunt, quae eis assimulantur Econtra:

காரபிதைமீனும்பவமழமுலலைபூகதெருநத
வோகொடியைக்கண்டேனுளதுவப்போபதுமமை
சாயநதுநுகப்பாடத்தானசுமக்குமபலவாயகண
ணைநதுநதலகுழிலையெனு

Hinc inverso ordine ab ultima similitudine incipendo நுகப்புகுக்கொடி பலலுககுமுலலை வாயக்காமபலகணனுக்குமீனதுநதற்குப்பிதைகுழிறகுக்கார correspondet

7 பூட்டுவிற்பொருள்கோள், quando more arcus duo extrema in unum fune colligantur; sic in versu vel strophā primam et ultimam vocem ita disponamus, ut nisi translate illae duae voces unantur, explicari versus non possit. Exemplum வெண்பா.

திறக்கிடுமின் மீன்முடியுஞ் செங்கதிரோன்றன்சூட
 டிறக்கிடுவிலலாடைபொழிவஞ்சிறந்திடுமின
 றண னூரமாயமதியநதாங்கடியுமபூண்டானை
 கண னூரகாணககதவு

Ubi ad notionem versus transferenda est ultima vox
 ad primam Sic கதவுச் சிறந்திடுமின.

8 தாப்பிசைப்பொருள்கோள், quando vox, quae
 in medio strophae est, transferenda sit in principium
 et finem ejusdem. Exemplum:

நோயிடுமென்றஞ்சிறுதலவற தியவையே
 நோயிலதாஞ்செயயாதகால

Ibi தியவைசெயயாதகால.

9. அனேமறிப்பரப்பப்பொருள்கோள், quando ulti
 ma vox strophae pluribus in locis subintelligenda
 est. Exemplum - சிறதாமணிவிறுத்தம

தாழந்தவுணர்வினராயததா னுடைநதுதண்டுன்
 றித்தளாவாநாமுஞ்
 குழந்தவினையாககைகடவ்விநதுதீநரகிறகழல
 வாரதாழு
 மூழந்தபிணிநய்யமுன்செயதவ்வினொன்றே
 முனிவார்தாம
 வாழந்தபொழுதின்னேவானெயதுநெறிமுன்னி
 முயலாதாரே.

Ibi முயலாதார் transferri et subintelligi debet ad
 quamlibet partem hujus strophae. Haec figura vo-
 catur etiam தீவகம, quod apud nos Zeugma Quod
 si vox, quae sic transfertur, veniat in principio, est
 முதனிலைத்தீவகம; si in medio, இடைநிலைத்தீவகம; si-
 tandem in fine, கடைநிலைத்தீவகம.

10 கொண்கூட்டுப்பொருள்கோள். Quod de மொ
 ழிமாறது No. 5. diximus, fieri intra terminum unius

versus, si fiat in duobus vel pluribus, ita ut vox ab uno versu ad aliud transferenda sit, ut significationem habeat, vocatur **சொண்டுக்கூட்டு** Sic:

ஆவினமேற்பாபுகுவனை குளத்தலரும்
வாவினெடியகுரங்கு

Hic குரங்கு ex secundo versu ad primum transfer-
tur et fit ஆவினமேற்பாபுகுரங்கு.

11. அடிமறிமாற்றப்பொருள்கோள fit 1 quando non una vox, ut supra, sed unus integer அடி seu strophæ versus huc illuc ad intelligentiam transfer-
endus est Sic வெண்பா:

கறகழிநூலுங்கைகூடா முற்றிறகூம
உற்றபொருளுமொழிநடக்கலு, நறசுருதி
போதலுமபோயப்பெற்றவொளிநீதிசமுவாகுங்
காதலுளத்தழுநைககால.

Ubi hic ultimus versus transferendus est ad cæte-
ros omnes. 2 Fit, quando unus strophæ versus
ita dispositi sunt, ut, licet inter se ordine quomo-
docunque varientur, nec sensus nec sonus metri
permutentur De hoc diximus, ubi de அடிமறி மண
டிவாசிரியப்பா P IV No 28 Hic afferam exem-
plum in versu கவிவீருத்தம்:

மீனேதவழவிலவிரிமா முடியாள
பானேயுடையாயபாணிவீசுடலாள
பானோமகியமபணிபூவடியாள
தானேரிலவானறலமா ளரசாள.

Quomodocunque ordine varientur isti quatuor ver-
sus, semper idem eodemque sono significant.

§ 2.

சொனமிககணி.

12 Nomine சொனமிககணி veniunt tropi per augmentum, quando repetitur dictum, quod fit per மடக்கு, இசையந்தாகி, அகிகு Quare I. மடக்கணி fit repetendo unam vocem vel in principio vel in medio vel in fine et hoc, interposita vel non alia dictione Sic நீயே நீயே முனகாத்ததும பினகாத்தது நாளு நாளுமே. Sic வெண்பா:

இனியாரெனேததாநடுமென்றுயரைநீப்பார்.
இனியாராமறைநூலாலெனேததெளிப்பார்
இனியாரெனேயோயகமுதூடடுவாரொன்றாய்
இனியாருன்னலலாலென்ககு

விருச்சம.

வரைவாய்லகாமெயம்மறையெகசும்வளர்சாலம்
விரைவாயபபைமபுலொத்தறமெலலாமவின்காலம்
திரைவாயொவ்வாசரீரநலமலகித்திரேகாலம்
அரைவாயதகிகளதாநகமுநாமேயணிகாலம்.

Hujusmodi autem repetitionis modus etiam in soluta oratione proprius et elegans est. Apud nostros rhetores dicitur epizeuxis et polilogia Sic per epizeuxim Virg : Ali Corydon, Corydon et per polilogiam idem: Arma viri, forte arma etc.

13. இசையந்தாகி. Supra P IV. No 15. locuti sumus de அந்தாகித்தொடை, quod fieri diximus, quando incipit unus versus per vocem vel saltem syllabam, qua desinit praecedens Hinc sine respectu ad versum vel etiam in soluta oratione, si per vocem, qua desinit una dictio, vel unum incisum, sequens incipiat, etiam si casus et terminatio mutetur, dicitur இசையந்தாகி et apud nos polyptoton.

Sic exemplum in soluta oratione மாந்தர்க்கெல்லாங்
கேழவியாலறிவு மறிவிறைகலவியுந் கலவியாற்புழும புக
ழாறபெருமையும் விளைந்து வளருமன்றே etc

14 அகிகணி fit, quando ad exprimendum vim
doloris irae, amoris, odii, laetitiae coacervantur plu-
ra synonyma, ut illud Ciceronis. abint, excessit, eva-
sit, erupit Sic வெண்பா

என்னுயிராகாததுபுரந்தாண்டவென்னிறைவன்
றன்னுயிராபட்டிறநதுசாயந்தொழிந்தான், பின்னுயிராய
பிண்டெனனைக்காக்கோமபமேஷ்புரந்தளிப்ப
யாண்டையும்யாயாரெனக்கு.

§ 3

சொல்லெஞ்சணி

15. சொல்லெஞ்சணி vocantur tropi, qui fiunt per
detractionem, quando omittitur nomen aut verbum
etc, ubi tamen facile subintelligi potest Decem
hujus modi detractioes agnoscunt Tamulenses, quas
எச்சம i e defectus vocant easque breviter hic re-
feram 1 பெயரெஞ்சணி, omissio nominis. Sic குறள்.

கொன்றனவினஞ்செயினுமவாசெயத்
வொன்றுநன்றுள்ளக்கெடும

Hic subintelligendum பிறரினஞ்செயினும் et தானுள்ள,
unde duplex nomen omissum fuit 2. வினையெஞ-
சணி, omissio verbi குறள் :

நிலத்தியலபாளீரதிரிந்தற்றுகுமாந்தர்க்
கினத்தியலபதாசுமறிவு.

Hic bis desideratur சேரும் scil நீசேருநிலத்து, et
மாந்தாசேருமினத்து. Hoc autem nomine intelligitur
etiam omissio terminationis casus a verbo requisiti.
Sic குறள் :

சிறுவரையோரியினஞ்செய்தநன்றல்ல
துறுபயனிலலைபுயிராககு.

Subintellige தன்றைசெய்யப்பட்ட நன்று. 3. உம்மையெஞ்சணி, quando omittitur உம alioquin necessarium Sic illud இலங்குவாரிரண்டிணைருகைவீசிஞன. Dicendum erat இருகையும் juxta Pars II. No 33. Hoc dici etiam potest உமமைத்தொகை, ut eodem loco diximus 4 சொலெஞ்சணி, quando omittitur vox a verbo சொல்லுகிறது Sic குறள்:

இசையாவொருபொருளிலென்றையார்க்கும்
வசையாவதெங்குமில.

Pro என்றால் dicendum erat என்றுசொல்லுதல் 5 பிரிநிலையெஞ்சணி, quando una vox seu dictio pluries subintelligenda est in eadem strophā seu periodo. Idem ac தாப்பிசை No 8. et அனாமறிபபரப்பு No. 9. Sic வெண்பா:

அயிமினநெறியஞ்சுமின்குற்றம்
பொறுமினபிறாக்குஞ்சொற்போற்று மின்வஞ்சம்
வெறுமினவினைத்தீயாக்கேணமையெஞ்ஞானமும்
துறமினறிவிறறுணிநது.

Hic எஞ்ஞான்றும் subintelligendum est ad singula incisa 6. எனவென்றெஞ்சணி, quando omittitur என; ubi necessarium erat Sic குறள்

உண்ணலுமீதலுமாயிரண்டல்ல
துண்டோபொருட்கடபயன.

Dicendum erat உண்ணலுமீதலுமென. 7. ஒழியிசையெஞ்சணி, quando ita loquimur, ut plus intelligatur, quam dicimus கற்றேருகாணலரிது subintelligitur: difficilius fore indoctis 8 எகிராமறையெஞ்சணி, quando non exprimitur negativum, sed per ஒ vel உம indicatur Sic: யானேசெயவேன் pro செய்யேன Sic: இவ்வெழுத்திலவழிதிரியவுமபெறும் indicatur negativum

திரியாமையும்வரும் 9 இசையெனினி Hic இசை idem est ac ஒளி - sonus, quare fit, quando omittitur verbum sonum importans Sic ஒலலெனநகிவந் தோமெ pro ஒலலென வொலிததநகிவந்தோமெ 10. குறிப்பெஞ்சணி, quando post voces indicantes v. g. timorem, celeritatem etc., quae அசசககுறிப்பு, சீக்கி ரதகினகுறிப்பு vocantur, post hujusmodi voces, inquam, omittitur verbum indicans timorem, celeritatem etc Sic துண்ணெனநினுன pro துண்ணெனவெ ருமிநினுன et ஐயெனப்போன pro ஐயெனவிரைநது போன.

§ 4.

சொல்லொப்பணி.

16 சொல்லொப்பணி Hoc nomine veniunt tropi, qui fiunt per similitudinem Ex his quatuor species dividunt Tamilenses, quas scorsum explicabo Et 1 திரிபுயப்பு, quando vel idem nomen seu verbum saepius repetitur, sed mutato casu et terminatione vel in eodem casu eademve terminatione veniunt plura nomina vel verba Utrumque exemplo comprobabo தேம்பாவணி:

மாண்டகையாரறஞ்சார்பாரல்லதினமனுசாராரா
ஆண்டகையாரநுடசாராராகலதொருதுயாசாராரா
சேண்டகையாரிவனசார்பாறசெல்லுதுநாமெனவா
னா

பூண்டகையாலறஞ்சார்தார்புரைசாராப்புக்கலசெய
தான்.

Hic eadem dictio septies replicatur sub diversa terminatione Sic தமிழிசை:

வழுவார்க்குநீநிலையெருள்வார்க்குநீகெனிலே
அழுவார்க்குநீகனியேயயாவார்க்குநீகதியே
கல்லார்க்குக்கலைகடனீகடவார்க்குநிலத்திறனி
யிலலார்க்குமிரணியநீயெலலார்க்குமெலலாநீ

Praeterae exemplum solutae orationis : விர்விநைற் காற்றெ
னவு முழுகத்தாறகடலெனவுமசுத்தாவிடியெனவுஞ்செய
கொலையாறகற்றேனவுமதகரிவாதெகிர்த்த படைபைமுருக
கினதே. Hic diversa nomina veniunt cum eadem ter-
minatione, scilicet hic per ablativum ஆல et in versu
தாழிசை per dativum கு, unde proprie haec est repeti-
tio terminationis

17 2 ஒழுக்கிசை est idem, quod apud nos “simili-
ter cadens”, similiter desinens - quo plerumque uti-
mur soluta oratione, servatis veluti metri regulis
Ex gr விடாதுறவு நெய்ப்பூசிக் காதொளி மணிசோத்
திமங்காதுமலர்கூடி - ஒழுங்கிடவகுத்து வனப்புறவனைத்
துப்புடைப்பெழச்சொருகி - ததமக்கழகாகவும பிறாக்கிழி
வாகவு - நளளிருடகநதலை யளகமாநசசோத்து வரிவிழி
விலைமரதான்றே. Ubi prima, tertia incisa, subinde
alia tertia tandem duo similiter cadunt et desinunt;
ibique participia adjectiva etc invariato ordine ac ser-
vato syllabarum numero veniunt.

18. 3. இயைபிசை est fere idem ac supra, li-
cet proprie non requirit, nisi ut incisa similiter de-
sinant, variata tantum prima litera ultimae vocis.
இயைபு enim, ut diximus P IV No 10 et 14 in
fine, est consonantia in fine, ut apud nos in vulga-
ris linguae versibus Exemplum solutae orationis
de ortu solis: செங்கிர்நெடுங்கை நீடமலகிருடகங்கு
லோடடி - ப்படரொளி முகத்தைக்காடடி - ப்பருதியே
கடனமேலெழுந்துழிச்செவவிதட்டாமரைபூப்பவஞ் சோலை
வாய்ப பறவைகளாப பவுமமபுவிபிராவிருண்ப பவுமணிக
கொப்பொன்றிலதே.

19. சமம், aequalitas fit, quando jocose uniun-
tur voces diversae inter se tantum quantitate, vel
quod gravius est, diversae una tantum litera; ex.

gr. சுடுமெரியோ குளுந்தவேரியோ வங்கண்டோன்றுவது
பாடவோ படவோவந்தாய Sic இனியகந்தரக்கந்தாரத்தோ
முன்புகுகுகுகாரந்தாரம், scil. et dulci gutturi voce can-
tilena delectat Haec omnia quantitate tantum diversa
sunt De eis autem, quae diversa veniunt, una tantum
syllaba vel litera, exemplum sit ex திருக்காவலூரக்கலம்
பகம்: தாழிசை

வீதிமந்திர நூலியேயாகிதந்திரவேலியே
வேனறிதந்தமடங்கலேனறிதந்தவடங்கலே
நீதிசுந்தரதோலியேகோதிலந்தரசீலியே
நிதைநீங்குமனந்தமேயொந்தையீங்குநளந்தமே.
பாதியிந்தணிபாகியேசோகிவந்தணிசோதியே
பங்கநீத்தலாகஞ்சமேபங்கநீத்தமாதஞ்சமே
யேதியமபரஞானமேயேகிலுமபரமானமே
யோவலீரெனதனபளே, காவலூரரசெனபளே.

Hic, ut patet. plures voces, prima tantum mutata
litera seu syllaba, omnino [ae]quales veniunt Haec fi-
gura apud nos vocatur Paranomasia v g

Hi morbis aegrorum, aprorum litibus illi
Dant patienter opem, dum potiuntur opum.

20 Praeterea si diversitas quantitatis occulte-
tur, tum dicitur மாதகிரைச்சுருக்கம் Sic in sequenti
வெண்பா .

நேரிழையார்கூந்தலினோர்புளளியிடநீண்மரமாம
நோநிலையோர்புளளிபெற்றெருப்பாஞ்சீரளவு
பாடடொனெழுதிப்பவிசையாமதளளவு
மீடடொனெழுதிப்பமிடறு

Si capillis mulierum addatur unum புள்ளி i e si
corripiatur *fit grandis arbor; nam inter alia nomi-
na coma mulieris vocatur ஓகி Si autem prima
corripiatur, fit ஓகி = arbor nota Sic stagnum vo-
catur ஏரி (prima syllaba longa), si prima syllaba

corripiatur, fit எரி - ignis. Insuper cantilena vocatur காதாரம் Si huic demas unum மாதகிரை fit காதாரம் Id est இசை, i e sonus relate ad musicam Si adhuc ab hoc auferas aliud மாதகிரை, fit காதாரம் - guttur Insuper ad hunc tropum reductur திரிபதாதி, quando una dictio trium syllabarum et integra significat, et, ablata seu prima seu secunda syllaba, adhuc proprias habet significationes v g சவரி = cervi species: ablata prima syllaba வரி கரி elephas Sic கவலை, வலை, கலை, sic கமலம், ஈலம், மலம். புவனம், புனம், வனம்; பாசடை, பாடை, சடை; பூபதி, பூதி, பதி வெண்பா:

கவரி சரிவரிசோகதார்த்தகுகளிப்பத
தவமேதவாவாழமலையாயுவமையைப்பின்
வைத்தேரியைவான்வழியாமெனச்சோகதேன்
கித்தேரிதேரிகிரி.

Tandem huc reducuntur caeteri versus மிறைக்கவி, de quibus mentionem fecimus, Pars IV, ad caput III, qui tamen nullius momenti sunt, sed ineri pueriles jocus. Et haec de சொல்லணி.

CAPUT II.

பொருளணி. (DE FIGURIS SENTENTIARUM.)

§ 1.

DE SIMILITUDINE.

21 Sententiarum figuras quadraginta hic referunt, licet aliqui nonnullas addant, alii demant Ex his primo loco dabo உவமை, quae est similitudo et

de ea integrum paragraphum institutam; eam enim summopere amant Tamulenses et in quamplures species subdividunt, adeo ut ad hanc octodecim figurae reducantur உவமை autem seu similitudo fit assimilando plura inter se vel a conditione, proprietate - பண்பு - vel ab officio et actione - கொழில் - vel a fructu et utilitate - பயன் Sic பவளத்தன்னவொவ்வாய est a proprietate seu colore - பண்புவமை Sic ஆரிமாவன்னவருமாக்கைச்செய்ததான், ad opere - கொழிவுவமை: sic மாரியன்னவொழிவண்ணைசாயான், ad utilitate பயனுவமை Praeterea vel assimilamus unum uni, seu unum pluribus, vel plura uni vel tandem plura pluribus Exempla. unum uni. பிறைப்போலும் வாணுகல; unum pluribus. பிறைப்போலுநகன்னொழி; plura uni: சோனையப்புறவிறனொடாங்குநோடொழிமரிலலான், plura pluribus et simul unum uni தேனணி ரோதையாசூழ்ச்செல்லலால் - மீனணி மங்கனோடியை உதறமுள்ளோ

22 Ex hujus subdivisionibus sit 1 விரிவுவமை, pro quo sciendum, quatuor exprimi in quacunque similitudine. similitudinem, simulatum, similitudinis causam, ejusque formam Formae autem similitudinis sunt particulae. நோல, அவன், அநைய, etc vide in lexico Quando autem haec omnia exprimuntur dicitur விரிவுவமை Sic பவளம்போலுஞ்செவ்வாய Hic similitudo பவளம், assimilatum வாய, causa similitudinis செம்மை - rubedo, unde செவ்வாய, et tandem similitudinis forma போலும் Sic வெண்பா .

பாலபோலுமினசொல்பகலபோலுங்கதென்னுணர்வே
யாலபோலுநதாங்குமநுணழர்பே, வேல்போலு
மின்புயலபோற்கைகொடையேநதனனை குழ
கொள்
என்பியலபோலொன்றுமில்

Si autem, relatis caeteris, non appareat similitudinis causa, dicitur தொகையுவமை. Sic பவளம்போலுமவாய; சிங்கம்போலுமவீரன, முகிலைப்போலுங்கை. Si autem desit etiam forma similitudinis, dicitur உவமைத்தொகை, de quo diximus P II No 33 Sic பவளவாய, பொன்மேனி, கமலப்பாதம், முகிறகை; de quo vide etiam உவமை, hic No 32.

23 இதரேதரம், quasi இதரஇதரம், ex unione autem, ut fit, mutari duplex i in e - இதரம் vero Grandonice idem est ac Tamulice வேற்றுமை differentia Fit, quando distincte similans dicitur de similito, deinde hoc praedicatur de illo Sic களிக குங்காலபோலநின் கண்ணெனவோ - நின் கண்போலக்களிக குங்கயலெனவோ Inservit, ut ostendam, incertum esse, utrum in re, de qua est similitudo, similans excellatne, an assimilatum

24 விபரீதம், i e contrarium, quando scilicet non subjectum comparamus similitati, sed e contrario si, quod laudare volumus, simile dicimus ei, unde deducitur similitudo Sic non: கமலம்போலு நின் முகம்; sed dicimus நின் முகம்போலுங்கமலம் வெண்பா;

தாயேநின்னானம்போற்சங்கிரனேமுற்றியபின்
நேயாநின்னுணனுதலபோற்சோதததுவே, நோயாக
விரெகிரிறநேயமுராதேங்கிவரங்கேடகூன
சீரடியைப்பூண்டிதைஞ்சுஞ்சோந்தது.

25. மறுபொருளுவமை, quando dicimus id, quod laudare volumus, subinde additur similitudo. வெண்பா;

அன்னையெவ்வுயிர்சுருமாதரவாயன்பருளு
நின்னையாரொப்பாரிலாவடியாய, அன்னதே
பாரிடையேதோன்றிப்பயனறநுதற்கிலையால
சூரியனைப்போலுஞ்சுடா.

26. நியமவுவமை. Grandonice நியமம் Tamulice est இணையினமை = incomparabilitas. Fit autem negando alias similitudines, addendo ei, quam admittimus - ஏ, quod dicitur பிரிநிலையேகாரம். Exemplum: வெண்பா :

தேன்மலிபூவாடுமெனசசெங்கதிரோன்காடிமெனப
பானமதியந்தேயுமெனப்பாங்கணையா, நானமருவுந
தாயேதி நுகாவலூரசேதாரணிமே
னீயேயினகருநிகா.

Quod idem sunt, ac incomparabiles res.

27 ஐயவுவமை, quando proponimus similitudinem cum dubio, an quod videmus, sit similans an assimilatum. Sic: வண்நிலாவுமலாதாமரையோ உண்டடு மாறுநுகனிமுகமோ; sic: நீராமரிபெயமுகிலோ - கூரமாரி பெயதனுலோ. வெண்பா :

வெஞ்சினவேறீனதுலவுமவிண்முகிலோசெயகொலையா
லெஞ்சினமோறிற்றுலவுங்குஞ்சாமேர் நெஞ்சி
லொருபாற்குத்தெருவுளந்தேற்றினேனீண்
டிருபாற்குமோடனனறென்று.

28 இன்சொல்லுவமை, quando comparamus uni aliud, subinde ostendimus, id, quod laudamus, in pluribus excedere dictam similitudinem Comparavit poeta vultum Beatissimae Virginis cum luna, quod utrique lactei et suaves sint radii, utrique circumstent stellae Subinde addit, quod ille vultus nec maculas habet, ut luna, nec menstruis defectibus teritur, unde longe excellit et excedit similitudinem suam. வெண்பா :

குழுபிவும்பாற்கதிருந் தோன்றிமறுத்தோன்றுக
காழுருவுந்தேயாதுகன்னிததாய, வாழ்ந
தளராவாறெணமுகங்கண்டேங்கிறோதாடகீழ
வளராவாறென்னோமதி.

29 கூடாவுவமை, quando ostendimus, convenire ei, quod laudamus, quae non conveniunt similitudinibus, v. g. இருபொழுதுமவாயமலருந்தாமரைநினமுகம்.

விருத்தம்: •

மருட்கொள்ளாவுவர்கொள்ளாமணிநகடல்போல

கன்மனமே

யிருட்கொள்ளாநிழற்கொள்ளுமிணாப்பொழில்

போலநடுகையே

வெருட்கொள்ளாவிடியாப்பெயர்வின்முகிலபோற்

கைக்கொடையே.

கருட்கொள்ளாநிழற்சோலைக்காவனலுர்த்தாயியலபே.

30 மாலைபுவமை, quando florum tropis instar floribus coacervatis similitudinibus in fine additur, quod laudare volumus தேம்பாவணிவிருத்தம்:

நிறைதவிராதுணர்நகராமநெறியிறைகைப்பொருளே

போன்றும்

முறைதவிராதடைசோபோன்றுமுனிகடம்முனிவு

போன்றும்

பொறைதவிராகிழிந்திணடோடுமபுனலினையெதிரா

கொண்டாங்குத

துறைதவிரந்திடதகிடேகித்துளித்ததேன்முலலை

சோந்தார.

Idem auctor alibi விருத்தம்:

நீரொழுங்குமிளிபோன்றுநெடியதோர்நேமிபோன்றுங்

காரொழுமின்னுப்போன்றுங்கடலெழுந்திரைகள்

போன்றும்

பாரொழுஞ்செல்வகதிலைப்பதியுமோநிலையுமென்ப

சீரொழுதானத்திற்குந்திரைநிரண்டலைவதுணடோ.

31. உண்மைபுவமை, quando negando similitudinem dicimus esse id, quod comparare volumus, quod satis eleganter sit Sic pro தாமரைபோலுமுகம் - வண்

பொலுங்கருங்கண் dicimus தாமரையன்றுமுகம் - வண்டலலகருங்கண். வெண்பா.

அஞ்சன மின்மாங்குயிலகாளங்கண்வானமொய்த்திருஞ்
மஞ்சனமேமஞ்சிடித்தவாரப்பனமே எஞ்சாது
காயந்தெழுந்தேம்புமபுகையாய்க்காவனலுராளரசாள
வேயந்தெழுந்தேரோடுமவிரைவு.

32 உருவகம் Haec figura quoque est similitudinis species; fit enim, quando ita similitudinem afferimus, ut nec causam similitudinis, nec formam, explicemus, sed tantum cum similitudine objectum, quod illi comparamus, quod tanquam similitudini adjacens antepositum; si enim postponeretur similitudini, esset உவமைத்தொகை, ut supra No 22 Quare si dicam பவளம்பொலுஞ்செவ்வாய். quia venit et causa et forma similitudinis est விரிவுவமை Si ommissa causa dicatur பவளம்பொலுமவாய், est தொகையுவமை Si ablatis et causa et forma, dicam: பவளவாய், est உவமைத்தொகை. Si dicam வாய்பவளம், est உருவகம். Sic சொன்னது, கைமுதில. தேம்பாவணிவிருதம்:

உளளியதவரவவேறியூக்கநீணமரத்தைநாட்டி
விளளியவனபுமுடகுமவியனிருபாயுமபாயத்தித்
தெளளியவரசகாலவிசத்தியானமீகாமுகை
வளளியவினைநீரீரத்தூர்த்தரிதிலவீடிலெகிறசேர்வார.

33 வேற்றுப்பொருள்வைப்பு, species quoque similitudinis est; fit enim, quando exponitur 1 id, quod omnibus notum est, deinde additur id, quod dicere intendimus, quod proinde ab illo illustratur, tanquam a similitudine. Sic வெண்பா:

நெட்டொளியெனகையானிசிப்படநீத்திங்குயிராய்க
கட்டொளியைக்காட்டுங்குதிரவேருந், பட்டொளிரீர்
ஆங்கொழியக்கண்டனபினஞ்சையுட்கொளவாரோ
நங்கொழியாச்செல்லமுண்டென்று - வெண்பா

வெயயசுரரேன்றி வெஞ்சினவேறுட கொள்ளும் etc.
Vide P III, § 3. No. 5

34. வேற்றுமை fit, quando, comparato objecto cum similitudine, ostendo differentiam, quae inter ea interest Sic வெண்பா :

மீனணியும்பாறக்கிருமவெண்மதிகுமமமகினைத்
தானணியுநாயகிகுஞ்சாலபுண்டு, வானணியுந
திருகடகுண்டலலாலோதேயவுமிருணமறுவும
எங்கடகொண்டாளரசாடநில.

Haec figura ab aliquibus vocatur quoque சிகிரேகம்.
Satis cum hac cohaeret figura இசைசொல்லுவமை dicta
supra No. 28.

35 ஒட்டு est nostra allegoria pura, quando relictio objecto, de quo loqui intendimus exponimus tantum similitudinem Cavendum tamen est, ne omnino imperceptibile sit, quod intendimus Sed elaborandum, ut ex contextu vel aliis circumstantiis facile sit intelligi conceptum nostrum Ut illud Virgili Claudite jam rivos, pueri, sat prata biberunt, ut dicat: Silete jam pueri, satis jam intelleximus. Quae figura adeo hic communis est, ut vel mulieres in familiari sermone saepius ea utantur Et quamplura ex eorum adverbis sunt ex hac figura Sic: காற்றொருநதழக்கக்காயுமுதிரும, ut dicant, vel juvenes mori கோவிறபூனைதேவாக்கஞ்சாது, ut dicant, familiaritatem reverentiam excutere சாஷிநெலவுசகுநதன்னுமியுண்டு, ut dicant, nemini suum vitium deesse. குறள் :

கடலோடாகாலவன்னெடுநதேர்

கடலோடுநாவாயுமோடாநிலத்து,

ut dicat, omnia proprium locum requirere. Sic வெண்பா :

ஒண்ணிலவுநீர்மைத்தாயோயாப்பயஞ்சுரந்து
தண்ணளிசூழினபந்தாமலாந்து, கண்ணெகிழ்ந்து
நீங்கவரியரிழுவடைத்தாயினறெமக்கே
போங்கியதோரசோலையுடைகது.

Quibus protectorem suum laudare intendit Practerea
vide அகவலபனிமதுபபதும் etc P IV, No 14.

36. அவதுதி fit, quando, ut magis eluceat, quod
laudare volo, videor negare aliquam ejus proprietatem,
quae figura elegantior erit, si uniatur cum
உருவகம் supra No. 33, unde et haec ad similitudinem
reducitur. Advertendum, quod, si negem similitudinem,
e g வண்டலலக்கருங்கண், est உண்மை உவமை,
supra No 31 Si autem negem objectum et affirmem
similitudinem v g கருங்கண்ணல்லவண்டு,
tunc est அவதுதி cum உருவகம் Sic வெண்பா:

பொங்களகமல்லபபுயலேயிவையிவையுங்
கொங்கையிணையல்லகோங்கருமபு, மங்கையின்
மையரிக்கண்ணல்லமதாவணமுவையிவையுங்
கையல்லகாந்தணமலா.

37 ஊகாஞ்சிதம் ex ஊம, Tamulice குறிப்பு et
ex அஞ்சுகம், Tamulice பொருத்தம், fit enim, quando
relatis, quae re vera in objecto sunt, sed omissa
vera eorum causa, poeta inserit conceptum suum,
addit enim ex sua inventione aliam causam, quae
ad ornatum et elegantiam inserviat unde aliqui hanc
figuram தன்குறிப்பேற்றம் nominant Sic வெண்பா:

வேணிற்றளாதனைமேவியகாப்பபூததுமிழந்
தேனிற்றளங்கரைமேற்சோந்திருந்தாள, கானிஞ்சாகுங்
கண்முழுதுமவிண்டவினேகாணவப்பொயரைபூத
துணமுழுக்கண்ணாழிறதுடமபு

Ubi verum erit, arboreta et stagnum floruisse, sed
poetae inventum est, floruisse, ut viderent advenientem mulierem

38. துட்பம் fit, quando, quae dicere intendimus, omittimus quidem, sed per similitudinem et alia signa magis ad huc elucescere facimus, quam si aperte ea diceremus, unde et haec ad similitudinem reducuntur. Sic வெண்பா :

வற்றியநீர்ப்பொயகைமலர்கண்டறிந்தணுகப்
பற்றியமாணபற்றிலர்தம்பாலுறவே, மறறுவரி
சோந்தகலவெய்யோனசெழுமபொயகைத்தாமரைகண்
டோரந்தகலகநீசருறவு

Hic non dicit quidem bonorum amicitiam durare afflictionis tempore et malorum amicitiam statim deperdi, sed duplici similitudine hoc idem eleganter explicat

39 Tamulenses in usu figurarum quae ad similitudinem spectant, plures assignant errores, quos cavendos dicunt. Et 1 defectus, quando plura afferuntur comparanda, quorum uni aut alteri propria deest similitudo Sic வெண்பா .

நீலாபுநுவனகுனியவிழிமதாபப
மாலைகுழுலகுழநதநிலவகனம், போலுங்
கயலபாயவாசங்கவநுங்களிவண
டயலபாயவம்போருகம்.

Hic oculis கயல comis வண்டுக்கூட்டம், vultui தாமரை comparantur, sed supercilis புநவம் nulla est similitudo unde defectus inest et reprobatur. 2 Excessus, quando plures afferuntur similitudines, quam sint ea, quibus comparari debeant Sic வெண்பா :

நாட்டநதடுமாறச்செவ்வாயநலந்நிகழத்
தீட்டரிப்பாவைதிருமுகம், காட்டுமால
கெண்டைமீதாடகெழுஞ்சேயிதழுவா
வண்டுக்குழசெநதாமரை.

Hic ad similitudinem est கெண்டை pro oculis, சேரி
தழ pro ore et தாமரை pro vultu Superest autem
in similitudine வண்டு, cui in versu nihil est, quod
comparetur. Unde inutiliter superest similitudo, quod
reprobatur. 3. Improportio, quando ignobili objec-
to nobilior affertur similitudo. ut, qui dixit செந்ந
சுடாபோனமின மிரிவினாகும = splendere scilicet ci-
cindulam solis instar Et 4 quando nobiliori objec-
to ignobilia comparamus, ut qui dixit மன்னவாகு
நாயபோலிடைபிரியாவாளவயவா, fortes sc milites ca-
num instar regum latere non recedere 5 Inae-
qualitas, quando sine necessitate uni comparantur
plura, vel e contra, sic: பாயவரிக்கூட்டம்போனமும்
போரிலெகர்த்தவீரன் Quae tamen omnia aliquando
non sine elegantia dici possunt. Et haec de similitu-
dine.

§ 2

DE CAETERIS SENTENTIARUM FIGURIS.

40. தன்மை Hic தன்மை idem est, ac உரிமை.
Quare vide, quae fuse diximus P III a No 3 usque
ad finem Quapropter ad hanc figuram spectat uti
vocibus non aequivocis, et si aequivocae sint, per
adjectiva, participia et similia ita ad unam notionem
coaptari, ut jam non pluribus communes voces vide-
antur, sed uni propriae, ut dictum est ibi P III,
No. 26 Similiter si aliquem laudare volumus, quae
ipsi et non alteri propria et singularia sunt, proferre,
ad hanc figuram spectat Vide ibi No. 22. Sic
வெண்பா ex திருக்காவலூர் கலம்பகம்:

மீனேதலையரும்பவெணமதியேதாள நுமபப்
பானேயுடலநுமபப்பாங்குருவே, தானோ
உடைத்தாள்திருக்காவலூர் கருதுவைத்தோ
துடைத்தாவினேத்துயரேதொக்கு

41 புகழ்மாற்று est nostra ironia, quando vituperare videor et laudo, vel e contra laudando vituperare Sic வெண்பா :

உள்ளலுமபின்னுறச்சீருய்ததிரவுதீர்மழைபெய்
வள்ளலுனையென்பாவாழ்ததறியாரா, வெளவேலைய
பொயவல்லாரெனறுபொதுமாதர்க்குமாரபியாய
மொயவல்லாக்கபாயமுதுகு.

Hic quasi, qui negat principis largitatem falsum esse dicit, eum omnibus omnia dare, nunquam enim dedit, vel meretricibus pectus vel hostibus tergum, unde veluti largitatem deminuendo, castimoniam et animi fortitudinem extollit, et quasi vituperando laudat வெண்பா :

ஏனையோர்கைபுடொருட்கொண்டேறறலலாலுனபொருள
தானிடாயென்றாபொயதாமுரைத்தாரா, வேனெவர்க்கும்
அண்டாகிரவாதளவினறியெந்நாளும்
துண்டாதவீவாயேநோய.

Ubi aperte laudando vituperat Sic குறள் :

• ஏற்றிறகுரியர்கயவரொன்றுற்றககால
வீற்றறகுரியாவிரைநது

42 தனமேம்பாட்டுரை fit, quando quis inepte gloriatur ac se laudibus extollit Sic வெண்பா :

எஞ்சினூரிலையெனக்கெதிராயின்னுயிரகொண
டஞ்சினூரஞ்சாதுபோயகலக, வெஞ்சமததுப
பேராதவராகத்தனறிப்பிறாமுதுகிற
சாராவெனகையிறசரம்

Quod eleganter dictum est, quia non, ut se laudet, sed ut timentes soletur, sic ea dicere videtur.

43 பின்வருநிலை fit, quando repetitur vel eadem vox, vel synonyma ejusdem notiois, in quo nulla habetur ordinis ratio, unde differt a மடக்கு, de quo hic No. 12 Exemplum வெண்பா :

மலர்விழியேவாயமலரேவாய்ந்தவதன
மலரேகைகாண்மலரேவாடா, மலாமாலை
ஆளுளி நணமாலையற்றாளுந்நணமாலே
தாளுந்தனிககனனித்தாய.

Repetitio ejusdem vocis

அவிழ்ந்தனதோனயிலாந்தனகாயா
நெடுநெருங்கனநோமுனைமுலை, மடுமுந்திதழ
விண்டனகொனறையிரிந்தகருவினே
கொண்டனகாந்தளகுலை

Repetitio synonymorum, quae omnia significant. florescere.

44. முன்னவிலக்கு fit, quando videmur aliquid dicere seu consentire ad aliquid, sed ex modo et adjunctis, quibus ea dicimus, ea omnino negare satis ostendimus முன்னமே est voluntas, et விலக்கு prohibitio Sic marito in longinquo profecturo, ac se uxorem semper defensurum dicenti, respondet uxor quasi consentiens வெண்பா :

இன்னுயிரகாததளிப்பாயநீயேவினவேனின்
மன்னவனுங்கூற்றுவினுமவந்தகநால, அன்னோர்
தமக்கெமமைத்தோன்றாததமைத்தோர்விஞ்சை
யெமக்கினறருள்புரிந்தேயேகு

Aliud exemplum ex தேம்பாவணிவிருத்தம் :

அலைவிரவழிலவைகியரவினஞ்சுடீர் கெஞ்ஞான்றுங்
கொலைவிரவழிச்செந்தீர் குளித்தலேயன்பமாடின
வலைவிரவணியிற்பினனிமலாநதவிழகூந்தலவெஃகிப
புலைவிரவுணாந்தகாமப்புணரியிறகுளியாயநெஞ்சே

45. சொல்லிலக்கு Idem ac apud nos correctio, quando ad laudem vel vituperium unum dicimus, deinde quasi corrigendo, quae diximus aliud ad majorem laudem vel infamiam subjungimus Exemplum விருத்தம் :

பண்முலைசுரந்தகிகப்பாலொடுவளர்த்தேன் காமன்
பெண்மேழிதவறிற்றன்றோபெரிதுடனறுயிரையுண்ட
திண்மனக்கொடியகூற்றனசிகையநான்வளர்த்தேன்பட்ட
புணமனத்தமுநகியாற்றாபுலம்புவேனாளுமென்றாள்.

Hoc satis elegans est, quia cum hac figura commixtae
veniunt உருவகம், ஒட்டு et aliae.

46. இலேசம், quando iis, quae manifeste ap-
parent, aliam ducimus causam, ne mens nostra ex-
terius manifesta sit வெண்பா :

மதுபொழிதாராமன்னவனைமாலரிமேற்கண்டு
விதுப்புமயிரும்புமெய்யும், புதைத்தாள
வளாவாணநெடுங்கைவண்டுவிலைவாய்தத
விளவாடைவந்ததென.

Ubi amore intus commota ex pudore faciem manu
cooperuit; quod cum negare non posset, aliam addu-
cit causam et aspersis ab elephantis proboscide guttis
faciem occultasse dicit.

47. சுவையணி, quando distinctae exprimuntur
proprietaes ac signa exteriora passionum. Tamu-
lenses octo numerant hic proprietates — சினம், காமம்,
வியப்பு, அவலம், இழிவு, அச்சம், வீரம், நகை, scilicet —
ira, desiderium, admiratio, dolor, infamia, timor, for-
titude, laceritia Sanscritani addunt nono loco சாங்கம்,
id est, mansuetudo et hanc figuram vocant நவரசபா
வம் Exemplum, ubi veniunt signa timoris, வெண்பா :

கைநநெரித்துவெய்துயிர்த்துக்காறளர்த்துமெய்பனிப்ப
மையரிக்கண்ணீர்த்துமயவாய்புலாந்தா, டையல்
சினவேலசெயிர்த்தேநதுஞ்செலவனமுடுகிப்
புனலவேழமேலவந்தபோது.

48 உதாத்தம், idem ac apud nos hyperbole,
quando scil. exaggeramus, quae dicimus, in quo ipsi

satis audaces sunt. Sic: முன்னினாரெலாமபின்னுறழ
கெட்பபோயினுன; sic: பேதைநொந்தழுதகண்ணீர்பெருவ
கடலவெள்ளமாறறா Sic விருத்தம:

அலவினமாரியனையநிறத்தினுள
சொலவினமாதிரையிறகடறாபபதோர்
கலவினமாரியைககைவருத்தாளாறு
விலவினமாரியானவீரனவிலககினுன.

49 ஒப்புமைக்கூட்டம், quando, ut magis eluceat
quod dicimus, plura praemittimus, quae ejusdem
rationis sunt வெண்பா:

கொளபொருளவெஃகிகுடியலைகருமவேந்தனு
முளபொருளசொல்லாசால, மொழிமாந்தரு
மிலவிருந்தெலலைடபபாருமிமழுவா
வலலேமழைவிலககுங்கொள

Hoc ad reprobandum: விருத்தம்

வேதமோகியவேதியாககோர்மழை
நீதமன்னாநெறிதனக்கோர்மழை
காதனமங்கைபாருறபினுக்கோர்மழை
மாதழனறுமழையெனப்பெயயுமே

Pro utroque ex இந்மொழிமாலெவெண்பா:

ஒதலசடைநீட்டவாஹமுத்தனீராடல
கோதுளகதுக்கொண்டகாலினவுதே, ஏதுன
மனத்தூயமைக்கையிகைவாயவாயமைமுனறுந்
தவத்தூயமைசாரினினிது

50 ஒப்புமையேற்றம், apud nos gradatio, fit,
quando praemittuntur, ut supra, plura, ita tamen ut
unum aliud excedere dicamus et supra omnia esse
id quod intendimus explicare. Sic வெண்பா:

பயனிலசொலவினனாமிககினனாமெயப்பாடடி
னயனிலசொலநன்னாடாதனை, வியநதசொல
லாங்கினனாபின்னினேயம்பறசொல்லமழனறி
னாங்கினனாவாழுமுயிராககு.

51 விபாவனை, quando dicuntur, quae naturali rerum cursui opponuntur; de quo diximus P III, No 26, prope finem, quae vide cum suis exemplis Siquidem Grandonice பாவனை Tamulice vertitur ஒழுக்கம் = mos, modus, et வி inservit pro Alpha privativo Sic illud பூட்டாக்கிறதனித்துப்பொருதுமுதி லெனகுந்தீட்டாதவம்புசிததுமால Sic ex தேம்பாவணி விருத்தம்:

பாயாவேகைகையென்புழிப்பைம்பூ
வியாப்புண்டரிகமெனவெண்ணல
ஆயாப்பேதமையாமபைக்கோறல
ஒபாககோலவழுவோகடனென்றன்

Hic பாயாவேகை est வேகைகமரம et பூவாதபுண்ட ரிகம est புவி

52 விசேடம், quando in eo quem laudare volumus, exaggeramus, quae illi desunt, vires, opes, membra, dotes etc., sed ex hoc ipso eum magis extollimus Sic de aridne வெண்பா.

யானையிரதம்பரியாவிரைவயிலலைத்
தானுமநங்கனறனுக்கருமபு, தேயா
மலருமம்பாயினுமாரனமாசெய
துலகுக்கைக்கொண்டாளுருங்கு

53 விரோதம், antithesis, quando veniunt inter se contraria Sic வெண்பா:

தந்தையையினறதாயதானறபுகன்னியுமாய்
வந்தியையுங்காவலாவந்தேத்தி - சசிரதையெழுக
காலையுமாலையுங்கைகூப்பிக்காரொழுதால
மேலைவினையெலலாங்கீழ

54 பிரிதரை, apostrophes, quando vel distantes vel irrationabilia et insensibilia alloquimur ex nimio dolore, amore etc. விருத்தம்:

மின்னெனமிளிர்ந்துநீங்கிவிய்ந்தவானசெலவிரசொன்மீன
பொன்னெனமலிசீரென்னபுரமுெனவுலகிறான்னா
கொன்னெனத்தேடிவைத்தகொழுமபொருளொடுவாழநாளு
மன்னெனவிகுகொன்றுண்டோமருண்டநாதெளியவென
றுள.

Hic poeta jam vita functos allocutus est Ex தேம்
பாவணிவிருத்தம்:

துளளிவாழமுழைகாளகொம்பிறுனனிவாழகுயிலகாளதுஃ
தே

னளளிவாழனிநாளதேனகாளமுனிநகமலபபைமபூப
பளளிவாழோகிமங்காளபறிந்துவாளகொடிகாளகோற
லுளளிவாழவரிகாள்சொனமினுயிரதனித்தழிற்றீதுண்டோ.

Hic ex nimio dolore, mortua matre, Joannes Baptista
nondum quadriennis solus in deserto alloquitur irra-
tionabilia Idem விருத்தம்:

என்னெஞ்சொப்பவிருபொழுதுமிருளபொழிலே
யுன்னெஞ்சொப்பவுயிரெல்லாநிழற்றியருட
டன்னெஞ்சொப்பதகந்தேகாமபுகையைப்பெருமா.
னின்னெஞ்சொப்பநிறுத்தனைபோறகாட்டென்றன

Hic Josephus quaerens divinum Puerum amissum
alloquitur arboreta

55 வினையிலவீன, interrogatio, quando interro-
gamus vel praesentes vel absentes vel irrationabilia
ex gaudio, timore, dolore, etc, nec responsum quae-
rimus vel exspectamus Sic தேம்பாவணிவிருத்தம்:

கண்பட்டுறங்குவென்னிறையோனகண்டேனோகண்டனைத
தேனோ

பண்பட்டினிராமமுலைசொற்பகரவினிகிறகேட்டேனோ
புண்பட்டினையென்னெஞ்சுவப்பபபூங்கண்ணெனமேன
மலாந்தனவோ

எண்பட்டொழியவுயிரசெலவோயெனமேவிரங்குன்றபை
யிதுவோ.

Sic ex gaudio Josephus natum Jesum infantem contemplan Insuper ibidem ex dolore, qui in inferno cruciantur, sic loqui dicuntur. விருததம:

கெட்டோநாமோமின்னெனவொலகுகெடுநன்றி
யிட்டோநாமோஇட்டகினிஃதோபயனநதோ
பட்டோநாமோபுன்னயநகசிப்பரவீட்டை
விட்டோநாமோவேகுதுநாமோவெனவேவார்

56 வினவிலவிடை, quando fingimus alium nos interrogare, ut respondendo clarius pateat ratio, quam adducimus தேம்பாவணிவிருததம:

காதலேபாசமாயக்காலகைவீககுதல
ஆதலேபிரிவுனக்கரியதாமென்பாய
காதலேபாசம்மறகாதனமிகுளத
தாதலேநாடொறுமிறுக்கலாவதேன்
கொந்திவிரகநோயகொழுநதுவிட்டெரிந்
தந்திலவழலவிப்பரியதாமென்பாய்
கொந்தியதீயுலேதூண்டிக்கொண்டீ
யந்திலநசைக்கறலீட்டலாவதேன்
நெடிதுநாளுற்றநோயமருந்தினீர்மையாற
கடிதுதீரதரலருங்கருமாமென்பாய
நெடிதுநாளுற்றநோயநீளமீண்டியிர
கடிதுமாயநதொழிதரக்கடுவுணபாவதேன்.

57. சித்திரவணி, hypotyposis, quando ita describitur aliquid, ut oculis subjiatur, et non poesim audire, sed சித்திரம், 1 e picturam, aspicere videamur Exemplum ex தேம்பாவணி, ubi describitur modus quo immodeste stabat mulier. விருததம:

புலம்புமோதையினெந்தெனப்பொன்னிடச்
சிலம்புமேலவெலிதெய்யுன்றிவில
கலம்புனைந்தபொறகாலயற்பொன்மலைத்
தலம்புனைந்தமினசாயலொத்தாளரோ
துகிறக்கலாபமுடோன்றவிளிமபெட்டுத்
துகிக்கொடாயலாகிளளியுகிரத்தமெ

அகிற்குலாம்புகை தூதுவிட்டங்குழன்
முகிற்குலாமினிமினமுக்ககோடவொள்.

Haec autem figura differt a சுவையணி, hic No 47, quia illa explicat per signa externas tantum passionēs; haec autem se extendit ad omnia, ut apud nos hypotyposis

58 ஒழிபணி, praeteritio, quando ad honorem vel infamiam plura breviter dicimus, dicendo nos ea velle omittere Sic வெண்பா :

தூனலமுஞ்சீரநலமுநொநதொன்னரே கநியகன
வேனலமுமாறமுவிளம்பேனே - தேனலமுண
மொறவருண முநிறகையெஙுகோனகொடையொன்றே
தோனறவுரைப்பேனெருமுது.

Hoc ad honorem Ad vituperium, aliud வெண்பா :

உளபொருளசொல்லாயுளைவாக்கண்டொன்றாய
கொளபொருளவெஃகிநகுடியலைப்பாய - எளபொருள
இனஞ்சினிதெனபாடிஃசியியமெயநகடவுட
னெப்பபகைப்பாளேனசொல.

59 அமைவணி, quando, quae falsa vel mala sunt, ea ad obsequendum alteri ut vera et bona admittimus, sed statim subjungitur, unde illa reprehendantur வெண்பா :

பொய்யுகளவுமபுறக்காமத்தீகிழிவு
நையுமுயிரக்கேநவையனரே - செய்யுள
குலத்துரிமையென்றயுளதென்னுஞ்செந்தீத
தலத்துரிமைதானேவுனக்கு

60. சிலேடை, quando seligimus voces, quae ex se plura significant et திரிசொல vocantur atque ex illis ita construimus versum, ut duplicem integram et omnino diversam notionem admittat et diversimode nec non oppositè explicari possit. Sic வெண்பா :

Haec omnia primo aspectu videntur dicta de elephante, et sic omnia explicari possunt Attamen si bene considerentur, referunt omnia quae de versu வெண்பா suo loco dicta sunt Hoc enim carminis genus வெள்ளை dicitur et cum sit omnium difficillimum, vocatur புலவா கடியானை Praeterea hic veniunt சீர், தளை. அடி. hunc carmini propria Item sex diversae ejus species, scilicet பற்றா. சிந்தி. கீதரிசை, இன்னிசை, சவலை, பஃரோடை Dicit praeterea, se eum vidisse in apice montis தெனாலையா dicti, quia in eo monte vixisse dicunt அசனஞ்சினை, Tamulicae poeseos auctorem Tandem dixit hunc elephantem regi a புரேழுக்கி Hoc autem nomen vertitur quidem, vir magni nominis, sed praeterea est nomen proprium cujusdam poetae, primae quidem notae, ac in hoc praecipue genere carminum valde celebris

61 சங்கீரணம், quasi commixtio quando in uno versu veniunt plures simul ex dictis figuris கிருகாவ ஹாகாலம்பகம் வெண்பா

காந்தட்டைகளுசுதகாடாவிசாணணாபலவாய
வேயத்தலாகதாவஹாநென்கொடிபேயாயியகமது
வண்ணவிபாளசொனமிசீரோகதுளகேதாடிபுலம
பண்ணவிபபூகதிக்கேனபனித்து

Hic commixte veniunt உவமைதொடை, ஒட்டு, விடை மிஸ்சிஞ et சிறிதுரை, ut consideranti patebit Et haec de figuris sententiarum

62 Habes jam, amice lector, quam promiseram clavem, eaque reseratas habes quinque Tamulici sermonis opes Has, quas tradidi regulas septem libris dispersas fuse et confuse tradidere Tamulenses 1 நன ஹால், 2 அகப்பொருள், 3 புறப்பொருள், 4 காரிசை, 5 யாப பநங்குலம், 6 பாடடியால், 7 தண்டியலங்காரம் Ex his omnibus tot regulas extrahere, seligere ac ordine

disponere satis laboriosum ac taedio plenum opus fuisse facile cognoscent omnes. Reliquum est alieni laboris fructus carpere cunctetur nemo. Scientia non datur invito nec domum pigri ac negligentis ingredi visa est unquam. Quare ut vel currentibus stimulos addam, sciant pietatis pariter et scientiarum studiosi, quod alibi jam scripsi omnium artium et scientiarum leges vel prima ipsa grammaticae rudimenta elegantiori hoc idiomate semper ac metro ligata oratione scripta fuisse: nil praeterea ex hoc fonte haurire poterit vel posse censebitur si hoc idioma ac haec carmina prorsus ignoret. Ex iis certius eorum fabularum notiones extrahere, ex iis, quas negare Indi nunquam praesument rationes adducere, ex iis certis per ipsos textibus veritatem probare unice poterimus. Caetera vel despicient ipsi vel negare non cunctabuntur. Hoc autem religiosi Jesu Christi Missionarii satis superque esse censeo, ut, quae hac clavi reserata ostendo, ad maiorem Dei gloriam et animarum salutem sibi educere non dubitantes nulli parcant labori. Quod simul ac obtinuero, studii ac operae pretium, non sine ingenti foenore, me adeptum gaudebo.

Hoc unum tamquam corollarium ad notandum ultimo censeo. Qui in hac arte brevi multum proficere desiderat, diligenter bis ac tertio has regulas legat quidem ac animo perpendat. Sed simul poetarum exemplaria quotidie manu terere, ibique quas hic legerit regulas dignoscere conetur. Sciat tamen, inter hujus temporis scriptores, vix unum fortuito inveniri posse, qui poetae nomine decorari mereatur. Vix versificatores dixerim, cum leges versuum nec bene noverint nec diligenter observent. Non versicularios, sed auricularios potius eos dixerim; eorum enim carmina non ad metri regulas, sed ad aurium sonum compacta sunt, ideo ut passim vulgo ac inepte

dictitent வாய்க்கிசைந்துபாட்டுக்கிசையும், quasi, quae consonant ori consonant metro Quare legant antiquos, legant hujus poeseos magistros, v g சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம் - ராமாயணம் - பாரதம் - நெகிள்தம். Legant புகழேந்திவெண்பா - நாலடியார் - திருவள்ளுவர் குறள் - இனியநாற்பது - இன்னொநாற்பது Legant ex Christianis codicibus அதிகையகாண்டம் - திருசெலவராய புராணம் - தேவபாவணி - திருக்காவலூர்சுலமபகம் Et hujusmodi plura, quae, licet hujus temporis carmina, antiquorum tamen gravitatem, sententiarum emphasis, verborum selectum ac figurarum elegantiam sapiunt In his regularum omnium, quas tradidi, opulenta exemplaria invenient, unde facile discent ipsi modum earum ac usum. Regulae இலக்கணம் vocantur et ex his scriptorum exemplaria இலக்கியம் nominant Ex quibus unum ab alio roboratur ac illustratur et nisi utrumque complectetur, studium nostrum inane erit et inanime spectrum : quo tandem oleum et operam perdidisse nos dolebimus.

FINIS.

TRANQUEBAR:
MISSION PRESS (E F. HOBUSCH).

E R R A T A.

<i>Pag</i>	<i>L</i>	<i>For</i>	<i>read</i>
1	14	calcem	calcem
	24	Cactera	Caeterae
4	1	ஆலகல	ஆலகல
	13	vocatar	vocatur
	14	கொடடு	கொடடு
	14	கொடடி	கொடடி
5	8	ஐகாரகருககம்	ஐகாரக்குறுககம்
6	3	ஐககம்	ஐககம்
	11	idolatra	idololatra
7	25	வனீர	வநீர
8	15	கலனெடிது	கலனெடிது
9	5	மரபு	மரபு
10	1	விரநீளம்	விரனீளம்
	2	விரநீளடது	விரனீளடது
11	14	first பலவணி	பலவணி
	25	கால	கால
	27	கடாககிடப்பன	கடாககிடப்பன
13	17	குடா	குடாது
	20	பினைர	பினைற
	27	பண்டி	பாண்டி
	30	புதனறநதை	புதனறநதை
	31	புநதை	புநதை
14	19	யாறு	யாறு
17	13	feminum	femineum*
19	16	Adverto	Adverte
21	12	வராய	வாராய
	12	மகடு	மகடு
23	3	adverto	adverte
	19	inseviunt	insevit
24	1	fit plurali	fit in plurali
	21	deducitunc	deductui et
26	9	six	sic
	21	six	sic
	33	காறதினை	காறதினை
	33	காறதினையன	காறதினையன

<i>Pag.</i>	<i>L.</i>	<i>For</i>	<i>read.</i>
26	34	கங்கேயன	காங்கேயன
27	16	ன	ந
17 & 18		ன & ன	நா & ந
28	19	உவமைத்	உமமைத்
	33	adverto	adverto
29	1	வழங்குனற	வழங்குகுணற
	2	உவமைத்தொகை	உமமைத்தொகை
	24	வயறு	வயிறு
	25	வயற்றை	வயிறறை
	26	வயற்றுவி	வயிறறுவி
	33	சுணைபபூ, et	சுணைபபூ et. சுணையபபூ,
30	2	கொக	கோங்க
	5	உவமைத்தொகை	உமமைச்சொகை
	17	செய்முறுதி	செய்முறுதி
	36	செலவப்பொ	செலவப்பொ
31	9	தாவி	தூவி
	12	செருத்தன	செருத்தன
33	6	இநநிலம்	இநநிலம்
		எப்பொருள	எப்பொருள
	22	யாக்காவாத	யாக்காவாத
	29	gen,	gen.,
	31	செய்யுற	காசுக்குற
34	1	முயிரக்க	முயிரப்ப
35	3	(நீய)	(நீ)
	34	நாம	நாம
36	7	மாறாத	மறாத
	8	தீயவினை	தீயவினை
	9	தீய	தீய
	21	adverto	adverto
37	7	செய்குமழ, வாதும	செய்கும வருதும
	23	வனனெனனனன	வனனெனெனென
38	3	உரைதி	உரைத்தி
	9	மெல்லியலானை	மெல்லியலானை
	21	pluralis	pluralis
	27	singularis tum	singularis tum
		pluralis	pluralis
39	5	நூன	நூன
	6	வியவறக	வியவறக
	8	வியவறக	வியவறக
	25	நீய	நீ

Pag.	L.	For	read
40	30	நீரகூழுந்து	நீரகூழந்த
		பூவுலகில்	பூவுலகில
	32	கூழுந்து	கூழந்த
41	15	adverto	adverte
	20	canturus	cantaturus
44	6	வாழாமை	வழாமை
	7	யொதும	யோதும
	30	conjungantur	conjugantur
45	8	தியமைத்து	தியமைத்து
	11	தியமைத்தே	தியமைத்தே
	12	பைவிடல	கைவிடல
	13	தியமைத்து	தியமைத்து
		தியமை	தியமை
45	19	வாரதே மேற	வார மேறதே
47	21	புறகை	புறகை
		கோற	கொற
48	2	துணுககென	துணுககென
	20	கொத்தனென்றி	கொற்றனென்றி
52	6	காரபருவம்	காரப்பருவம்
	19	கந்தள	கந்தள
	21	கருந்து	கூருந்து
	31	பரிசாதம்	பாரிசாதம்
		செணபகம்	செணபகம்
53	21	செணபகம்	செணபகம்
	29	காஞ்சிரம்	காஞ்சிரம்
54	3	காற்கால	சாற்கால
	10	தேனற	தேனற
	13	யாட	பாட
	17	பரிவினாட	பரிவினாட
55	20	ஏறபாடி	ஏறபாடி
	26	மலர	மலர
	28	னேழிலாலு	னேழிலாலு
56	2	மாலைப்பொ	மாலைப்பொ
	17	நெய்தல	நெய்தல
	32	அசோரு	அசோரு
57	20	மரயா	ஆயா
		மரச்சியா	ஆய்ச்சியா
	31	உளான	ஊரான
60	14	தூரத்த	தூரத்த
	15	மாவினியானை	மாலியானை

Pag.	L.	For	read.
60	17	சோமா	சோமா
	29 30	தற்பவம	தற்பவம
61	3	Grondonica	Grandonica
	18	இலக்கணப்பொலி	இலக்கணப்பொலி
	19	இலமுன	இலமுன
	23	சோமுன	சோமுன
62	5	சொலவிளம்பி	சொலவிளம்பி
	25	பெயநாக	பெயநாக
	26	வெருவப	வெருவப
63	8	யாககநது	யாககநது
64	1	மேகலை	மேகலை
	6 ^a	Adverto	Adverto
	13	சஞ்சா	சஞ்சா
65	3	யாப்பருநாகலம்	யாப்பருநாகலம்
66	30	Adverto	Adverto
	31	connumerari	connumerari
	33	அலவின	அலவின
	34	அலவின	அலவின
69	8	பொருளினிதம்	பொருளினிதம்
	11	பொழிவார	பொழிவார
	25	வாழி	வாழி
	27	பேர	பேர
	30	யாழை	யாழை
70	10	கரைவாயெழு	கரைவாயெழு
	12	விநி	விநி
	24	நிழல	நிழல
71	8	சூயினம்	சூயினம்
	9	யயினம்	யயினம்
		வம்பக	வம்பக
	10	யயினம்	யயினம்
	11	சூயினம்	சூயினம்
		கூந்தள	கூந்தள
71	24	பேரணு	பேரணு
	25	மேகம்	மேகம்
	29	நூவிக	நூவிக
74	5	யுலகு	யுலகு
	21	நல்லார்கடபட்டவெறுமை	நல்லார்கடபட்டவெறுமை
	22	கலலார்கட	கலலார்கட
	23	நிறம்பெயர	நிறம்பெயர
	32	புணர்பவ	புணர்பவ

Pag. L.	For	read:
75	4 தானே கடலோருடு .	தானே கடலோடு
•	24 கீடக	கீழக
	31 காவலூர	காவலூர்
76	1 கனமறந்து	கனமறந்து
	3 லாவந	லாவந
	9 றேலூர	றேலூர்
	10 கீடக துவாய	கீழக்கதுவாய
	18 யாகெத்தை	யாகெத்தை
77	19 னுடகிறெரி	னுடகிறெரி
	20 குளத்தெட்டி	குளத்தெட்டி
	25 ககாவின	ககாவின
	26 தருக்காவலூர	திருக்காவலூர்
	27 தின்பெ	தின்பெ
	வாளம	வாளம
79	16 minimum	minimum
	25 இரப்பாரகொன நீயவார	இரப்பாரக்கொன நீயவார
80	26 சாராவெனகை	சாராவெனகை
82	2 தயாந	தயாந
	5 நெண்ணாக்கெ	நெண்ணாக்கே
	30 adamussim	ad amussim
83	15 ஆசரித்தனை	ஆசரியத்தனை
88	3 பயந	பயந
92	9 tres	bis
97	11 தனியென	தனியென
	25 habet	habent
98	1 தருட்டாய முக்கலாயப	தருட்டாய முக்கலாயப
	14 திசை	ழிசை
	16 யேற்றுவார்	யேத்துவார்
99	28 பெருநிலவுட்	பெருநிலவுட்
	31 யேற்றுவற்றவே	யேத்துவெத்தவே
100	9 தனமேல	தனமேல
	11 பாரப்பை	பாரப்பை
	13 தனமேற	தனமேற
	14 மனனே	மனனே
	17 தனமேல	தனமேல
	18 தாய்மனனே	தாய்மனனே
	24 கோண்டகுளிர	கோண்டகுளிர

<i>Page</i>	<i>L</i>	<i>For</i>	<i>read</i>
100	28	இளி கானமு	ஒளி கானமு
101	6	பூரணங்கள்	புரணங்கள்
	29	காநோ	காநோ
102	1	qnaestio	quaestio
	5	குருவிளகாய்	கருவிளகாய்
103	8	ஆசிரிய	ஆசிரிய
	20	தோரருருதத	தோரருருதத
104	9	மாரபறறு	மாரபிறறு
	11	காலகக	காறக
	13	வழ	வழு
	34	,	,
105	4	விலபனி	விலபனி
		பாணமழை	பாணமழை
	8	பழலெ	புழலெ
	32	விரைத	வினாத
	33	பெருமானே	பெருமானன
106	7	திரத்தால்	திரத்தாய
107	28	திரத்திடு	திரத்திடு
	29	பின	பின
	30	திரமுநின	திரமுநின
108	2	ஹனிதத	ஹனிதத
	4	கோனற	கோனற
	25	தொறகாபபி	தொறகாபபி
	26	பறகாப்பி	பறகாபபி
109	9	சிறப்பாயிரம	சிறப்புப்பாயிரம
	22	சருக்கம	சருக்கம
	29	சருக்கம	சருக்கம
	31	மிதலைகாண	மிதலைகாண
110	5	நெளதம	நெளதம
111	16	reddit	redit
	26	cum	eum
	31	சம்பிரதம்	சம்பிரதம்
112	4	rhetorica	rhetoricae
	13	வெணடு	வெணடு
	27	evelli	avelli
	33	exereitus	exercitus
113	25	axtolluntur	extolluntur
114	12	procedatnr	procedatur
	14	கேசம	கேசம

Pag.	L.	For	read:
115	19	viros	viri
116	1	விருதகவி	விருதகவி
	24	Pais Tertia	Part. Tertiam
117	1	பனமணி	பனமணி
118	15	qnae	quae
		quatnor	quatuor
	18	postest	potest
	21	porfectam	perfectam
119	5	Port	Post
		பதம்	பதம்
		அனுபலலவம்	அனுபலலவம்
	29	observat	observant
	33	கருவிளம்	கருவிளம்
120	13	பபொருத்தம்	பபொருத்தம்
	22	அழுது	அழுது
		முகல்	முகல்
	31	சுயிள	சுயிள
121	4	hujus modi	hujusmodi
	24	பொழிந்தன	பொழிந்தன
	30	வியனிலை	வியனிலை
122	10	சூமரீன	சூமரீன
	12	சூமரீன	சூமரீன
	21	சூவர	சூவர
123	20	காறதினை	காறதினை
124	14	காறதினை	காறதினை
	24	காறதினை	காறதினை
	25	,	,
	26	காறதினை	காறதினை
	27	erga	ergo
125	2	animorum	animarum
	3	alia	aliae
	6	,	,
	18	சந்திரககணம்	சந்திரககணம்
	19	கூவிளகனி	கூவிளகனி
	.	சோககணம்	சோககணம்
	28	சூரியககணம்	சூரியககணம்
126	8	scilicet	scilicet
	11	காறதினை	காறதினை
	12	புனரபூசம்	புனரபூசம்
	15	சூருதிநிறம்	சூருதிநிறம்

Pag	L	For	read:
126	19	பொன்னிறம்	பொன்னிறம்
	28	nomine பாம்பு	nomine பாம்பு
	30	மாதிரம்	மாதிரம்
	31	versus, specie	versus specie
127	6	இடைத்திறங்கு	இடைத்திறங்கு
	8	வையக்கேம்	வையக்கேம்
	12	videmur	videamur
	16	நிகழ	நிகழ
		பெருத்தன	பெருத்தன
	18	நஞ்சு	நஞ்சு
	27	Ex	Et
128	9	sen	seu
129	11	translata	translatae
	15	, Sic	. Sic
	24	விடுதல்	விடுதல்
	31	habet	habet.
130	3	பிரிதிப	பிரிதிப
		பேற்றபவந	பேற்றபவந
	11	சினே	சினே
	14	கடலூர்	கடலூர்
	15	கலவின	கலவின
		தாளது	தாளது
	29	பறுத்குலங்	மறுத்குலங்
	30	நெழ்க்குழத்துங்	நெழ்க்குழத்துங்
131	7	சுலம்	சுலம்
	8	ய	யாணைக்கு
	17	மென	மென
	18	சுண்டாள	திண்டாள
	20	Econtra	E contra
	21	பல	பல
	22	துவப்பேராபதுமமை	துவப்பேராபதுமமை
	23	சாயநது	சாயநது
		பல	பல
	25	incipendo	incipiendo
	27	மீனது	மீன
	31	uniantnr	uniantur
132	10	துதல்	துதல்
	13	மறிப்பரப்பு	மறிப்பரப்பு
	16	ராயத்தா	ராயத்தா
	21	தாம	தாம

ERRATA.

Pag.	L.	For:	
132	28	si -	si
133	1	pluribus	pluribus versibus
133	14	தழன்ற	தகன்ற
134	3	dictum	dictum verbum
135	1	மாநகா	மாநகா
	5	doloris irae	doloris, irae
		laetitiae	laetitiae,
	10	பீண்டெ	பீண்டெ
	11	யாண்டை	யாண்டே
	20	கொன்றன்ன	கொன்றன்ன
	25	னீர	னீர
136	6	juxta Pars	juxta Part.
	8	சொல்லெஞ்சணி	சொல்லெஞ்சணி
	15	மறிப்பாபு	மறிப்பாபு
	28	கற்றோரு	கற்றோரு
138	1	Praeterae	Praeterea
	3	கூற்றென	கூற்றென
	9	", similiter desinens-	, similiter desinens,"
139	3	et	e
140	5	reducitur	reducitur
	9	வரி கரி	வரி tigris et ablata tantum secunda கரி
141	10	ad	ab
142	7	உவமை	உருவகம்
	19	si	ei
		ei	id
147	12	உணமை	உணமையு
148	3	ad huc	adhuc
149	7	போன	போல
	11	regum latere	a regum latere
150	8	largitatem falsum	largitatem, falsum
154	18	aridine	Cupidine
156	8	வினவிலவிடை	வினாவிலவிடை
158	1	பகை	பகை
159	9	பஃரோடை	பஃரோடை

For Sale at the TRANQUEBAR MISSION PRESS, & BOOK DEPOT:

C. GRAUL, D. D.
BIBLIOTHECA TAMILICA
SIVE
OPERA PRAECIPUA TAMILIENSIIUM.

Rup. As.

TOM. I.

KAIVALJAVANITA, a Vedanta Poem — The Tamil Text with a Translation. a Glossary and grammatic Notes, to which is added AN OUTLINE OF TAMIL GRAMMAR	6, —
—————, Text only	4 4
—————, Outline of Tamil Grammar only	1 12

TOM. III.

Der KURAL des TIRUVALLUVER. Ein gnomisches Gedicht uber die drei Strebe- ziele des Menschen	2 —
---	-----

TOM. IV.

KURAL OF TIRUVALLUVER High- Tamil Text with Translation into com- mon Tamil and Latin, Notes and Glos- sary	10 —
--	------

குறள் மூலமும் உரையும். இதிலே
அறத்துப்பாலும் பொருட்
பாலும் அடங்கியிருக்கிறது. As:

